

Woordelijk verslag gemeente- en OCMW-raad

16 december 2019

Entiteit

Dienst Bestuursondersteuning

Contactpersoon

bestuursondersteuning@stad.gent

De voorzitter: Collega's, ik stel voor dat we gaan beginnen. Mag ik even stilte vragen of op zijn minst wat minder geroezemoes. We gaan aan onze lange agenda beginnen, driedaagse, normaal gezien, dus ik wil ook op jullie medewerking rekenen om alles in goede banen te leiden, samen met mij. Ik denk dat dat wel zal lukken. Mag ik ... We zijn dus december. Vergadering 16 december. Zijn er verontschuldigen? Ik heb schepen Watteeuw, die mij heeft laten weten dat hij wat later zal komen, Christophe Peeters komt ook later, beiden omwille van persoonlijke redenen en mevrouw D'Hose is ziek, heeft men mij gezegd. Mijnheer Dedecker, het was voor ...

De heer Dedecker: Inderdaad, collega D'Hose en ook collega Verhofstadt hebben zich verontschuldigd.

De voorzitter: Mijnheer Taeldeman.

De heer Taeldeman: Mevrouw Schiettekatte is verontschuldigd.

Mevrouw Matthieu: Fourat Ben Chikha is verontschuldigd en Bert Meersman gaat iets later zijn.

De voorzitter: Oké.

Mevrouw Welvaert: Het gaat over Yüksel Kalaz, die is nog steeds herstellende.

De voorzitter: Oké, da's goed. Heb ik alle verontschuldigen binnengekregen? Goed. Dan, collega's, mag ik ...

Bevoegdheid OCMW openbare vergadering

De voorzitter: We gaan beginnen met de Bevoegdheid OCMW Openbare zitting, de B-punten, maar mag ik even vragen om recht te staan? Ik heb een overlijden binnengekregen. We gaan even ... Mijnheer Jan Van Beneden gedenken. Collega's, op 29 november overleed onze oud-collega Jan Van Beneden op 76-jarige leeftijd. Jan Van Beneden was als student actief in liberale middens, waaronder het LVSV, en zou later een van de drijvende krachten worden achter de liberale afdeling Gentbrugge, onder de vleugels van schepen Noël Bouquet. Naast zijn diploma rechten behaalde hij ook een diploma moraal filosofie en is hij steeds trouw gebleven aan zijn vrijzinnig-humanistische overtuiging. Behalve zijn activiteiten als advocaat, wat zijn grote roeping

was, fungeerde hij in de jaren 80 ook als adviseur op diverse liberale kabinetten. Jan Van Beneden was OCMW-raadslid voor de stad Gent van 1977 tot en met 1989 en van 1985 tot 1989 voorzitter van het OCMW in opvolging van Jacques Bottequin. In 1995 legde hij de eed af als gemeenteraadslid en werd hij meteen ook fractievoorzitter van de VLD-fractie. In januari 2000 werd hij dan opnieuw OCMW-voorzitter, dit keer in opvolging van Erwin Devriendt en dit tot het einde van de legislatuur. Naast zijn professionele en politieke activiteiten was Jan ook een begenadigd dichter en schrijver, die diverse poëziebundels schreef. In 1968 was hij ooggetuige van de Praagse Lente en zijn ervaring pende hij later neer in zijn Praagse dagboek, een werk dat overigens te vinden is in de Gentse stadsbibliotheek. Jan Van Beneden laat een echtgenote en een zoon na, die ik namens de gemeenteraad onze deelneming en sterkte aanbied. Collega's, laat ons oud-collega Jan Van Beneden gedenken met een ogenblik van ingetogenheid. Dank u wel. Dank u wel, collega's.

Wijziging agenda

De voorzitter: Ik ga de openbare vergadering beginnen met een aantal punten. Gaat iedereen akkoord met het voorstel tot wijziging van de agenda van de OCMW-raad in de A- en B-punten? Gaat iedereen akkoord met de verdeling? Dank u wel.

B-punten

De voorzitter: Ik roep nu eerst de B-punten op. Ik vermeld enkel de volgnummers: 3, 5, 7, 8, 9, 13, 14, 16.

1. Rechtspositieregeling Ouderenzorg – Progressieve werkhervatting - Wijziging

De voorzitter: De A-punten: 1, Rechtspositieregeling, Ouderenzorg, Progressieve werkhervatting, Wijziging. Voor alle duidelijkheid: dit zijn dus A-punten van de OCMW-raad. Vraagt hier iemand het woord? Neen?

2. Project Gele Doos – Vaststelling van de rechtmatigheidsgrond voor de verwerking en het gebruik van adresgegevens uit het bevolkingsregister - Goedkeuring

De voorzitter: 2. Project Gele doos, Vaststelling van rechtmatigheidsgrond voor de verwerking en het gebruik van adresgegevens uit het bevolkingsregister, Goedkeuring. Vraagt iemand het woord? Oké.

3. Groep van assistentiewoningen De Zonnetuin en Wibierflats: indexatie dagprijzen, herberekening korting en intrestvergoeding - Vaststelling

De voorzitter: Groep van assistentiewoningen De Zonnetuin en Wibierflats, Index - dagprijzen. Mevrouw Van Bossuyt.

Mevrouw Van Bossuyt: Ik zou graag de stemming vragen.

De voorzitter: Mevrouw Welvaert, ook de stemming?

4. Groep van assistentiewoningen 'Residentie De Wondel': samenwerkingsovereenkomst tussen Danneels, AW PRO en OCMW Gent - Goedkeuring

De voorzitter: Collega's, we gaan stemmen over punt 4. Zijn jullie kaartjes allemaal goed ingestoken? We gaan toch proberen. Op. Het gaat terug naar Op. Mijnheer Demeester, het lukt niet, en mevrouw Willaert, lukt het bij u of ...? Mijnheer Demeester, het lukt niet? Ik heb nog ... Ah, voilà. 1, 2, 1, 2. Mevrouw De Winter, lukt het ook niet? Goed, mag ik dan vragen ... Mag ik dan vragen wat jullie gestemd hebben, anders ga ik terug moeten ... Wablijf? Mevrouw De Winter? Ook? Nee, nee, onthouding en ja, hé. Ja, ja. Ik bedoel ook, mag ik het u ook vragen. Dus dat komt neer op 32 ja-stemmen, 11 onthoudingen en nul neen-stemmen. Is dat genoteerd? Ja. Goed.

6. Sociale assistentiewoningen Botermarktpoort: indexering dienstverleningskost - Goedkeuring

De voorzitter: Dan, 6, Sociale assistentiewoningen Botermarkt, Poort, Indexering dienstverleningskost, Goedkeuring. Mevrouw Van Bossuyt? De stemming? Mevrouw Welvaert? De stemming. Collega's, zit het kaartje goed in? We hebben drie lange dagen, dus ... Laat die kaartjes maar marcheren, alstublieft, hé, dus. Desnoods ... Als het terug uit ... Probeer nog een keer. We gaan stemmen. Ja, kijk, het is gelukt. 33 ja, 11 onthoudingen, nul neen-stemmen.

10. Subsidieovereenkomsten 2020-2022 aan externe werkvloeren in het kader van AMA doorstroomgerichte arbeidszorg en TWE-tewerkstelling - Goedkeuring

De voorzitter: Punt 10, Subsidieovereenkomst 2020-2022 en Externe werkvloer in het kader van AMA, doorstroomgerichte arbeidszorg en TWE-tewerkstelling, Goedkeuring. Niemand vraagt de stemming.

11. Subsidieovereenkomst voor cofinanciering deelname aan Nachtopvang door Huize Triest - Goedkeuring

De voorzitter: Subsidieovereenkomst voor cofinanciering, Deelname aan nachtopvang Huize Triest, Goedkeuring.

12. Subsidieovereenkomst Overeenkomst OCMW Gent - Provincie OVL – Robuuste Woningen - 2020 - Goedkeuring

De voorzitter: 12, Subsidieovereenkomst OCMW Gent – Provincie Oost-Vlaanderen, Robuuste woningen 2020, Goedkeuring. Niemand vraagt het woord.

15. Debiteurenbeheer Sociaal Verhuurkantoor Gent – overdracht schuldvorderingen 2019 aan het OCMW - Goedkeuring

De voorzitter: 15, Debiteurenbeheer Sociaal verhuurkantoor Gent, Overdracht schuldvorderingen 2019 aan het OCMW, Goedkeuring. Dank u wel.

17. Aanduiding van een vertegenwoordiger van het OCMW Gent op de algemene vergadering van 18 december 2019 van de opdrachthoudende vereniging Digipolis - Goedkeuring

De voorzitter: 17, Aanduiding van een vertegenwoordiger van het OCMW Gent op de Algemene vergadering van 18 december 2019 van de opdrachthoudende vereniging Digipolis, Goedkeuring. Mevrouw Van Bossuyt, de stemming? Collega's, we gaan stemmen op vraag van mevrouw Van Bossuyt. Over punt 17, ja. Ja. Ik heb 36 voor, 8 onthoudingen, nul neen-stemmen.

18. Notulen van de vergadering van de raad voor maatschappelijk welzijn van 18 november 2019 - Goedkeuring

De voorzitter: Punt 18, Notulen van de vergadering van de Raad voor Maatschappelijk Welzijn van 18 november 2019. Kan iedereen de notulen goedkeuren? Dank u wel.

Bevoegdheid Stad en OCMW

B-punten

De voorzitter: We komen nu aan de punten die zowel tot de bevoegdheid van de OCMW-raad als de gemeenteraad behoren en zoals u weet, worden deze besproken tijdens de OCMW-raad en roep ik ze straks tijdens de gemeenteraad terug op. Uiteraard kan u daarna in de gemeenteraad ook, tijdens de gemeenteraadbehandeling de stemming vragen indien gewenst. We starten met de gemeenschappelijke B-punten. Ik vermeld enkel het volgnummer. Dus, bevoegdheid Stad en OCMW, Openbare vergadering, B-punten 23 en 26. Nu roep ik de gemeenschappelijke A-punten op.

19. Aanpassing eenjarig meerjarenplan 2019 - Vaststelling

De voorzitter: Ik heb nummer 19, Aanpassing eenjarig meerjarenplan 2019, Vaststelling. Niemand vraagt het woord. Dan heb ik punt 20, Meerjarenplan 2020-2025. Hoe gaan we te werk gaan, collega's? Ik ga eerst ... Zeg eens. Hoe we te werk gaan? Ik ga het uitleggen. Ik leg het uit. Ik ga eerst het woord geven aan de burgemeester. Ik ga dan het woord geven aan de schepen. En daarna kan elke fractie, met name de fractievoorzitters en voor Open Vld meen ik begrepen te hebben, mevrouw D'Hose is ziek, dus de adjunct-fractieleider, mijnheer De Decker zal dan ook tussenkomen – in volgorde van N-VA, CD&V, Vlaams Belang, SP.A, Groen, PVDA en Open Vld. We hebben dat gedaan bij investituur ook op die manier, dus we gaan het op die manier doen. Is dat goed, mijnheer Deckmyn? Voilà. Mevrouw Van Bossuyt?

Mevrouw Van Bossuyt: Ja. Ik heb gewoon één vraagje, mevrouw de voorzitter, omdat u daarnet zei: puntje 19, niemand opmerkingen, dan gaan we nu naar punt 20. Maar 19 en 20 worden samen behandeld nu, hé.

De voorzitter: Punt 19 ... Nee, ik wil het gescheiden houden, hé. Nummer 19 gaat over 2019, dus dat is voorbij, en nummer 20 gaat over wat komt. Ik zou echt die twee gescheiden willen houden. Dus als u wilt tussenkomen ... Wilt u terugkomen op punt 19?

Mevrouw Van Bossuyt: Ja. Dan willen wij de stemming vragen voor 19.

De voorzitter: Ik vond het al heel bizar dat het zo stil was.

Mevrouw Van Bossuyt: Ja, maar het is omdat in onze voorbereiding staat “19 en 20 samen”.

De voorzitter: Nee, nee. Voor de goede orde van zaken, ik wil beide gescheiden houden. Ik wil beide gescheiden houden. Ik denk dat dat ook veel gemakkelijker is om te volgen. Dus als u de stemming vraagt voor punt 19, gaan we terug naar 19. Nieuwe voorzitter, nieuwe werkwijze, hé. Voilà. Dank u wel. We gaan stemmen over punt 19, voor alle duidelijkheid, hé. Meerjarenplan 2019. Stemming is geopend. Voilà, stemming is gesloten. 33 ja, nul onthoudingen, 11 neenstemmen.

20. Meerjarenplan 2020-2025 - Vaststelling

De voorzitter: Nu kunnen we overgaan naar puntje 20. Oké, dan ga ik het woord geven aan de burgemeester. Alstublieft.

De heer De Clercq: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Collega's, we zijn als college bijzonder verheugd om vandaag het strategisch en financieel meerjarenplan voor te leggen van onze stad aan onze geachte gemeenteraad. Ons strategisch en financieel meerjarenplan voor de stadsorganisatie en de partners van onze groep Gent is de vertaling van ons ambitieus bestuursakkoord. Het is de vertaling van hoe onze bestuursploeg onze stad Gent en de Gentenaars versterkt de komende jaren. Het beslaat de budget- en de planningsperiode zoals gekend van 2020 tot en met 2025 en ik wil, vooraleer ik op de inhoud dieper inga, al bij aanvang schepen-collega Coddens, het managementteam en de mensen van de dienst te bedanken voor de begeleiding in het proces en vooral voor het gedegen werk. Hier is keihard aan gewerkt. Proficiat, Rudy, gans uw team, knap werk. We zijn er samen fier op. Collega's, op de diverse commissies heeft u ook meermaals de mogelijkheid gehad om vragen te stellen aan de schepenen en de mensen van onze diensten. Collega's, een meerjarenplan en begrotingsbespreking vertaalt zich in veel boeken en tabellen met cijfers, maar het is natuurlijk veel meer dan dat. Het is de vertaling van de diverse ambities en van een heel weloverwogen strategie. En we leggen u vandaag een meerjarenplan voor, dat de budgetten en de middelen voorziet om in de komende jaren de vele, vele uitdagingen waar onze stad voor staat, stevig aan te pakken. En deze doelstellingen zijn dan ook heel duidelijk omschreven. En in dit meerjarenplan, collega's, hebben we bewust gekozen voor een strategische opbouw, die vertrekt vanuit een visie, een opdracht. En ik citeer: “Gent is een fiere stad, waar mensen graag wonen, werken en genieten. Een stad die ademt en laat ademen. Iedereen is er evenveel anders en evenveel Gentenaar. Kinderen krijgen hier ruimte om te groeien. Mensen krijgen de kans om hun talenten te ontplooien. In Gent ondernemen en experimenteren we met de blik gericht op de wereld. Wij creëren de stad samen en maken voor de volgende generaties de omslag naar een nog beter Gent.” Dat is onze missie. Dit is waar we naartoe werken. Dit is wat ons als bestuursploeg drijft en bindt. En deze missie, collega's, vertalen we in 20 duidelijke en samenhangende strategische doelstellingen. En we hebben er bewust voor gekozen, een heel bewuste keuze, collega's, dit niet te herleiden tot departementale opdelingen of bevoegdheden van schepenen. Dit college kiest resoluut voor een samenwerkingscollege. En het was professor De Rynck, collega's, die hierover stelt, meer dan terecht, dat samenlevingsproblemen zich niet in stukjes laten knippen. Een veel intensere en opener samenwerking tussen college en ambtenaren, burgers, middenveld is essentieel om rond maatschappelijke opgaven te werken en niet per bevoegdheid te denken. Collega's, onze stad kent vele uitdagingen: economische uitdagingen, sociale uitdagingen, ecologische uitdagingen en uitdagingen op het vlak van samenleven. We benoemen ze en voorzien de ruimte in het plan om ze coherent en integraal aan te pakken. Het leven in onze stad, collega's, is een ontzettende verrijking. De nabijheid van

functies, mogelijkheden tot kinderopvang, onderwijs en werk, de levendige culturele scene, de mogelijkheden om met mensen van verschillende culturen in contact te komen. En we kiezen er ook voor om op diverse thema's nog extra in te zetten, zoals cultuur, collega's. 53 miljoen aan investeringen, dat is maal vier, en extra 15 miljoen euro op werking, werkingsmiddelen. Onderwijs, collega's, 120 miljoen in investeringen plus extra brugfiguren. Sport, renovatie van vijf sporthallen, één zwembad en een reeks nieuwe sportinfrastructuur. Maar ook feesten met focus op de wijken, winkelen enzoverder. Leven in de stad, collega's, brengt ook veel uitdagingen met zich mee. Overlastfenomenen, druk op de woningmarkt, druk op de publieke ruimte, mobiliteitsuitdagingen, nettijd. En ons meerjarenplan, u hebt dat gezien, biedt een heel evenwichtig antwoord, waarin we op drie sporen werken en waarbij we die drie sporen ook versterken. Een duidelijke versterking van de veiligheidsdiensten, zoals politie, 50 flikken meer, beter uitgerust, beter gehuisvest, vertaalt zich in een ongekende stijging van 25% in het budget doorheen het jarenplan. Het gaat hand in hand met de versterking, bewuste keuze van het stadsbestuur, voor het middenveld en van beleidsdomeinen, die onrechtstreeks inspelen op de veiligheidsketen, zoals jeugdwerkers, schepen Decruynaere, 6,3 miljoen extra binnen deze legislatuur, outreachend werk, maar evengoed samen, collega Van Braeckvelt, het sterk opvoeren van de absolute strijd tegen sluikstort. En we zijn als stad nabij door een bereikbaar en klantvriendelijk onthaal. Plus bijna 900.000 euro per jaar. We investeren aanzienlijk in een efficiënte, in een wendbare stadsorganisatie. Mensen brengen we samen voor ontmoeting, wederzijds begrip door aandacht te geven aan de wijken, aan onze inwoners, aan onze burgers. Ik heb het eerder gehoord, vorige week, het zijn de Gentenaars die Gent zo plezant maken en we investeren op verschillende manieren om ons Gents kapitaal - ons menselijk kapitaal is ons grootste kapitaal die we hebben in deze stad, onze mensen, onze inwoners, onze Gentbezoekers, - daarvoor in te zetten. En met de burgerbegroting, collega's, kiezen de Gentenaars zelf de prioriteiten en de investeringen op maat van hun wijk. Ons meerjarenplan versterkt Gent en de Gentenaars door in te spelen op de sociale uitdagingen in onze stad, zoals de strijd tegen armoede, met daarbij de focus op kinderen en gezinnen met kinderen. 8 miljoen extra, passende hulpverlening. Maar evenzeer de afstand tot onderwijs en in te spelen op de grote uitdagingen rond wonen. Wonen, collega's, is onze absolute topprioriteit voor ons als stadsbestuur. Onze focus en onze middelen worden ingezet op een verhoging van het aanbod aan betaalbare woningen, op het verhogen van de woonkwaliteit, op het verhogen van de woonzekerheid en de toegankelijkheid van de Gentse woningenmarkt. Elke van deze uitdagingen moeten we met verschillende overheden en instanties aanpakken, te lijf gaan, en het is heel duidelijk, collega's, dat we met dit plan, dit meerjarenplan, heel sterk onze eigen verantwoordelijkheid opnemen. 92 miljoen euro is nagenoeg gekend aan investeringen te voorzien, en een bijzonder grote extra inzet op exploitatie, voorzien voor de drie pijlers. Naast de sociale uitdagingen, collega's, kent onze stad ook economische uitdagingen. Economisch heeft onze stad heel sterke fundamenten: onze haven, omwille van onze vele economische aantrekkingspolen, onze Gentse bedrijfspartners, noem maar op, maar evengoed omwille van onze grote troef, onze rijke onderwijsomgeving. Genoegzaam mogen we hier op geen enkele manier over zijn, want we zien ook dat er nog een kloof bestaat voor velen en met het arbeidspact willen we die ook proberen dichten. Een arbeidspact met voor 5,5 miljoen euro aan projecten voorzien, waarbij we samen met alle diverse sociale partners met de neuzen in dezelfde richting een vuist maken en werken aan het dichten van de kloof tussen de vele vacatures en de werkloosheid. We gaan voor Gent als technologiehoofdstad van Europa door sterk te investeren in innovatie: 1 miljoen extra investeringen. Economische vernieuwing, speerpuntenfonds van bijna 5 miljoen euro, en onze organisatie maakt een digitale omslag: 111 miljoen euro voor digitaliseringsprojecten en we activeren en betrekken het Gentse ecosysteem daar zoveel mogelijk bij. Collega's, het is in de

steden dat het gebeurt. Het zijn de steden die vooroplopen en zeker onze stad, een zinsnede die al door verschillende burgemeesters is gehanteerd in binnen-, maar ook in buitenland. En dat is geen toeval. Er zijn de reeds genoemde redenen, die ik eerder aanhaalde, maar er is veel meer, collega's. In een verstedelijkt gebied zoals Europa zijn de steden koploper in de strijd voor het klimaat. Het zijn ook steden waar de klimaatverandering en vervuiling zich vaak heel hard laten voelen of waar gewoon het klimaat zelf zich heel hard laat voelen. Kijk maar naar het fenomeen van hitte-eilanden, street canyons, maar evenzeer de risico's terzake in bijvoorbeeld ouderenzorg. En de keuzes die we daarom maken in onze stedelijke infrastructuur, zijn niet vrijblijvend, willen we als stad blijven ontwikkelen, blijven slim groeien, dan moeten we tegelijk antwoorden bieden op die vele ecologische uitdagingen. En dat doen we ook, collega's, met dit meerjarenplan, met dit stadsbestuur, met onze stad. We zetten in op de terugdringing van de CO2-uitstoot, we breiden het groenbestand uit, 20 nieuwe parken en RUP Groen. We strijden tegen luchtvervuiling. Bijna 12 miljoen netto investeringen onder de SD van het klimaatbeleid. Dit zijn, collega's, ecologische noodzaken, meer nog in de stad dan elders, omdat de effecten heel zichtbaar, heel voelbaar kunnen zijn. En we zetten ook in op een doordachte aanleg van ons openbaar domein, een goede, slimme stadsplanning en stadsvernieuwing in acht wijken, goed voor 55 miljoen euro, en een bewust, heel bewust mobiliteitsbeleid, netto voorzien, collega's, voor maar liefst 260 miljoen euro aan investeringen op ruimtelijke projecten. Maar het aanpakken, collega's, van deze grote uitdagingen, zit ook in verschillende, mooie, kleinere initiatieven, die kunnen uitgroeien tot wereldse voorbeelden. De Climate Action Award, collega's, die de stad mocht ontvangen van de Verenigde Naties, voor onze lokale voedselstrategie Gent en garde, is een wereldwijde erkenning – en niet zomaar één. Dat is toch wel straf, we mogen dat ook wel een keer zeggen, het is een ongelooflijke prestatie van Tine en iedereen die daar hard aan gewerkt heeft en blijft hard aan werken. Voorzitter, collega's, ons meerjarenplan maakt Gent en de Gentenaars sterker op vlak van sociale uitdagingen, economische uitdagingen en ook uitdagingen op het vlak van het samenleven. Maar ik wil niet eindigen zonder ook nog iets te zeggen, collega's, over onze gezamenlijke politieke uitdaging, waar we allemaal samen voor staan. Want het is aan deze gemeenteraad onze plicht om beslissingen te nemen, om zaken vooruit te doen gaan, om moedige keuzes te maken om richting te geven – en dat doen we. Samen gemene grond zoeken ten bate van Gent en de Gentenaars, weg van 'wij tegen zij', weg van naast elkaar praten in plaats van met elkaar praten, weg van het tackelen van andere collega's, maar met respect omgaan en ik denk dat we dat ook doen in Gent. En we stralen dat ook allemaal uit. Ik denk dat dat wel belangrijk is. Een positief, ambitieus en optimistisch verhaal. Dit college benoemt de uitdagingen, benoemt de problematieken en pakt ze krachtadig, coherent aan op een positieve manier. En we slagen erin, met dit strategische, met dit financiële meerjarenplan, om het beste uit diverse standpunten te verenigen in een hoopvol, in een toekomstgericht plan, dat de uitdagingen voor Gent en onze Gentenaars aanpakt. En we streven met de missie, collega's, en de strategische doelstellingen, een gemeenschappelijk doel na om tot een meer genereuze, een meer tolerante en een meer barmhartige samenleving te komen. Een positief project van partijen en mensen die begrijpen dat ze alleen door samenwerking over de partijgrenzen heen zaken in beweging kunnen zetten in het belang van Gent en de Gentenaars. Voorzitter, collega's, dit is als burgemeester mijn oprechte, mijn diepe overtuiging en die van het hele college dat we met dit meerjarenplan onze stad, Gent, en de Gentenaars krachtig versterken.

De voorzitter: Dank u wel. Schepen Coddens.

De heer Coddens: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, ook ik wil in eerste instantie dank u wel zeggen aan jullie allemaal, die denk ik toch wel met veel inzet een poging gedaan heeft om u te doorworstelen in de vele documenten en in boeken. Terzelfder tijd wil ik de medewerkers die ertoe bijgedragen hebben om dit allemaal in goede banen te leiden ook een grote merci zeggen, want ik ben als schepen voor financiën toch wel een trotse schepen. Als ik vorige week nog naar de vergadering van de schepenen van financiën van de centrumsteden, dan heb ik toch wel gemerkt, iedereen doet dat op zijn eigen manier, maar hier in Gent hebben we toch echt wel heel wat tijd geïnvesteerd en ook jullie, in de eerste plaats, om iedereen op een transparante manier, overzichtelijke manier, eigenlijk voor te bereiden, hetzij in aparte commissies, hetzij in themacommissies, om eigenlijk iedereen te proberen meepakken in toch niet zo een evidente materie, maar, denk ik, een heel belangrijk thema, namelijk ook het financieel meerjarenplan, iets wat ons toch eigenlijk de komende jaren zal verder leiden. Dus bedankt ook, en ik wil ook medewerkers van de dienst, maar ook van mijn eigen kabinet en alle andere medewerkers van de kabinetten dank u wel zeggen om dit allemaal samen vorm te geven. Beste mensen, collega's, de burgemeester heeft er al naar verwezen, 'Ambitie en durf voor Gent'. Dus zo luidde de titel van ons bestuursakkoord een jaar terug. Stel u voor, het is al een jaar geleden. En voor u ligt de financiële uitwerking hiervan. Een financieel meerjarenplan, dat evenwichtig en sluitend is en waarvan het exploitatiebudget tegen 2025 inmiddels oploopt tot, jawel, ruim 1,1 miljard euro per jaar, met niet te vergeten en toch wel belangrijk, een jaarlijks positief saldo inkomsten ten opzichte van de uitgaven. En bovendien getuigt dit financieel meerjarenplan van ambitie, maar ook van realiteitszin. En tevens is het een plan dat zorgzaam is opgebouwd. Van iemand die zelf uit de zorg komt, mag je eigenlijk ook niet anders verwachten, denk ik. Nu, we willen deze mooie en warme stad verder uitbouwen, waarbij we verder willen investeren in zowel harde stenen, in parken, maar ook, ook in dienstverlening, in mensen, in armoedebestrijding, en niet te vergeten, de burgemeester heeft er ook terecht naar gewezen, de realisatie van onze klimaatdoelstelling. En niet iedereen doet dat, beste collega's, maar in Gent blijven we hier bewust voor kiezen. Mede door de groei van het aantal bewoners alleen al, en ik denk dat iedereen het hierover eens is dat dit een stevige druk uitoefent op onze stad, we weten het namelijk niet zeker, maar er zijn voorspellingen die zeggen dat we tegen 2025 wel een keer een 272.000 Gentenaars zouden kunnen tellen. Dat zullen er maar liefst een 10.000 meer zijn dan vandaag. En om daar een antwoord op te bieden, om daar een antwoord op te bieden, wordt eigenlijk een recordbedrag geïnvesteerd in onze stad om onze stad nog beter te maken, een recordbedrag van maar liefst 627 miljoen euro netto. Netto, dat betekent in echte miljoenen euro's dat dat nog een stuk meer zal zijn. Nu, als goede huisvader hebben we er ook voor gezorgd dat er extra budget wordt voorzien voor het onderhoud van onze wegen, onze gebouwen, onze parken, onze vloot, zowel wagenpark maar ook fietsen, en ook, niet te vergeten, steeds belangrijker, onze ICT-uitrusting. Voor wonen voorzien we 92 miljoen euro investeringen om het aanbod te verruimen en de bestaande woningen kwaliteitsvoller en ook energiezuiniger te maken. Maar zoals ik gezegd heb, niet alleen in stenen, ook in mensen. Ook personeel voor de dienst Wonen en ook de woonbegeleiding is toch wel een extra belangrijk punt. Nu, de inspanningen voor stadsvernieuwing houden we aan en trekken we hier 55 miljoen euro voor uit. Voor openbaar groen, zeg maar, onze stadstuinen, grote stadstuinen wordt 50 miljoen euro voorzien om 20 tuinen/parken aan te leggen en/of te vernieuwen. Om onze ambitie om tot de technologiehoofdstad uit te groeien, trekken we niet minder dan 111 miljoen euro uit voor technologische vernieuwing en ook digitalisering. Om onze stad klaar te stomen voor de economie van morgen voorzien we een speerpuntenfonds ter waarde van 5 miljoen euro. Met het arbeidspact willen we 2.500 extra Gentenaars aan het werk helpen. Met ons sociaal-klimaatbeleid willen we absoluut de voortrekker blijven, waar onze scherpe klimaatambities

gehandhaafd blijven met de uitrol van een groene warmtestrategie als nieuw speerpunt. Via premies, begeleiding en leningen stimuleren we de Gentenaars te blijven investeren in energiezuinigheid. Ook voor onszelf geven we het goede voorbeeld door te investeren in zonnepanelen en ook energiezuinigheid voor onze gebouwen. Voor onze straten, pleinen en het water van onze stad voorzien we 111 miljoen euro om deze nog aangenamer en verkeersveiliger te maken, naast de opmaak van wijkmobiliteitsplannen in nauwe samenspraak met de bewoners en de betrokkenen. Ook voor IVAGO, ons afvalbeleid en de nettijd, wat de Gentenaars heel belangrijk vinden, wordt een aanzienlijk budget voorzien van maar liefst 33 miljoen euro. Het politiekorps, onze flikken, wordt versterkt met, de burgemeester heeft het al gezegd, 50 extra agenten om met een geïntegreerde aanpak de veiligheid blijven te waarborgen voor alle Gentenaars. Met specifieke aandacht voor jongeren en een verhoogd aanbod van jeugdwelzijnswerk, besteden we veel aandacht aan preventie, sensibilisering en maatschappelijk welzijnswerk. Dus dit en-en-en verhaal blijft ook wel de draad van ons beleid. Voor wijkfeesten en buurtfestivals voorzien we een budget van 1,5 miljoen euro ter ondersteuning, naast de vernieuwing van de Gentse Feesten en ook het Lichtfestival van 2021 en 2024. Ook voor cultuur voorzien we een aanzienlijk budget van maar liefst 53 miljoen euro voor infrastructuur en daarnaast ook 15 miljoen euro extra werkingsmiddelen. Voor sportinfrastructuur, de burgemeester heeft er ook al naar verwezen, en in uitbreiding van het aanbod 55 miljoen euro. Ook de voortrekkersrol op vlak van gelijke kansen blijven uitoefenen met onder andere praktijktesten, gelijke toegang tot werk en wonen, en ook een tweede toegankelijkheidsambtenaar. We waren al voortrekker, we gaan dan nog een stap verder. Voor onderwijs en kinderopvang wordt maar liefst, en ook daar heeft de burgemeester al naar verwezen, en ik kan het ook maar herhalen, herhaling is denk ik goed in deze, 120 miljoen euro voorzien voor onderhoud, uitbreiding en bouw van nieuwe scholen en kinderdagverblijven, naast inzet van meer brugfiguren, dus opnieuw niet alleen in de stenen infrastructuur, maar ook in mensen investeren. Ook zal het aanbod aan activiteiten voor en door kinderen en jongeren fors worden uitgebreid. Met maar liefst 434 miljoen euro voor het OCMW, sociale dienst, willen we naar de mensen toegaan die het moeilijker hebben en die de weg naar de hulpverlening niet altijd vinden. Zo zetten we extra in, heel belangrijk, op die proactieve rechten toekennen en focussen op de ondersteuning van gezinnen en jongeren in armoede. Zij zijn immers onze toekomst. In nauwe samenwerking met actoren en met de hulpverlening en welzijnssector willen we via het sociale-innovatiefonds kansen geven, ook aan nieuwe ideeën. Dingen ook van onderuit gaan stimuleren, gaan ondersteunen. En niet te vergeten, dat sluit daar naadloos bij aan, het budget dat de burgers zelf kunnen besteden, vervijfvoudigt. We investeren 8 miljoen euro in de wijkbegroting en versterken verder in inspraak en participatie. En daarnaast voorzien we ook 6 miljoen euro extra in de ondersteuning van het middenveld. Ten slotte zijn we ook als werkgever ambitieus. We investeren fors in diversiteit, zetten in op digitalisering en reconversie, en ook bijscholing en omscholing van ons personeel. En ik denk, onze schepen, bevoegd voor personeelsbeleid, hebben we echt wel een mooie rugzak meegegeven om in positieve dialoog te gaan met de sociale partners en hij is daar eigenlijk ook al zeer goed in geslaagd om tot een mooi akkoord te komen, maar daar zal hij straks zelf zeker wat meer over zeggen. Samengevat, collega's: we kiezen er bewust voor om te investeren, zonder evenwel toekomstige generaties met de facturen op te zadelen. En zoals professor Herwig Reynaert stelt, en ik citeer hem: "In functie van de toekomst van een stad kan het aangewezen zijn om schulden te maken, zolang de rekening klopt." En, collega's, de rekening klopt. Onze schuld blijft immers onder controle. De schuldratio, dat is de verhouding tussen de uitstaande financiële schuld en de totale exploitatie ontvangsten, blijft onder de 80%. Bovendien, het is niet onbekend, staat de rente historisch laag, wat lenen alsmat goedkoper maakt. En verder stelt professor Reynaert: "Investeringen hebben

een terugverdieneffect.” Niet te vergeten. Er zijn gemeenten die geen schulden hebben, maar dat kan net getuigen van een gebrek aan langetermijnbeleid. En vergeet ook niet, beste collega’s, dat de besturen en de lokale besturen heel dikwijls ook een belangrijke motor zijn voor de economie. Stel u eens voor dat al die besturen niet meer zouden investeren. Dat zou, denk ik wel, een kleine catastrofe zijn. Om dit alles financieel sluitend te maken, hebben we natuurlijk keuzes gemaakt om voor efficiëntie en optimalisatie in onze eigen organisatie ook, dat hebben we gedaan, ook inkomsten beter te innen en waar nodig, waar nodig ook bewust te verhogen in functie van beleidskeuzes. Denk maar aan belastingen op verspreiding van niet-geadresseerd drukwerk, tweede verblijven, onbebouwde gronden. En tenslotte worden er ook een aantal bepaalde belastingen nog hervormd en ik denk hierbij aan de bedrijfsbelasting. Ik wil ook toch wel even zeggen dat we als lokaal bestuur betreuren een aantal maatregelen van Vlaanderen, bijvoorbeeld het schrappen van financiële middelen voor cultuur, het middenveld enzovoort, spijtig genoeg. Anderzijds zijn we tevreden, dat moeten we ook durven zeggen, dat we eindelijk, eindelijk steun krijgen voor de pensioenfactor en ook dat de groeivoet van het gemeentefonds behouden blijft op 3,5%. De waarheid heeft hier zijn recht. Collega’s, de stadsfinancieringen zijn gezond en in evenwicht, met in 2025 een positieve autofinancieringsmarge als een positieve, gecorrigeerde autofinancieringsmarge. Iedereen die naar de themacommissies geweest is, die weet ondertussen wat dat dat allemaal is. Straks ondervraging. En de volgende stap, de volgende stap, collega’s, ook dat hebben we al aangekondigd, is inderdaad het beleid, ook de participatieve opmaak van de beleidsnota’s, en dit mogen jullie, zoals ook eerder aangekondigd, allemaal verwachten in de eerste jaarhelft van volgend jaar. Maar first things first, het debat en de appreciatie over het financieel meerjarenplan. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Dan gaan we beginnen aan de tussenkomsten van de fractieleiders over ... Het zijn wel algemene tussenkomsten, collega’s. Er zijn hier goede afspraken over gemaakt in het bureau. We gaan beginnen met mevrouw Van Bossuyt en daarna mijnheer De Roo. Mevrouw Van Bossuyt.

Mevrouw Van Bossuyt: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Eerst en vooral wil ik mijn tussenkomst beginnen met een woord van dank. Ik heb het al eventjes op de overlegcommissie/budgetcommissie vorige week gedaan, maar inderdaad, ik denk dat de diensten heel mooi werk hebben geleverd, dat het voor hen ook intensieve weken waren. Dus ook van onze fractie uit nogmaals dank voor al jullie werk. En jullie zullen het mij vast en zeker niet kwalijk nemen dat ik ook onze eigen fractiemedewerkers, Filip en Kristina, toch wel heel hartelijk wil danken, want het is maar enkel dankzij hen dat wij hier ons werk goed kunnen leveren, dus dank u wel, Filip en Kristina. Eerst en vooral, om de context van dit meerjarenplan te schetsen. Ik denk dat het voor iedereen duidelijk is dat de komende jaren we voor grote demografische uitdagingen staan. Het is al eventjes aangehaald. Ik denk dat het schepen Coddens was die zei dat de bevolking zal stijgen. Dus dat stelt onze stad ook voor een heel aantal uitdagingen. Denk maar aan druk op onze ruimte, maar ook op onze woonruimte, druk op onze mobiliteit, druk op het samenleven, druk op de dienstverlening en de basisfuncties en zo meer. En het is dus de taak van het stadsbestuur en dus ook van dit meerjarenplan om mee een antwoord te gaan bieden op die uitdagingen waar we voor staan als stad. En het is aan de stad ook om het samenleven in onze stad, om dat mee in goede banen te leiden. Om dat mee in goede banen te leiden, met respect voor onze waarden en normen, om op die manier een gemeenschapsvormend project te gaan realiseren, maar ook, ik denk dat het de burgemeester was die al zei, we zijn allemaal Gentenaar, dus iedereen moet vooruitgaan, dus vandaar dat wij hopen dat we niet te veel zullen indelen, dat we de Gentse bevolking niet te veel zullen indelen

in verschillende groepen. Dus dat wat de algemene context betreft waarin we dit meerjarenplan kunnen plaatsen. En dat het volgende, denk ik, dat wat meer toelichting, ja, niet toelichting, maar een analyse verdient, is het financiële, het financiële plaatje concreet. Maar vooraleer in te gaan op de inhoud, op de inhoudelijke keuzes, dus de schepen gaf het ook aan dat er inhoudelijke keuzes gemaakt zijn, een aantal uitgangspunten die het meerjarenplan gemaakt heeft, gaan bekijken en eigenlijk ook in vraag stellen, dus. Ik zal iets dieper ingaan op de keuze voor extra inkomsten via een verhoging van de belastingen en de retributies in plaats van te gaan besparen. Ten tweede, de keuze voor het status quo wat personeel betreft. Ten derde, de keuze voor de schuldopbouw. En dan ten laatste, een gebrek, voorlopig toch althans, aan meetbare indicatoren. Nu, er is gezegd door de schepen op de commissie dat die er nog zouden komen, maar bon, vroeger kreeg ik die wel van in het begin. Maar dus eerst en vooral de keuze om te kiezen voor extra inkomsten via een verhoging van de belastingen en de retributies, hé, de Mathias-taksen. Er is verwezen naar het feit dat de Vlaamse regering, dat ze een aantal inkomsten verminderen, cultuur wordt daar vernoemd. Nu, ik denk eerlijk gezegd, het is wel voor een stukje, inderdaad, aangehaald, dat de Vlaamse regering vooral een serieuze inspanning doet om budgettaire ruimte, om de budgettaire ruimte te gaan creëren voor de lokale besturen tijdens deze legislatuur en dit is ook door de VVSG erkend. Voor Gent heel specifiek betekent dat dat de helft van de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen overgenomen zal worden voor het niet mis te verstane bedrag van 75 miljoen euro en ten tweede blijft ook het gemeentefonds groeien met veel meer dan de inflatie, de inflatie die 1,5-1,6% zal zijn de komende jaren. Dus het gemeentefonds zal toenemen met 3,5% per jaar, wat dus ruim die verwachte inflatie overstijgt. In totaal gaat het hier dus om meer dan 100 miljoen euro extra, 100 miljoen euro extra, die er aan het stadsbestuur gegeven wordt deze legislatuur. Maar voor het Gentse stadsbestuur, die 100 miljoen euro is dat niet genoeg en het Gentse stadsbestuur doet een beetje denken aan Rupsje Nooitgenoeg. Mijn kindjes hebben dat boekje. Rupsje Nooitgenoeg. Dus in plaats van in de context van de extra Vlaamse middelen de lokale lasten in Gent om die tenminste gelijk te houden of liever nog, te gaan verlichten, is er toch gekozen voor een heel aantal verhogingen. Dus er zijn heel veel nieuwe belastingen en belastingsverhogingen en retributieverhogingen, die op ons afkomen, samen goed voor 57 miljoen euro. Dus, dit stadsbestuur zal de Gentenaar 57 miljoen euro extra vragen. Dus Mathias-taksen ten begrote van 57 miljoen euro. Nu, als we de jaarrekening 2018 gaan vergelijken met het meerjarenplan 2020-2025, dan zien we bijvoorbeeld dat de fiscale ontvangsten en boetes, dat die met 22% zullen stijgen. We zien dat alleen de lokale belastingen en boetes, dus niet de opcentiemen op de onroerende voorheffing en de aanvullende personenbelasting, dat die maar liefst zullen verdubbelen, dus stijgen met 50%. De postontvangsten uit de werking, die stijgen van 63 miljoen naar 77 miljoen. En die belastingsverhogingen en die retributies, die treffen niet alleen de Gentenaars, maar ook de niet-Gentenaars. Misschien eerst wat de Gentenaars betreft: heel veel zaken die ze in hun dagelijkse leven gebruiken en tegenkomen, het moet nu lukken, net als we hier toekwamen, alle, bij mij toch, op mijn bank en bij vele anderen ook lag er hier een foldertje van IVAGO en de sportkampen. Laat dat nu bijvoorbeeld net twee zaken zijn waar de Gentenaar in zijn dagelijks leven een fameuze verhoging mag verwachten. IVAGO voor de vuilniszakken, die kleiner en duurder zullen worden, maar dus ook de sportkampen, waarvan de tarieven zullen verhogen. De ochtend- en de vakantieopvang voor de kinderen, maar ook de activiteiten en consumpties in lokale dienstencentra zullen duurder worden; de dienstverlening bij burgerzaken, houd maar allemaal goed uw pin- en uw pukcode bij, want dat zal voortaan 10 euro kosten als je een nieuwe nodig hebt; de takeltarieven, daar komen we later nog op terug, zullen verhogen; ook een belasting op de onbebouwde kavels zal verhogen; een belasting op leegstand, die zal verhogen enzovoort. Nu, specifiek wat die huisvuilzakken betreft, hier hadden de Gentenaars via

de nieuwe PMD-zak, waar dat we meer in zullen krijgen, iedereen zal wel het boekje van Fost Plus in zijn brievenbus hebben gekregen, dus via die verruimde PMD-zak hadden we dus eindelijk zicht om wat minder te gaan betalen voor ons afvalophaling, zodat de mensen die sorteren, toch wat aangezet worden en wat de mensen dan ook met veel plezier doen. Maar wat zegt het stadsbestuur? Ah, neen, neen, we gaan wat afromen en we gaan die huisvuilzakken, die kleiner zullen zijn, ook duurder maken. Specifiek in verband met de takeltarieven, bijvoorbeeld, Gent had al het hoogste tarief en dat zal nu boven de 300 euro, boven de 300 euro zal dat gaan kosten, wat dat absoluut niet meer redelijk is en ook absoluut niet sociaal, want wat met mensen met een klein inkomen? Trouwens, het feit dat de schepen die verhoging dan nog een keer probeert af te schuiven op de takelfirma's, is heel erg spijtig, hé. De schepen zei, ja, dat zijn de takelfirma's die dat beslissen. Absoluut niet! De ondernemer is hier in een slecht daglicht gesteld. Het stadsbestuur is verantwoordelijk voor die tarieven, dus wij menen dat excuses hier wel aan de orde zijn. Dan, in verband met de onbebouwde gronden en percelen: ook hier hebben we bijna een verdubbeling, bijna een verdubbeling op één jaar tijd en de meeste tarieven worden ook meteen geïndexeerd, niet volgens de index 1,5-1,6%, wat dat de prognoses zijn, maar meteen met 1,7% - dus hoger dan het effectieve inflatiecijfer. Nu, veel van die verhogingen, die worden uitgelegd als zijnde dat die gebenchmarkt zijn met de andere overheden of instanties. Maar eerlijk gezegd, dat zal de Gentenaar worst wezen. Een verhoging is een verhoging. Nu, qua lokale belastingen en retributies zat Gent al sowieso al heel hoog in vergelijking met andere grote Vlaamse steden. In totaal, voor 2018, dus dan heb ik het over het bedrag opcentiemen op onroerende voorheffing, opcentiemen, APB, lokale belastingen en retributies, zit Gent aan 1.372 euro per inwoner, terwijl dat het gemiddelde, het gemiddelde voor andere grote steden 1.244 euro is, dus toch een verschil van 10%. Nu, bij veel verhogingen spreekt men ook over sociale correcties en dat is goed, dat is mooi, dat is zeker nodig, maar daar heeft natuurlijk de gemiddelde Gentenaar weinig boodschap aan. Dan, wat de bedrijven betreft. Wat de bedrijven betreft, hier wil men de belastingen gaan verduurzamen, maar de doelstelling is wel van in het begin duidelijk vooropgesteld: we gaan die met 1,3 miljoen euro verhogen, wat dus eigenlijk neerkomt op een platte belastingsverhoging. De ondernemingswereld is daar vanzelfsprekend not amused mee. Ook de belangenorganisaties niet. Want ja, de schepen stelde het een beetje voor alsof ze al betrokken werden bij gans dat project, dus zouden zij eigenlijk aan hun stakeholders moeten gaan uitleggen: we gaan samenzitten met de schepen om 1,3 miljoen euro extra belastingen te gaan samenzoeken bij jullie. En het gaat hier dan niet alleen om de grote bedrijven, maar er is ook een gevoelige verhoging van de terrastaks, bijvoorbeeld, die de gewone horeca-uitbater treft. Hier stijgen de inkomsten op één jaar tijd met 40% - 40% verhoging van de terrastaks, wat toch een fikse verhoging is, hé. Dus dat is wat de Gentenaars betreft. Maar ook de niet-Gentenaars zullen geraakt worden door bijvoorbeeld de tarieven op te trekken in musea. Dat is natuurlijk een handige electorale truc, maar of dat dat bijdraagt tot het aantrekkelijk maken of het aantrekkelijk houden van Gent, dat is natuurlijk een andere vraag. En dat is nochtans echt wel belangrijk om dat in overweging te nemen in tijden van toenemende e-commerce, van toenemende commerciële concurrentie ook, vanuit onze buurgemeenten, denk aan Lochristi, denk aan Deinze. Onze stad moet voor de brede rand rond Gent een aantrekkelijke pool blijven, hé. Dus, conclusie wat dit puntje over de financiën betreft: op een budget van 1 miljard euro per jaar aan exploitatie, en de schepen heeft daarnaar verwezen, maar 1 miljard euro per jaar aan exploitatie en 630 miljoen euro aan investeringen had het ook wel met 57 miljoen euro per jaar minder gekund, hé. Dan hadden we niet al die belastingsverhogingen en retributies nodig gehad. De lokale belastingsdruk, die had dus gerust onveranderd kunnen blijven en er had wat geschoven kunnen worden. Maar een verhoging, een verhoging in de context van de Vlaamse middelenverhoging waar ik naar verwezen heb, is dat eigenlijk compleet

onbegrijpelijk. Herinnert u de extra Vlaamse middelen waren meer dan 100 miljoen euro, hé. Er zijn ook stadsbesturen die de keuze maken, die een andere keuze maken, niet om te gaan verhogen, maar om te schuiven. Bijvoorbeeld, Oostende. Oostende, waar de terrastaks, en ik denk dat je toch wel kunt zeggen dat er in Oostende vrij veel terrassen zijn, die gaan die verlagen met 25%. Dat is het verschil tussen een Open Vld-burgemeester met of zonder N-VA in de coalitie. Nu, wat de keuze voor extra personeel betreft, want er is een tweede puntje, keuze voor extra personeel. Dat het hier effectief met wat minder kon, dat blijkt ook op vlak van personeelsbeleid. Het stadsbestuur stelt zelf dat de komende jaren, dat er 110 VTE's, dus voltijds equivalenten, dat die niet zullen vervangen worden via een rationalisatie- en efficiëntie-oefening. Heel goed, prima. Het is inderdaad mogelijk om het met minder te doen. Maar tegelijk maakt men wel dan de keuze om 110 VTE's extra aan te nemen voor dit nieuw beleid. Nu, Gent scoort, zoals algemeen bekend is, al heel hoog qua personeelsaantallen. Dat blijkt uit Vlaamse vergelijkende cijfers en dat is een discussie die we hier al vaker hebben gevoerd, maar de vaststelling blijft dat onze stad een stuk hoger scoort dan het gemiddelde van de Vlaamse centrumsteden. En hier is er toch echt wel budgettaire ruimte, hé. Nog een keer, de cijfers, dus de Gentse personeelskost per inwoner is 1.546 euro. De gemiddelde personeelskost van de grote Vlaamse steden 1.163 euro, dus toch wel een substantieel verschil. Nu, het matigen van die personeelsuitgaven is absoluut geen budgettaire sciencefiction of zo. De vorige legislatuur, bijvoorbeeld, heeft het Kortrijkse stadsbestuur, toen ook voor het eerst weer met een liberale burgemeester, die hadden de ambitie om het met 13% personeelsleden minder te doen. Dus een vermindering van het personeel is realistisch en of de dienstverlening in Kortrijk daarom nu minder goed zou zijn, daar hebben we toch alleszins nog geen klachten over gehoord. Dus, ons voorstel is: doe het effectief met 100 VTE's minder, dat kost ongeveer 8,5 miljoen euro per jaar of brengt 8,5 miljoen euro per jaar op en schrap hiermee de verhoging van de belastingen en de retributies. Dat is bijna dezelfde operatie, dus schuiven kan eventueel uiteraard, maar geen globale verhoging van die belastingen en retributies is dus nodig. Nu, wat dat wel positief is op het vlak van personeel is het feit dat het aantal statutairen afgebouwd zal worden. Het is zo dat elk statutair personeelslid dat de stadsorganisatie verlaat, dat dat vervangen zal worden door een contractueel. Dat is zeker een goede zaak, zowel voor de financiën als naar de flexibiliteit van de stadsorganisatie toe. Maar dat men er dan wel voor kiest om de budgettaire ruimte die de Vlaamse bijdrage in de responsabiliseringsbijdrage, om die deels te gaan gebruiken voor de pensioenen van de contractuele werknemers, om die quasi gelijk te schakelen met dan de statutaire personeelsleden, dat is natuurlijk voor die contractuelen – en het gaat om 400 mensen – een goede zaak, maar of dat dan de beste besteding is van die middelen voor Gent en de Gentenaars, dat is natuurlijk een andere vraag. Dat wat het puntje personeel betreft. Dan, de schuldpositie. Onze schuldpositie ... Ik hoorde schepen Coddens daar heel fier over doen over onze schuldpositie. Hij sprak ook over de goede huisvader en zo. Ik, als goede huismoeder dan, zou misschien toch wel andere keuzes maken. Nu, de schulden van de stad, die zullen tussen 2018 en 2025 stijgen met 65%. 65%, hé. Dus de schulden in onze stad zullen stijgen met 65%! In de schuldratio, er is naar verwezen, naderen we de gezonde limiet van de 100% toch wel erg dicht. Dat zou bij mij toch wel een knipperlichtje doen branden. Maar de redenering van het stadsbestuur is gekend. Dat is hier daarjuist teruggegeven. De rente staat laag, historisch laag, heeft u zelf gezegd, heeft u zelf toegegeven, dus het geld is goedkoop, dus het is nu de moment om te gaan investeren. En tot op zekere hoogte is dat zeker te verdedigen. Investerings helpen inderdaad om onze stad en de inwoners vooruit te helpen en er zijn effectief een heel aantal uitdagingen, ik heb ze opgesomd, waar dat we voor staan. Maar we moeten toch opletten, want er zijn toch een aantal zaken waar we bij moeten gaan stilstaan, bijvoorbeeld het renterisico. Het stadsbestuur heeft een aantal veiligheids gebouwd, heeft ze op een vraag van mij geantwoord

door te zeggen van “we hebben hier een heel aantal leningen met een vaste rente”, maar ik heb de cijfers eens opgevraagd, schepen Coddens, en wat mij opviel, is dat toch 25%, één vierde van de leningen, is met een variabele rentevoet. Eén vierde! En u zegt zelf, de rente staat historisch laag, dus met andere woorden betekent dat, dat voor één vierde van de schulden, voor 25% van die schulden die met 65% stijgen deze legislatuur, dat dat alleen maar omhoog gaat gaan. Ah ja, want u zegt zelf, ze staat historisch laag. Maar voor één vierde van die leningen, één vierde daarvan! Als goede huismoeder, ik zou fameus alleen nog boterhammekes met choco durven eten. Andere steden, die maken andere keuzes. Die maken voorzichtigere keuzes, want die willen er niet voor kiezen om de schuldenlast door te schuiven naar de toekomstige generaties. En dat betekent helemaal niet dat ze daarom geen investeringen gaan doen, hé. En dan komen we meteen bij die investeringen. En het stadsbestuur heeft er al vaak mee uitgepakt, hé, dat we een recordbedrag gaan investeren van 630 miljoen euro onder het motto ‘Durf en ambitie’. Natuurlijk, 630 miljoen euro is een gevolg van de stijgende inkomsten door de stijgende belastingen en retributies die we allemaal zullen betalen, waardoor er dus serieuze exploitatieoverschotten gaan geboekt worden, maar ook een gevolg van de stijgende schuldenlast, waar ik het zonet over gehad heb. Ik denk dat het toch wel belangrijk is om dat eventjes te kaderen. Nu, de eerste uitdaging qua investeringen is het optrekken van de realisatiegraad. De vorige jaren lag die rond de 50%. We hebben het er al over gehad tijdens de verschillende commissies. Dat is een probleem voor alle overheden, niet alleen voor Gent, voor alle overheden. Het is nu een beetje afwachten wat die nieuwe portfolioaanpak, wat die zal opleveren. Nu, in elk geval hebben wij als oppositie een heel stuk minder een zicht op de geplande investeringen, met name die na 2020-2021, en dat betreuren we, want daardoor is er natuurlijk voor een stuk minder controlemogelijkheid. Maar ten tweede is er ook een gebrek aan details na 2021, wat de indruk geeft dat er nog veel uit te klaren is. En er is nu toch al een jaar voorbij. Dus het is tijd om echt aan de slag te gaan, want het zijn uiteindelijk de tastbare realisaties die zullen tellen en niet de aankondigingspolitiek. Dus de eerste uitdaging op vlak van investeringen is het optrekken van de realisatiegraad. Tweede uitdaging is het correct budgetteren en uitvoeren. Hoe het niet moet, is bijvoorbeeld de renovatie van het Administratief Centrum Zuid, dat van 15 miljoen naar 40 miljoen al is gegaan. Het is goed dat er ondertussen een audit opgestart is om dat soort van ontsparingen, om die in de toekomst te gaan vermijden en collega Rysermans zal hier later nog over tussenkomen. Nog een voorbeeldje van hoe het niet moet, is het jeugdontmoetingscentrum Minus One, waar dat er 12 jaar na de bouw al nood is aan een grondige en kostelijke renovatie. Ook dat als goede huismoeder zou ik toch niet zo fijn vinden. Een puntje dat later nog op de gemeenteraadsagenda aan bod zal komen. Er moeten dus maatregelen genomen worden om in de toekomst dergelijke zaken te gaan vermijden. En hier zal collega Van Renterghem later nog op tussenkomen. Nu, misschien een leuk detail, alhoewel, voor mij is dat geen detail, op het vlak van die investeringen en van dat investeringsbudget van 630 miljoen euro, is dat ruim de helft, ruim de helft van dat investeringsbudget bij Groen – en dan bedoel ik de partij Groen. 111 miljoen aan openbare werken, 120 miljoen onderwijs en 92 miljoen wonen. Dus, dat is nog maar een keer een bevestiging van hoe dat de verhoudingen binnen dit college liggen. Dan, wat de indicatoren betreft waar ik het daarjuist over had. Zoals dat ik daarjuist al aangaf, het vorige meerjarenplan bevatte vanaf de eerste versie, vanaf de eerste versie, in 2014 dus, per strategische doelstelling een aantal meetbare indicatoren en op die manier was het voor ons mogelijk om op te volgen in hoeverre dat die doelstellingen, dat die ook behaald werden. Ook de jaarrekening 2018 die hier is voorgesteld, bevatte ook nog die indicatoren, bijvoorbeeld cijfers op vlak van kinderarmoede, op vlak van economische dynamiek enzovoort. Wij zouden hier graag een pleidooi houden om die meetbare indicatoren, om die zo snel als mogelijk toe te voegen, want iedereen weet, meten is weten, besturen is bijsturen, want de doelstellingen en de

intenties, die zijn goed, maar het zijn de resultaten en de realisaties die nog beter zijn, natuurlijk. Dus dat wat het algemene, financiële plaatje betreft. Dan, wat de thema's betreft, dus het is daar dat beslist is om in te zetten. Dan gaan we kijken naar een aantal inhoudelijke keuzes. Ik ga vooral focussen op de grote lijnen, op de thema's die voor ons prioritair zijn. En de fractiecollega's, die zullen sowieso later nog tussenkomen op een aantal deelthema's. Eerst en vooral het thema veiligheid. Het is zeer terecht dat er hier meer budget voor voorzien wordt. Het is al aangehaald, 50 extra agenten. Dat is uitstekend. We moeten er nu zeker over waken dat die agenten er ook effectief komen. Ook een nieuw hoofdcommissariaat, dat is een broodnodige investering. Het is al jaren aanslepend hier, dus het is goed dat het er eindelijk van komt. De burgemeester heeft zich ook geëngageerd om camera's actiever in te zetten. We hebben een aantal voorbeelden al gehad, bijvoorbeeld de toewijzing van een camera aan het Michaël Lustig-monument; bijvoorbeeld ook de vier politievoertuigen die vanaf 2020 via een camera zullen controleren op geseinde of onverzekerde voertuigen; maar bijvoorbeeld ook de extra inzet van camera's om sluikstorten aan te pakken. Daar was het inderdaad dringend tijd voor, want de sluikstortcijfers, die gaan in stijgende lijn en voor veel Gentenaars, terecht, is dat echt wel een bron van ergernis, die sluikstorten. De pakkans moet hier fors omhoog, want het kan niet dat de mensen straffeloos onze straten en buurten gaan veranderen in een stort. Ook een positief punt op vlak van veiligheid is de actievere samenwerking die nagestreefd wordt tussen de politie en de burgers. Deze maand zou er in Oostakker een proefproject moeten starten. Naar verluidt ging het geen echte bin zijn, zoals elders al jaren bestaat, maar het doet er toch wel sterk aan denken. Het wordt ook zo genoemd door de journalisten, een soort van bin. Het is wel jammer natuurlijk dat wat elders al tegen een lage kost al lang goed werkt, we dat in Gent nog altijd in een bescheiden proefproject moeten beginnen. Die camera's en die bins, dat zijn twee zaken waar we met de N-VA al jaren mee voor pleiten, dus we zijn blij dat die ideeën eindelijk hun weg hebben gevonden naar het meerjarenplan. Nu is het op te volgen wat er hiervan terecht komt. Wat die camera's betreft, mogen er voor ons meer camera's ingezet worden om de criminaliteit aan te pakken. We moeten niet wachten tot als er problemen zijn, zoals vandalisme of sluikstorten, maar die kunnen ook preventief gaan werken. Nog één puntje dat ik graag zou benadrukken op het vlak van veiligheid, dat is dat wij als N-VA dat wij vertrouwen hebben in onze Gentse flikken. Andere fracties, die hebben het optreden van de politie hier al openlijk in twijfel getrokken, inclusief verdachtmakingen over discriminatie via ethnic profiling, bijvoorbeeld, opgepakte jongeren na een vechtpartij in Nieuw Gent of de nachtelijke controle van de leden van een Braziliaanse muziekgroep aan het Rabot. Die zaken zijn allemaal intern onderzocht en alles blijkt meer dan oké te zijn. De burgemeester heeft daar zelfs nog de verslagen van voorgelezen. Dus zowel een correcte aanpak als de juiste procedures zijn gevolgd. Dus onze flikken zijn wel degelijk echte professionals. Dan, het volgende thema is het thema wonen, stadsontwikkeling en stadsvernieuwing. Er is al verwezen naar de investeringen die zullen gebeuren, 92 miljoen voor woonbeleid, een van de paradepaardjes van dit stadsbestuur. Van die 92 miljoen gaat er 34 miljoen naar subsidies of premies voor duurzame, energiezuinige woonkwaliteit. Dat steunen wij, al hebben we vragen bij de precieze modaliteiten van een project als Gent knapt op. Collega Van Renterghem is daar eerder al op tussengekomen. 37 miljoen gaat naar de sociale huisvestingsmaatschappijen. Dat is de respons van dit stadsbestuur op de problematiek die we kennen bij Woning Gent, wat dat toch een typisch Gents fenomeen is. Andere huisvestingsmaatschappijen, die kennen ook financiële uitdagingen, jazerker, schepen Watteeuw, die kennen ook financiële uitdagingen, maar, maar het grote verschil is dat daar geen tientallen ongeschikte woningen, dat die toch nog bewoond worden en dat er een renovatienood is van twee derden, waarvan één derde dringend. Dat is alleen hier. We hebben hier ook trouwens een rechtszaak die loopt, dus we zullen zien hoe de rechtbank hier zal

oordelen. We zouden hier graag een pleidooi houden om die 37 miljoen euro om die vooral in te zetten, prioritair in te zetten in renovatie. Ik verwijs in dit verband ook nog graag naar het feit dat Woning Gent nu al onder verhoogd Vlaams toezicht staat omwille van de financiële problemen. Maar die problemen van Woning Gent, die gaan veel verder dan het louter, dan het louter financiële. Elke week, en ik denk waarschijnlijk elke fractie, krijgen wij berichten van sociale huurders die maanden moeten wachten op heel eenvoudige herstellingen, heel eenvoudige herstellingen. Dat gaat van een toilet tot een deurbel, dus dat zijn echt niet de grote zaken, maar kleine zaken, en het is eigenlijk onbegrijpelijk, echt onbegrijpelijk hoe dat men er niet in slaagt om dit soort van zaken, om die binnen een redelijke termijn aan te pakken. Ik ga één voorbeeldje uithalen. En die voorbeelden zijn legio, hé. Het gaat hier om een appartement op de tweede verdieping, waar er een mevrouw woont, die invalide is en zich moeilijk kan verplaatsen. Het probleem daar was dat al twee maanden lang, twee maanden, dat de bel of de parlofoon beneden, dat die niet meer werkte. Twee maanden lang. En die mevrouw woont op de tweede verdieping en is invalide. En ook bij de drie andere appartementen op die verdieping is dat hetzelfde probleem. Nu, wat is er gebeurd? Er is snel, snel een technicus komen kijken en die sprak over het feit dat alle parlofoons of alle bellen, dat die gingen vervangen worden. Maar sindsdien, dus twee maanden lang, is er niets gebeurd ondanks verschillende telefoontjes, belofde afspraken enzovoort. Jullie begrijpen natuurlijk, voor die mevrouw is dat niet evident. Aangezien dat zij invalide is, kan zij niet constant op en af naar beneden om de deur open te gaan doen als de dokter komt, als de verpleegster komt, voor bestellingen van boodschappen enzovoort. Dus het kan toch niet dat in een stad die zich op de borst slaat voor alles wat dat sociaal beleid betreft, dat dergelijke toestanden zich voordoen. Twee maanden vooraleer dat een deurbel of een parlofoon wordt gerestaureerd. Gelukkig is er in de raad van bestuur van Woning Gent nu ook plaats voor de oppositie, waardoor dat we een aanspreekpunt hebben om dit soort ... ik wou u voor zijn, mijnheer de schepen, om dit soort van dingen te gaan signaleren. Nog een puntje in verband met het wonen is het aanpakken van sociale woonfraude. Want het is zo, als we het systeem van sociale woningen, als we dat systeem eerlijk willen houden, dan moeten de fraudegevallen eruit. Want de woningen moeten gaan naar de mensen die het echt nodig hebben. En daar leren we eigenlijk heel weinig over in het meerjarenplan. En nochtans is dat echt wel nodig hé. Jullie hebben allemaal het verhaal gehoord van in Antwerpen vorige week, waar er mensen in een sociale woning wonen die, hoeveel was het, vier appartementen en 16 dalgronden hadden in een ander land. Nu, als je vier appartementen en 16 bouwgronden hebt, lijkt het mij bezwaarlijk te zeggen dat je nood hebt aan een sociale woning. Maar gelukkig is er ook hier de Vlaamse regering, want meester Diependaele, die zal een juridisch kader maken. Die gaat een juridisch kader maken, waarvan dat de sociale huisvestingmaatschappij waarvan dat zij gebruik zullen kunnen maken om een vermogenstoets in het buitenland te kunnen doen. Dus ik hoop sterk dat Woning Gent hier gebruik van zal maken. Wat wonen betreft, nog twee puntjes. De focus – tiens, ik dacht, ik zou nochtans denken dat iedereen voor de aanpak van fraude is, maar blijkbaar niet. Wat de focus van het stadsbestuur op het vlak van wonen betreft, dan zien we dat die voornamelijk gericht is op huurwoningen via eigen initiatieven, bijvoorbeeld door het uitbreiden van de werking of het aanbod van huurwoningen in Gent, door huurwoningen te bouwen via sogent, maar de vraag is of dat dat de meest voordelige aanpak is. Huur in Gent, dat zijn zwaar gesubsidieerde constructies. Wat bijvoorbeeld, waarom geen stedelijke huursubsidies, aanvullend op de Vlaamse, om mensen en gezinnen met een laag inkomen, om die in staat te stellen om op de reguliere, private markt te gaan huren. Wat bijvoorbeeld, waarom geen budget koopwoningen gaan stimuleren, want we hebben het allemaal ook mogen lezen dat er opnieuw een stijgende stadsvlucht is van jonge gezinnen. Dus een huurwoningenbeleid is volgens ons geen oplossing. Het stadsbestuur, en het is hier aangehaald, blijft terecht ook investeren in de

stadsvernieuwingsprojecten, zoals Nieuw Gent, de Bloemekeswijk en Muide-Meulenstede. Dat zijn inderdaad wijken die nood hebben aan extra aandacht. Wat dat wel belangrijk is hier, en dat geldt bij alle nieuwe woonontwikkelingen, dat is dat er overleg gebeurt met de bewoners en dat die ook gebeuren op maat van de buurt. Dan bedoelen we wat betreft de bouwhoogtes, de bouwdensiteit, parkeernormen, voldoende open en groene ruimten die er moeten zijn enzovoort. Collega Robert zal later op de gemeenteraad nog verder tussenkomen op het vlak van stadsontwikkeling. Dus dit wat wonen en stadsontwikkeling betreft. En dan komen we bij economie en werk. Economie en werk. De stijgende ondernemersbelastingen, die zijn al aan bod gekomen, wat dat volgens ons alvast één gemiste kans is om een ondernemersvriendelijk beleid te voeren. Uit onze contacten met de ondernemersmiddens en ondernemersorganisaties zijn er twee belangrijke punten naar voor gekomen. Een eerste puntje heeft te maken met de ambitie Gent, technologiehoofdstad van Europa. Die ambitie is hier al door zowel de burgemeester als door schepenen Coddens uitgesproken. Die ambitie hebben is Oké, is ook nodig, is goed, maar nog belangrijker natuurlijk is het realiseren van die ambitie. Er zijn heel wat, heel wat uitstekende Gentse technologie-ondernemers. We hebben het vorige week nog mogen lezen van Google en gebruikers die de beste app en game van 2019 hadden gekozen. Dat was een Gents bedrijf. We hebben hier ook een heel goed ecosysteem in Gent en met dat ecosysteem bedoel ik het feit dat we een topuniversiteit hebben, vijf toponderzoeksinstellingen, heel veel start-ups, maar ook grotere bedrijven, en dat is een voordeel dat we hebben. Een voordeel dat we hebben ten opzichte van andere steden. Maar we spelen hier een beetje volgens de wet van de rennende voorsprong. We zijn jarenlang koploper geweest en nu zien we dat we voorbijgestoken worden door andere steden, wat dat jammer is, want we hebben hier heel veel wereldtop zitten, letterlijk. Denken we bijvoorbeeld aan de biotech, daar zijn we wereldtop. We hebben die hier bij ons, in onze stad. Ik denk dat het heel belangrijk is dat we als stad, dat we die gaan omarmen, dat we gaan faciliteren en dat we het die bedrijven niet moeilijk gaan maken, bijvoorbeeld door onrealistische parkeernormen te gaan opleggen. Een belangrijk dossier op het vlak van op de kaart zetten van Gent als stad van innovatie en technologie, ik denk, we hebben het er in de laatste commissie economie over gehad, is het Wintercircus. De opinie nu in ondernemerskringen daarrond is dat dat dossier, dat nu al jaren aansleept, dat dat maar niet van de grond geraakt en dat er al heel wat potentiële partners gekomen zijn, maar dat die ook, nu ja, dan teruggekeerd zijn. Dus zou ik, allez, in deze gemeenteraad hebben we ook een oproep voor partners die op de agenda staat. We denken inderdaad dat het dringend tijd is om hier stappen vooruit te zetten op vlak van het Wintercircus. Het Wintercircus moet het Gentse uithangbord worden op vlak van innovatie en technologie. Dat is daar zeker een prioritair dossier in. Deze legislatuur wordt daar ook een hefboomfonds voor voorzien, ik denk dat het schepenen Coddens was die het al vernoemd heeft, van 4,5 miljoen euro voor flash-upprojecten rond economie van de toekomst rond ... en ook de bouw van ecosystemen met partners. We zijn benieuwd hoe dat concreet besteed gaat worden en de resultaten die we hiermee zullen halen. Dus, dat was een beetje de eerste bezorgdheid rond economie. Een tweede bezorgdheid is dat bedrijven en ondernemers het gevoel hebben dat ze uit Gent weggeduwd worden, onder andere omwille van het huidige parkeerbeleid en de lage parkeernormen, maar ook het beperkt aanbod aan deelmobiliteit speelt hier een rol. Hopelijk zal de nieuwe Ghent Economic Board, zal die echt kunnen wegen op die dossiers, hoe dat we van Gent die innovatie-, die technologietopper kunnen maken en ook om te helpen in het uittekenen van een haalbaar parkeerbeleid. Een andere uitdaging waar we hier voor staan op het vlak van de economie is natuurlijk het hertekenen van het startersbeleid na het stopzetten van de startersfabriek. Er zijn al plannen die daarvoor op tafel liggen, maar die konden we niet meteen afleiden uit het meerjarig plan. We hebben dus die wel, in de commissie hebt u die inderdaad al toegelicht, maar in het

meerjarenplan hebben we dat niet meteen zien staan. Een andere uitdaging is het stadsdistributiecentrum Gent levert, tot nog toe geen groot succesverhaal. Collega Van Renterghem heeft daar al, is daar al herhaaldelijk op tussengekomen. En dan tenslotte op vlak van economie en werk hebben we natuurlijk nog het Gentse arbeidspact, het arbeidspact. Het is heel goed dat dat initiatief genomen wordt om die mismatch tussen arbeidsmarkt enerzijds en dan de werkzoekenden anderzijds, om die te gaan aanpakken. We kijken ook uit naar de resultaten van het mobiele arbeidsteam. Op deze gemeenteraad is daar ook een puntje rond, de 1000 moeilijk bereikbare mensen aan het werk krijgen. We hebben ook het maatgericht activeringsteam om nauwer te gaan samenwerken met de bedrijven, met de verschillende sectoren enzovoort. Er is een budget hiervoor voorzien van ruim 40 miljoen euro per jaar en we hopen dat dat dan ook zichtbaar zal worden in de resultaten. Hier hebben we alvast al wel een duidelijk objectief: 250 Gentenaars extra aan het werk, dus we hopen dat die doelstelling mag bereikt worden. Dan, mobiliteit. Mobiliteit. Mobiliteit, belangrijk in deze legislatuur, en er is al eventjes naar verwezen, zal de uitrol zijn van de wijkmobiliteitsplannen voor zeven wijken en deelgemeenten, waarvoor er een budget is voorzien van 1,2 miljoen euro op basis van de nota van de schepen. Het is zeer goed dat er in de leefbaarheid, de bereikbaarheid en de verkeersveiligheid in de wijken en de deelgemeenten geïnvesteerd wordt. Wat dat we ons hier afvragen is of dat het voorzien budget, of dat dat wel voldoende zal zijn. 1,2 miljoen. Als je dat vergelijkt met het budget voor het mobiliteitsplan, dat was 7,25 miljoen euro, maar bon, dat zal wel doorgerekend zijn. Sowieso zal het cruciaal zijn bij de uitrol hiervan om een draagvlak te hebben bij de bewoners via een inspraaktraject. Hierbij moeten we opletten dat die inspraak, dat die niet gekaapt wordt door organisaties die slechts een beperkt deel van de bevolking in die deelgemeenten vertegenwoordigen. We hebben hier op het vlak van mobiliteit sowieso ook belangrijke inspanningen van het Vlaamse niveau. Denk aan de vertramming van lijn 7, de studie van de verlenging van tramlijn 4, de renovatie van het E-17 viaduct in Gentbrugge en de studie over de toekomst van dat tracé. De Dampoort, dat blijft een donker, zwart punt. Dus hier zullen we sowieso samen moeten werken, want dat blijft een duidelijk manco. Dus hier zullen we samen aan de kar moeten trekken en dat willen wij ook zeker doen. Een ander belangrijk dossier op vlak van mobiliteit is het opstellen van een regionaal mobiliteitsplan via de nieuwe vervoersregio. We hebben hier nog maar weinig over gehoord, dus onze vraag is: welke richting wil de stad hiermee uit? Hierbij verwijzen we graag ook naar de vraag van de actiegroep Ademruimte naar een masterplan voor de Gentse snelwegen. Ik zou hier ook graag een pleidooi houden voor meer innovatieve mobiliteit, meer deelmobiliteit in Gent. Hiervoor zullen wij zelf met een voorstel komen eerstdaags. Een paar positieve punten ook op vlak van mobiliteit die we hier zijn, is het aantal belangrijke investeringen dat op plan staat in de Park & Ride. Er zit wel al een grote vertraging op en ook het recent gelanceerde parkeerplatform is een positieve zaak op vlak van mobiliteit. Een minder puntje is het feit dat er amper twee buurtparkings vermeld worden in het hele meerjarenplan en dan nog zonder aparte budgetten. Betekent dat dan dat er hier een beperkte ambitie is of mogen we na 2021 nog meer verwachten? Want door het nieuwe systeem is dat voor ons moeilijker om te zien wat hier te verwachten staat. Dan, onderwijs. Wat onderwijs betreft, zijn we tevreden dat er substantieel, 120 miljoen euro, geïnvesteerd wordt in de capaciteitsuitbreiding. Dat is de beste garantie om de vrije keuze van de ouders en de kinderen, om die zoveel mogelijk te garanderen. Op Vlaams niveau zien we ook een afbouw van de dubbele contingentering van 2021 wat dat die meer, die vrije keuze voor de ouders alleen maar zal vergroten ook in Gent. Ik zou hier toch graag een lans breken voor een duidelijkere keuze voor Nederlands op school. We hebben recent, ja, het is ook al niet meer zo recent, we hebben nog het persbericht gehad waar dat er tips worden gegeven voor meertaligheid om het gebruik van de thuistaal te hebben op school en in de klas. Dat is volgens ons niet de juiste focus.

Daarmee wil ik absoluut niet zeggen dat meertaligheid geen troef kan zijn, absoluut niet, maar de school, de klas is de plaats bij uitstek waar er Nederlands gesproken en ook geleerd kan worden. Dus inzetten op Nederlands, Nederlands, Nederlands, zou ik zeggen. De Vlaamse onderwijsminister, die voorziet in een nieuw beleid, maar ook in nieuwe middelen voor een taalscreening en taalbadklassen. Dat zal ook de Gentse en de stedelijk scholen en vooral de Gentse kinderen en jongeren ten goede komen. Dus een oproep, een warme oproep om hier constructief tegenover te staan, want de stad en de Vlaamse overheid moeten hier goede partners in zijn. Het is echt wel een cruciaal thema, dat Nederlands, want 1 kind op 3 in Gent spreekt geen Nederlands thuis. Dus de school of de klas is echt wel de plaats om Nederlands te leren en de achterstand qua Nederlands of de kennis van het Nederlands, die bemoeilijkt vandaag de toegang tot het hoger onderwijs voor jongeren met een migratieachtergrond. Dat blijkt uit alle statistieken, wat dat dan op zijn beurt weer een grote impact heeft op de latere professionele kansen van die kinderen. Dus hopelijk wordt hier in de komende ontwerpbeleidsnota of in de beleidsnota onderwijs aandacht aan besteed. Mocht dat niet zo zijn, dan zullen wij daar zeker zelf de nodige voorstellen voor op tafel leggen. Dan, wat openbaar domein en groengebied betreft, daar is 110 miljoen voor openbaar domein en 50 miljoen euro voor dat groengebied voorzien. Dat kunnen wij zeker steunen, want ik denk dat elke Gentenaar wel genoeg straten, pleinen, fietspaden kent die dringend toe zijn aan heraanleg en we zijn ook blij dat er aandacht is voor het Citadelpark. Maar dat was ook al zo in het vorige meerjarenplan en daarvan is er weinig of niets terechtgekomen. Hopelijk, hoop doet leven, is het ditmaal anders. Collega Rysermans zal op het Citadelpark later nog op tussenkomen. Hij zal ook tussenkomen op het RUP Groen, dat in voorbereiding is. Maar ik zou er toch al graag voor pleiten in verband met dat RUP Groen dat er goed gecommuniceerd wordt met de eigenaars van die betrokken gronden en dat er in eerste instantie altijd gezocht zal worden naar oplossingen in overleg, in goed overleg met die eigenaars om op die manier zoveel mogelijk onteigeningen te gaan vermijden. Dan, het luikje duurzaamheid. Wat duurzaamheid betreft, zet het stadsbestuur een aantal zinvolle initiatieven verder. Ik heb er al deels naar verwezen toen ik het had over het woonbeleid, onder andere de 34 miljoen euro voor de duurzame renovatie, onder andere via de Energiecentrale. Uiteraard ook de invoering van de lage-emissiezone. Het is een ingrijpende maatregel. Het is belangrijk om die goed te gaan monitoren wat de resultaten daarvan zullen zijn. Collega Rysermans zal later nog verder ingaan op een aantal aspecten van het duurzaamheidsbeleid. Toch graag hier al één algemene opmerking bij: dat we ons graag zouden aansluiten bij een recente oproep van Manuel Sintobin van de KU Leuven, die zegt of die vraagt om van de klimaatuitdaging geen doom- & gloomverhaal te maken. Ik denk dat het klimaat absoluut niet geholpen is met een opbod aan doelstellingen, maar dat het klimaat veel meer geholpen is met concrete, becijferde maatregelen. Dus we moeten inzetten op een positieve en haalbare benadering met een vertrouwen ook in innovatie en technologie en ook met een draagvlak bij de bevolking. Dan, wat cultuur betreft. De burgemeester verwees ernaar. Het is goed dat er 53 miljoen euro wordt geïnvesteerd in de culturele infrastructuur, onder andere in het Designmuseum en de toegankelijkheid daarvan. Ook hier doet de Vlaamse overheid een inspanning met de Vlaamse Opera. Als ik het goed heb, gaat trouwens morgen de Vlaamse minister-president Jambon een bezoekje brengen aan de Vlaamse Opera, een echte operaliefhebber, trouwens. Collega Deene zal trouwens verder nog tussenkomen op het luikje cultuur. Dan, samenleven. Samenleven, heel belangrijk, een belangrijke uitdaging waar dat we voor staan, heb ik ook in het begin aangegeven. Daar zien we een manco in het meerjarenplan, namelijk, er ontbreekt een grootschalig actieplan Nederlands. Om jullie een idee te geven: klimaat en duurzaam hebben 134 vermeldingen in het meerjarenplan; Nederlands komt amper vier keer voor. En ik verwijs ook graag naar mijn commentaar die ik daarjuist op vlak, in verband

met het onderwijsbeleid heb gegeven. Een element hier zou kunnen zijn om alleen nog tolken ter beschikking te stellen wanneer er een concreet engagement is op het vlak van Nederlands. Het heeft geen zin om blijvend tolken ter beschikking te stellen als mensen ook niet zelf de bereidheid tonen om Nederlands te gaan leren. Op vlak van samenleven hebben we ook nog een belangrijk ander project hier in Gent, het fameuze project Postmobiel wonen. Toen ik dat de eerste keer zag staan, wist ik absoluut niet over wat dat het ging, maar ondertussen is dat al een beetje een ingeburgerde term, het postmobiel wonen. Nu, over het voorziene budget daarvoor, ik durf het al bijna niet meer zeggen, is er in dit meerjarenplan niets terug te vinden, helemaal niets, wat dat volgens eigenlijk niet kan. Men blijft maar weigeren om hier info over te verstrekken. Wij hebben als fractie van in het begin gezegd over dit project en gewezen op het feit eigenlijk dat eerdere, gelijkaardige projecten, en ik denk aan het project Klooster Meulestede en het project van de Hurstweg zelf, dat die weinig of geen resultaten hebben opgeleverd. Als je ook nu ziet dat, ik geloof dat het is 137 gezinnen die in aanmerking komen en dat er nu 50 aanvragen zijn, lijkt het toch niet dat de mensen staan te springen om hierop in te gaan. Als mensen gemotiveerd zijn, zou je denken dat ze naar een wachtlijst komen, maar 50? Wat dat wij denken, is, Gent heeft een uitgebreid welzijnsaanbod. Gent heeft een uitgebreid welzijnsaanbod en voor ons is dit soort uitzonderingstrajecten, die gericht zijn op één specifieke etnisch-culturele groep, is dat niet de juiste weg. Volgens ons zit het stadsbestuur hier echt wel met een probleem en hebben ze het er te laat in de commissie algemene zaken over gehad. Het feit dat er nog altijd geen beheerder is gevonden, is volgens ons toch duidelijk dat men hier op een verkeerd spoor zit. Volgens de laatste ontwikkelingen die we hebben mogen lezen, zouden er nu vier organisaties zijn die eventueel het zouden zien zitten, maar dan zou het kleinschaliger moeten. Enfin, dus zeker iets om verder op te volgen op een kritische manier. Dan, welzijn. Welzijn. In Gent is er een breed opvangnetwerk, een breed opvangnetwerk voor wie het financieel moeilijk heeft en gelukkig maar. We hebben een performant OCMW met een netwerk van dienstencentra en ook een samenwerking met tal van organisaties, denk bijvoorbeeld aan CAW. Dus daarom is het uitbouwen van bijzondere circuits voor afgebakende groepen, dat is niet nodig. Dat draagt niet bij aan een inclusieve samenleving. Voor ons moet het welzijnsbeleid echt inclusief zijn. Het is daarom ook te betreuren dat het armoedebeleid, dat het zich dan zou toespitsen op mensen met een migratieachtergrond, zoals het geval is bij een punt dat later op de agenda zal komen en collega Deene zal hier nog op tussenkomen. Het is belangrijk dat we zoveel mogelijk gaan samenleven. Ik heb in het begin verwezen naar dat gemeenschapsvormend project. Parallele circuits, die dragen er niet aan bij. Vandaar dat we denken dat het een goed idee is van de Vlaamse regering geen subsidies meer toe te kennen aan organisaties die zich terugplooiën op etnisch-culturele afkomst. Dat is ook waar voor het jeugd welzijnswerk. Ook dat zou veel meer gericht moeten zijn op de doorstroming naar het reguliere jeugdwerk en naar reguliere vrijetijdsbesteding voor kinderen en voor jongeren. Dat is toch het ideaal waar we moeten naar streven. Iedereen Gentenaar, allemaal Gentenaar, we hebben het hier allemaal gezegd, dus hopelijk zal hier aandacht voor zijn in de beleidsnota jeugd en ook in het nieuwe convenant met de vzw Jong. Wat die laatste betreft, denk ik dat het ook heel belangrijk is, dat hebben ook berichten hier jammer genoeg aangetoond, dat het belangrijk is dat dat geld gaat naar de mensen en niet naar structuren. Wat armoede betreft, legt het beleid terecht, terecht de focus op kinderarmoede en gezinsarmoede. Initiatieven om kinderen te versterken in hun ontwikkeling, zoals bijvoorbeeld met huistaakbegeleiding of zomerkampen Nederlands voor anderstaligen, die steunen wij ten volle. Ook initiatieven om mensen te gaan activeren en hun meer zelfredzaam te maken, die hebben onze volle steun. Onze OCMW-ondersteuning, die moet gericht zijn op mensen onafhankelijk maken van hulpverlening, al zal dat natuurlijk nooit voor iedereen kunnen. Inderdaad, dat zal niet voor iedereen kunnen, maar wel voor zoveel mogelijk

mensen moet dat de finale doelstelling zijn. Activering en ook mensen laten doorgroeien naar de reguliere arbeidsmarkt is de kerntaak van de OCMW. En het Gentse OCMW doet dat ook, maar daar kan volgens ons toch nog een tandje bijgestoken worden. En daar verwijs ik graag voor naar het arbeidspact, dat momenteel uitgerold wordt. In dit verband zouden wij ook graag ervoor pleiten dat wie een leefloon ontvangt en ook het statuut heeft van rechthebbende inburgeraar, dat die verplicht wordt om een inburgeringscursus te gaan volgen. En ook op alle andere mogelijke manieren moeten we mensen die afhankelijk zijn van steun, gaan stimuleren of waar nodig zelfs verplichten om Nederlands te leren, juist omwille van het feit om uiteindelijk die zelfredzaamheid te gaan hebben en een job te kunnen vinden. Nu, we zitten met een probleem van het personeel bij de diensten van het OCMW. Dus, dat is een aandachtspunt, want er is daar heel veel verloop. Er zijn veel maatschappelijke werkers die onder hoge druk staan, hoge stress, met als gevolg dat ze ziek worden of zelfs hun ontslag geven en dat is een knipperlicht. Eén factor die hierin meespeelt en die vaak terugkomt en jammer genoeg steeds vaker, is de toenemende agressie tegen sociale werkers of andere hulpverleners. En dat mogen wij absoluut niet tolereren. Vorige week waren wij nog op bezoek bij de brandweer en ook daar zeggen ze dat zij meer en meer last hebben van agressie als zij uiteindelijk hulp komen geven en ik denk dat we daar heel streng tegen moeten optreden. Dat is absoluut niet te tolereren. Er zijn dus in het algemeen ook maatregelen nodig om de druk op de maatschappelijk assistenten, om die meer draaglijk te maken. Dan, eenzaamheid. Eenzaamheid, een maatschappelijk gegeven, zeker in een stad, in een grootstad als Gent. Er zijn veel ouderen, maar niet alleen ouderen. Ik denk, ik weet niet of dat jullie die reportagereeks van Xavier Taverne hebben gezien over eenzaamheid, die eigenlijk verschillende generaties daarin belicht. Ik vond dat heel confronterend. Maar heel veel mensen leven dus in een ongezonder isolement. Het Gentse OCMW heeft hierover een aantal proefprojecten lopen en ook dat steunen wij, die proefprojecten. Maar ook dat mag nog ietsje meer zijn. Laat ons bijvoorbeeld samen nadenken hoe dat wij hier iets aan kunnen doen. Zo bestaat er bijvoorbeeld in sommige steden een centraal meldpunt Vereenzaming. Of ook bijvoorbeeld door de mogelijkheid te bieden om bestaande initiatieven van vrijwilligers, om die meer te gaan ondersteunen. Dan, nog een puntje op dat vlak, op het vlak van welzijn, is toegankelijkheid. Ik denk dat het geen geheim is dat toegankelijkheid voor onze fractie een hoofdthema is, een van de hoofdthema's. En deze legislatuur is er alleszins niet te veel tijd te verliezen aan visievorming, planning, charters ... Ik hoor het daarjuist zeggen dat we een voortrekkersrol spelen omdat we nog een tweede toegankelijkheidsambtenaar hebben. Ik denk, ambtenaren, charters en zo, het is nu vooral tijd om werk te maken van realisaties. Realisaties. Al die zaken, die charters en zo, dat is mooi, maar het mag allemaal een stuk ambitieuzer. Ik verwijs hiervoor naar de tussenkomst van collega Sleurs nog vorige maand en haar amendementen in verband met de European Disability Card. De tussenkomsten die wij gehad hebben, de voorstellen, de constructieve voorstellen in verband met inclusieve speeltuinen en het meer voorzien van gebarentolken. Dat gaat heel concreet. Onze fractie heeft bijvoorbeeld ook al langer aangeklaagd dat het eigenlijk niet kan, niet kan dat de wandelbusjes en de shuttlebussen, dat die niet rolstoeltoegankelijk zijn. De wandelbusjes en de shuttlebussen zijn niet rolstoeltoegankelijk. Nu, het GMF, het Gents Milieufront, heeft dat nu onlangs ook vastgesteld en pleit nu voor de rolstoeltoegankelijkheid ervan. Dus misschien zal u nu wel uzelf kunnen overstijgen omwille van het feit dat het GMF daarom vraagt en zal dit nu wel gebeuren. Het is alleszins dringend tijd om hier werk van te maken. En budgettaire of technische argumenten, die houden hier absoluut geen steek, want elders, in andere landen, in andere steden rijden er al veel langer dergelijke, kleine, rolstoeltoegankelijke busjes rond, dus waarom zou het dan hier niet kunnen, hé, want ... Dat is inclusief beleid, en ik ben heel blij dat u constant aan het typen bent. U heeft dat vast allemaal woord voor woord genoteerd. Dan, tot slot, gezondheid. Het is

goed dat het stadsbestuur meer wil inzetten op geestelijke gezondheidszorg en dat is een belangrijke uitdaging, geestelijke gezondheidszorg. Een van de belangrijkste uitdagingen daarbij, onder andere, is de aanpak van de drugsproblematiek. En die drugsproblematiek, die stijgt jammer genoeg in onze stad. Dat kunnen we telkens op de commissie algemene zaken op basis van het politiebuletin vaststellen. En er zijn hier geen gemakkelijke oplossingen. Dat is zo. Er zijn geen gemakkelijke oplossingen, maar er is hier echt een volgehouden inspanning nodig, zowel preventief, curatief als repressief. Collega Sleurs heeft ook al in de commissie aangekaart dat het ook heel belangrijk is om in te zetten op drugs in en rond de scholen. Dus dat verdient zeker prioritaire aandacht. En we zijn ook blij dat de schepen hier oren naar had, want we moeten onze jongeren weghouden van drugs. We moeten hen weerbaar maken en we moeten de criminelen die die jongeren drugs verkopen, die moeten we hard aanpakken. Dus we kijken alleszins ook uit naar de drugsbeleidsnota, die al door de burgemeester is aangekondigd. De slotsom – ik ben erdoor, bijna, mijn slotsom, hé, wij zullen dit meerjarenplan, ik denk dat jullie dat op basis van de tussenkomst al hebben kunnen afleiden ...

De heer ... (buiten microfoon): Goedkeuren!

Mevrouw Van Bossuyt: Ja, neen ... Zullen wij niet, niet goedkeuren, niet goedkeuren. Ja, het is zeer gefundeerd, hé. Je ziet, het is niet zomaar, hé.

De voorzitter: Collega's, collega's, kom ...

Mevrouw Van Bossuyt: Het is niet losweg, het is niet losweg, het is zeer gefundeerd, maar dus, wij zullen tegenstemmen. Waarom? Ja, moet ik het nog ... Ik kan dat doen, hé. Ik kan dat doen, hé Sven, dan begin ik gewoon terug opnieuw. Nee, nee. Nee, nee. Dus de slotsom: wij zullen, wij zullen tegen stemmen. Waarom? Omdat de gemaakte budgettaire keuzes, dus in het bijzonder de Mathias-taksen, de verhoging van de belastingen en de retributies, dat wij daar niet akkoord mee zijn. En ten tweede ook omwille van een aantal inhoudelijke keuzes die gemaakt zijn. We kunnen een heel aantal zaken steunen. Die hebben we ook aangegeven. Maar er zijn te veel domeinen die volgens ons niet de juiste recepten aanbieden voor onze stad op dit moment en daarvoor verwijst ik naar mijn tussenkomst op vlak van economisch beleid, beleid op vlak van samenleven, het onderwijsbeleid, het mobiliteitsbeleid en het woonbeleid. Dank u wel.

De voorzitter: Oké, collega's, ik had dat misschien in het begin moeten zeggen, ik ben van plan om een blok algemene tussenkomsten af te werken vandaag, voor alle duidelijkheid.

Mevrouw Van Bossuyt: Dus de rest heeft nog vier minuten nu.

De voorzitter: Als iedereen anderhalf uur bezig is, dan doen we door tussen ... Ik zeg het maar, hé. En de antwoorden van het college. Dus een blok, dit wil ik afwerken. Ik heb morgen verlof, dus het is geen probleem. Ik heb mij erop voorzien. Ik heb mij erop voorzien. Algemeen, hé. Ik heb mij erop voorzien. Goed, ja, de fractievoorzitters. Mijnheer De Roo. Mijnheer De Roo, alstublieft.

De heer De Roo: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijn tussenkomst is iets korter, mijn algemene tussenkomst, omdat wij ook een aantal keer tussenkomen op de heel specifieke punten in de loop van de komende dagen, om het zo te zeggen. Geachte burgemeester, geachte schepenen, beste collega's. Collega Coddens heeft het daarjuist ook al aangehaald. Vandaag is het dag op dag een jaar geleden dat de ploeg van Open Vld, Groen, sp.a en CD&V met het nieuw

bestuursakkoord naar buiten kwamen. Tijdens die onderhandelingen hebben we met CD&V ook met overtuiging onze accenten op tafel gelegd en we zijn dan ook tevreden met dit meerjarenplan. En ik zal misschien de clou al verklappen: wij zullen het goedkeuren. Voor ons beschikt het meerjarenplan over lef, over ambitie, over visie en over durf. Maar graag wil ik, vooraleer ik er dieper op inga, ook een algemeen woord van dank uitspreken aan het volledige schepencollege, in het bijzonder aan schepen van financiën, collega Coddens, financieel directeur, alle kabinetten, alle diensten, aan onze fractie en de fracties die gedurende vele maanden veel inspanningen hebben geleverd om het politiek plan om te zetten in een indrukwekkende, maar zeer leesbare tekst van boeken en rapporten. Vanuit de CD&V-fractie zijn we tevreden dat het beleid dat ons stadsbestuur de komende vijf jaar zal uitvoeren, christendemocratisch zal gekleurd zijn. En we zien daarin drie grote lijnen, die ook in de meerjarenbegroting in concrete investeringen worden omgezet. En een eerste grote lijn is, dat het voor ons een inclusief akkoord is, waarin elke Gentenaar telt en niemand achterblijft. Twee, het is een warm en sociaal akkoord, waarin veiligheid en goed samenleven centraal staan. En drie, het is een toekomstgericht akkoord, waarin we aandacht besteden aan het Gent van morgen en van de volgende generaties. En laat mij nu toe om die drie lijnen met u te overlopen en enkele accenten daarin aan te duiden. Eén: het is een inclusief plan, waarin elke Gentenaar telt en niemand achterblijft. De burgemeester heeft het ook al gezegd: we zijn allemaal Gentenaren. En wij zien dat concreet op drie domeinen, die we heel erg willen aanstippen. Eén is armoede. Gent is een stad, onze stad is een stad vol schoonheid, vol troeven en vol kwaliteiten, maar de schrijnende armoedeproblematiek en in het bijzonder de kinderarmoede is nog steeds een prioritair aandachtspunt in onze stad. Gent heeft en behoudt ook haar sociale gelaat met deze begroting. En de problematiek van de armoede – en onze schepen is daar ook expert in – die is complex en armoedebestrijding vraagt een structurele en integrale aanpak op verschillende domeinen. En uiteraard zijn er geen wondermiddelen, maar ik stel, en mijn fractie stelt tevreden vast dat het bestuur van deze stad extra initiatieven neemt en ook budget vrijmaakt om de strijd tegen armoede verder aan te gaan. Eén: we hebben aandacht voor de zwaksten in de samenleving en dat trekken we door in alle beleidsdomeinen. Het wordt echt een overkoepelend thema en dat is ook echt noodzakelijk. Dus dat is een goede zaak. Twee: we bestrijden ook fenomenen zoals vervoersarmoede en, zoals de burgemeester ook zei, we gaan extra investeren in brugfiguren in het onderwijs. En minstens even belangrijk: we zorgen dat het Gentse cultuur- en sportaanbod, zoals de gezondheidszorg, toegankelijk blijft voor elke Gentenaar. En zeker de geestelijke gezondheidszorg, die willen we extra ondersteunen met het inzetten van gratis eerstelijnspsychologen in de wijkgezondheidscentra en ook voor suïcidepreventie. En nog een belangrijke poort is, dat we proactief te werk gaan om verborgen armoede en ook onderbescherming op te sporen. En dat doen we vanuit de stadsdiensten in samenwerking ook met het OCMW, maar vooral ook met armoedeverenigingen en met armoedeorganisaties. We zorgen ervoor dat iedereen die recht heeft op ondersteuning hier ook gebruik van kan maken. We kiezen als stad dus voor de zogenaamde proactieve rechtentoekenning en dat is voor onze partij een essentieel speerpunt. Een tweede belangrijk punt om te tonen dat elke Gentenaar telt en niemand achterblijft, gaat over werk. Als we willen zorgen dat geen enkele Gentenaar achterblijft, dan is een job en dan is een woning, dat zijn twee hoekstenen voor een stabiel bestaan. Het hebben van een inkomen is een noodzakelijke manier om niet achter te blijven in deze stad om armoede tegen te gaan, maar vooral ook om uzelf als Gentenaar verder te kunnen ontplooien. We willen meer Gentenaars aan het werk krijgen. Dat is een echt streefdoel dat verankerd staat. De stad, VDAB en werkgevers en andere actoren die zijn betrokken bij de lokale arbeidsmarkt, die slaan hiervoor de handen in elkaar in het Gentse arbeidspact. En dat moet leiden tot een betere afstemming tussen vraag en aanbod, maar ook

tot gelijke kansen op de arbeidsmarkt en vooral, het is hier al vernoemd een aantal keer, tot 2.500 extra Gentenaars die een job te pakken kunnen krijgen. Heel belangrijk om mee te zijn in deze stad. En als derde speerpunt binnen het tonen dat elke Gentenaar mee is, is de aandacht voor de deelgemeenten, die ook in het meerjarenplan zit. Als we zeggen dat elke Gentenaar telt, dan bedoelen we ook echt elke Gentenaar. Dat bewijzen we met deze begroting door naast ons stadscentrum, waar we zwaar in investeren, ook investeren in onze wijken en onze deelgemeenten. En de meest tastbare ervaring de komende jaren zal voor velen natuurlijk het invoeren van de wijkmobiliteitsplannen zijn, waar we 7,2 miljoen euro voor voorzien. Naar het voorbeeld van het mobiliteitsplan en het circulatieplan voor het centrum, zullen we in samenspraak met de inwoners de mobiliteit in onze deelgemeenten aangenamer, verkeersveiliger en ook autolouwer maken. Laat ons eerlijk zijn, en daar zijn we, denk ik, allemaal over eens, verse lucht en minder drukke verkeersstromen zijn zaken die alle Gentenaars ten goede moeten komen. Dus een eerste speerpunt voor ons of een eerste cluster, het is een inclusief akkoord, waarin elke Gentenaar telt en niemand achterblijft. Twee: het is een warm en een sociaal akkoord, waarin veiligheid en goed samenleven centraal staan. En dat zien we ook terug op verschillende punten. Veiligheid, daarvoor zetten we opnieuw in op de wijkagent en op de buurtpolitie. We werven, zoals ook al vermeld, 50 extra agenten aan, die ook onze gemeenschapsgerichte politie zal versterken. Wijkagenten krijgen een centrale rol in onze buurten en gaan zo dicht bij de Gentenaars staan. En dat is ook belangrijk. Maar de Gentenaars, we laten daar niet alleen de wijkagenten dicht bij staan, nee, we brengen ze zelf dicht bij het beleid. We gaan de dialoog aan met onze inwoners en we hebben inspraak en participatie echt centraal gezet in het bestuursakkoord. We hebben natuurlijk heel wat werk voor de boeg de komende maanden en we zullen er ook alles aan doen om dat zo goed en zo snel mogelijk te realiseren. Drie: de wijkbudgetten, ook al vernoemd. Die voeren we in en we zetten daar een extra investering tegenover bij ingrijpende maatregelen, zoals, ja, die wijkmobiliteitsplannen, participatierecht en andere die de nodige ondersteuning zullen krijgen. We zetten in op warme wijken en willen wijkfestivals en buurtfeesten ook een degelijke financiële ondersteuning geven. Het zijn tenslotte de vele initiatieven van Gentenaars die onze stad tot een warme en een sociale stad maken, die het samenleven ook centraal stellen. En we zijn ook zeer tevreden dat de stad de dialoog met het middenveld blijft aangaan en dat staat ook verankerd. Verenigingen die ervaring hebben met bepaalde beleidsdomeinen, die gaan we waarderen door ze te betrekken bij de ontwikkeling van ons beleid en we gaan dan ook 6 miljoen euro uit de financiële ondersteuning vrijmaken om die organisaties ook structureel te ondersteunen. Collega's, om goed samen te leven, dan moeten we natuurlijk ook investeren in onze eigen dienstverlening. Het Algemeen Dienstencentrum aan Zuid blijft het kloppend hart van de dienstverlening, maar we brengen ook onze administratie dicht bij de Gentenaars. En daarvoor zetten we extra in op onze wijkkantoren, onder meer het kantoor Gentbrugge en Oostakker, die gaan we vernieuwen, en ook een nieuw kantoor in Sint-Denijs-Westrem. Zo blijft ons stadsadministratie voor iedereen gemakkelijk toegankelijk. En de begroting voorziet ook kwaliteitsvolle dienstverlening, zowel digitaal, wat ook belangrijk is, die trein mogen we niet missen, als achter de loketten, en dat is ook heel belangrijk voor onze stad. Dus, ten tweede, een warm en sociaal akkoord, waarin veiligheid en goed samenleven centraal staan. En dan als derde democratisch speerpunt of cluster die we zien, dat gaat over het feit dat het voor ons een toekomstgericht plan is, waarin aandacht wordt besteed aan het Gent van morgen, maar ook voor de komende generaties. En vijf punten wil ik daar kort in aanstippen. Eén: we gaan 92 miljoen euro investeren in onze woonmarkt. Velen hebben het al aangehaald: 1/3 pompen we in het renoveren en bijbouwen van sociale huisvesting. Maar ook jonge gezinnen moeten nu en later een thuis kunnen vinden in onze mooie stad. Ook voor deze groep blijven we de komende jaren ook verder investeren in een

toegankelijke woonmarkt, want die uitdaging is gigantisch groot. Twee: voor de huidige, maar ook voor toekomstige generaties gaan we inzetten op stadsvernieuwing. En de projecten zijn ook al genoemd. Het heropwaarderen en het investeren in de Brugse Poort, het Rabot, Muide-Meulestede en de Bloemekenswijk zullen bovenaan de agenda staan, wat ook noodzakelijk is. Drie: in deze tijd kunnen we niet anders dan zwaar inzetten op mitigerende klimaatmaatregelen. En de schepen heeft ook al gezegd: het is een bewuste keuze. Wat mij betreft, is het een positief en een haalbaar scenario en het gaat dus zeker niet over doemdenken in onze stad. Want we willen onze stad omvormen, of we willen ze omvormen tot een klimaatrobuuste stad, waarin we Gentenaars stimuleren om klimaatvriendelijke investeringen te doen, bijvoorbeeld zonnepanelen, en we willen het ook sociaal houden door premies, begeleiding en leningen uit te trekken voor wie het minder gemakkelijk heeft. Als vierde punt van een toekomstgerichte stad zien wij dat we gaan voor een groene stad, waar de deelgemeenten ook in vertegenwoordigd zijn. Wij investeren in openbaar groen en we zorgen voor bescherming en onderhoud van bestaand groen. En we leggen nieuwe buurtparken aan, we gaan ook straatbomen aanplanten en nieuwe ontmoetingsplaatsen creëren voor Gentenaars, maar die zullen ook fungeren als groene longen voor onze stad. Ook onze begraafplaatsen, die vormen een belangrijke component in het groene aanbod en we gaan ons funeraire erfgoed restaureren en ervoor zorgen dat het morgen mooie rustplaatsen zijn, mooie rustplekken met respect voor onze overledenen. En als laatste, binnen een toekomstgericht plan, kijken we ook naar de toekomst door te investeren in een economisch weefsel en massaal in te zetten op Gent als een technologisch laboratorium voor de helptech, cleantech en ook de digitale economie, ook gigantisch belangrijk, daar zijn we een voorloper, dat moeten we ook zo houden. Collega's, in totaal zullen we de komende jaren zo'n 740 miljoen euro investeren in onze stad en in onze Gentenaars. En dat is veel, daar moeten we het allemaal over eens zijn, dat is veel geld. En het werd hier ook al ter discussie gesteld, maar als we blijven willen inzetten op het verbeteren van onze stad voor elke Gentenaar, dan vinden we vanuit CD&V dat we moeten durven investeren. De schat beschikt over zowat een miljard aan inkomsten en de helft daarvan komt voort uit het gemeentefonds. En in die zin wil ik nogmaals onderstrepen, maar ik ben ook tevreden dat de schepen het heeft aangehaald, en collega Van Bossuyt heeft het ook al aangehaald, dat het bijzonder belangrijk is dat de Vlaamse regering zich heeft geëngageerd om de groeivoet van 3,5 % voor het gemeentefonds aan te houden. Ook de beslissing van de Vlaamse regering om de helft van de responsabiliseringsbijdrage op zich te nemen, die zorgt natuurlijk voor een financiële ademruimte binnen onze stad. Collega Van Bossuyt heeft het aangehaald, de retributies, die worden aangepast. Naar ons aanvoelen worden die aangepast aan de stijgende levensduurte, maar we mogen ook niet vergeten, door die retributies te innen en door die aan te passen, gaan we ook onze basisdoelstellingen of onze beleidsdoelstellingen van onze stad mee financieren. Dat is ook een belangrijk uitgangspunt. We mogen ons niet enkel blindstaren op de cijfers. En daarnaast zetten we ook in op efficiëntie en optimalisatie en dat zou ons ook een 24 miljoen euro moeten opleveren, wat ook een gigantisch bedrag is en wat ook een grote oefening zal zijn. Een ander groot deel van onze inkomsten, die gaan we halen uit betere detectie en betere inning, want laat ons ook eerlijk zijn, als je een boete uitschrijft en je int ze niet, dat komt toch op de lange termijn ook niet goed. En vergeet ook niet, collega's, we raken niet aan de aanvullende personenbelasting of de opcentiemen op onroerende voorheffing, zoals gesteld ook in ons bestuursakkoord. Onze stadsfinanciën zijn en blijven gezond en in evenwicht, zoals de burgemeester en ook de schepen hebben aangegeven. Beste collega's, als CD&V Gent zijn wij heel trots op dit meerjarenplan, waarin we onze christendemocratische standpunten en onze visie op waar deze stad naartoe moet, duidelijk erkennen. We zullen de komende jaren samen

met onze coalitiepartners alles in het werk stellen om deze visie en het meerjarenplan mee te realiseren. Dank u.

Mevrouw Bensafi: Dank u wel. Dan geef ik het woord aan mijnheer Deckmyn.

De heer Deckmyn: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, collega's, eerst en vooral, ook van onze kant onze welgemeende dank aan de stadsambtenaren en -diensten, die er andermaal in geslaagd zijn een overzichtelijk en goed gestoffeerd document te bezorgen. Het moet gezegd, het is geen eenvoudige opgave, natuurlijk, want de complexiteit van de materie neemt enkel toe met de jaren. Nu, afwezigheid van kritiek wijst doorgaans niet op liefde, maar op onverschilligheid. En ook al maken wij deel uit van de oppositie, wij waken graag over een eerlijke en rechtvaardige besteding van de belastingsbijdragen van de hardwerkende Gentenaars. De jaarrekening van het boekjaar 2019 is nog niet gekend en dit impliceert dat het gecumuleerd budgettair resultaat van 2019 nog niet opgenomen is in het nieuwe meerjarenplan 20-25. Maar vanuit een aantal aannames blijkt dat uitgegaan wordt van een beschikbaar budgettair resultaat van 11,78 miljoen euro. Dit heeft onder andere te maken met het feit dat het investeringsbudget voor 2019 niet integraal gerealiseerd zal worden. Aan de eerste evenwichtsvoorwaarde die decretaal opgelegd wordt, is dus al voldaan. Ook aan de tweede evenwichtsvoorwaarde waaraan de stad en het OCMW samen moeten voldoen, een positieve financieringsmarge, is voldaan. Er werd immers in 2019 minder geleend en uiteraard moet er dan ook minder afgelost worden. Eind 2025 zal die autofinancieringsmarge 739.000 en nog wat bedragen. Momenteel, collega's, bedraagt de schuldenlast 636,2 miljoen euro. Minder goed nieuws is dat de schulden zullen oplopen van meer dan 732 miljoen euro in 2020 tot 941 miljoen euro in 2025. En dat is dus bijna 1 miljard euro. De evolutie zou volgens de beschikbare gegevens wel onder controle blijven, omdat het los van de gebudgetteerde leningen pas vanaf 2023 opgenomen zullen worden. De schuld zal dan ook in 2025 3.500 euro per Gentenaar bedragen. Dat is toch een getal waar je even mag bij stilstaan. Er wordt hier vaak in goed of kwade zin gerefereerd naar Antwerpen en ik doe dat niet zo vaak, maar inzake schuldgraad is de vergelijking toch wel aangewezen. Daar werd de schuld de voorbije decennia immers gevoelig afgebouwd. En zo heb ik ergens gelezen dat Antwerpen eind vorig jaar slechts een schuld van een 775 euro per inwoner had en dat is, collega's, toch 1/5 van de Gentse schuldgraad. We kunnen alleen hopen dat de interesten tijdens de komende jaren niet explosief zullen stijgen. Vandaag bedraagt de gemiddelde rentelast nog iets meer dan 2 %, maar wat zal die rente binnen enkele jaren zijn? En het is daarnet ook al gezegd, een kwart van de leningen van deze stad gebruikt variabele rente. De vraag hoe de stad dit renterisico zal opvangen, is hier wel dus wel degelijk op zijn plaats. En, wel, we hebben het ook ter sprake gebracht in de commissie, de betreffende commissie. Ja, schepen Coddens stelde ook al in de begeleidende documenten dat dankzij de aankoop van een pakket data van grote financiële instellingen men behoorlijk accurate voorspellingen kan maken over een lange termijn met betrekking tot de evolutie van de rente. En dit laat de stad blijkbaar toe de rente scherper in te schatten dan ze vroeger deed. Nu, sta me toe een beetje sceptisch te zijn, want mocht alles natuurlijk zo makkelijk te voorspellen zijn, dan had men de bankencrisis toch ook kunnen voorspellen, niet? Het aantal personeelsleden, en dan kom ik tot een ander hoofdstuk, zal in de komende jaren ongeveer gelijk blijven. Nu, positief is dat het reservefonds voor de uitbetalingen van de statutaire pensioenen iets meer dan 135 miljoen euro bedraagt. In deze is het Gentse stadsbestuur gelukkig altijd wat vooruitziend gebleken, ik heb dat in het verleden hier in deze raad ook al toegegeven. Ook de tweede pensioenpijler voor contractuelen wordt opgetrokken voor alle contractuele medewerkers van de stad Gent, OCMW, SVK. Goed nieuws, is hier door beide voorgangers ook al gezegd, is dat de Vlaamse overheid

jaarlijks 15 miljoen euro pensioenlasten te haren laste zal nemen. Collega's, het meerjarenplan dat nu voorligt, zo staat het ook beschreven, is de concrete uitwerking van het bestuursakkoord van de vier meerderheidspartijen. Het zal dan ook niemand verwonderen dat de kritiek van Vlaams Belang in het verlengde ligt van wat reeds bij het debat rond het bestuursakkoord werd gesteld. Het mantra van deze meerderheid is dat ze met ambitie en met durf Gent wil besturen. Ze heeft een plan dat, naar eigen zeggen, vol ambities en lef zit. Nu, het moet gezegd, het echte lef zit hem toch vooral in het verhogen van taksen en belastingen. Ik zou hier een lang lijstje kunnen opsommen van alle verhoogde taksen en belastingen, maar ga dit niet doen. Het zou ons hier wel iets te ver leiden. Hierbij moeten we vaststellen dat de liberalen duidelijk zijn gezwicht voor de wensen inzake de belastingen van hun linkse coalitiepartners. Ja, en het is hier al gezegd, we spreken hier toch over liefst 57 miljoen extra belastingen en taksen. De inkomsten van de stad groeien tegen 2025 aan met 155 miljoen euro, onder meer uit boetes en hogere belastingen. Meer taksen, meer belastingen voor de Gentenaar dus. En blijkbaar komt er onder meer 19 miljoen extra in kas door het, en dat noemt men dan "optimaliseren" – van een reeks belastingen. Kan men niet gewoon eerlijk zijn en zeggen dat de belastingen stijgen? Dat is toch echt eerlijk, maar niet rond de pot draaien en spreken over optimalisatie of lichte aanpassingen. Neen, het wordt voor iedereen duurder, voor de gewone Gentenaar wordt alles duurder. En direct en indirect kost het allemaal wat meer geld. Grofvuil aanbieden, wordt voortaan betalend. De vuilniszakken worden duurder. En ook het containerpark zal voortaan betalend worden. Nu, en dat heb ik in het verleden ook al gezegd, sluikstorten is nu al een immens probleem in Gent. Deze maatregelen zullen dit probleem enkel nog groter maken. De stad Gent investeert nochtans de komende zes jaar 290 miljoen euro om de afvalberg aan te pakken en IVAGO krijgt 21 extra medewerkers. Zo formuleert de meerderheid de ambitie om het sluikstorten aan te pakken. De vraag blijft uiteraard of dit voldoende zal zijn. De onrust bij IVAGO blijft sluimeren en de bergen zwerfafval en sluikstort blijven aangroeien. En zoals gezegd, worden de huisvuilzakken duurder en wordt het aanbieden van grofvuil en van sluikstorten – en van grofvuil – betalend. Ik maak een klein zijsprongetje. Ook ondernemen in Gent wordt duurder. Diverse bedrijfsbelastingen zullen stijgen en er komen extra taksen op drukwerk, terrassen enzovoort. Benieuwd hoe de blauwe achterban dit zal blijven pikken. De Gentenaars moeten ook meer betalen voor parkeren. Eigenaars van oudere wagens zullen door de LEZ-maatregelen extra moeten betalen om de stad in te rijden. Ook musea, dienstencentra, worden duurder. Gezinnen met kinderen worden bovendien geconfronteerd met een verhoging van de prijzen van sportkampen, voor kinderopvang en zo kan ik nog eventjes doorgaan. Als men dan toch ergens kan en wil besparen, dan raad ik het stadsbestuur aan om alle vzw's die door de stad gefinancierd worden om bepaalde beleidstaken uit te voeren, eens grondig door te lichten. Uit een externe doorlichting van de boekhouding van de vzw Jong bleek immers dat meer dan de helft van de door haar ontvangen middelen in de eigen werking werd gestoken. Amper 46 % van het geld ging naar wie het eigenlijk echt bedoeld was. En collega's, eigenlijk is dit beschamend. Vlaams Belang verzet zich al heel lang tegen het delegeren van beleidsdomeinen aan vzw's. Vzw Jong is daar maar één voorbeeld van. In de migratiesector zijn er in Gent immers vele zwaar gesubsidieerde vzw's. De gemeenteraadsleden hebben trouwens omwille van het delegeren van het beleid naar deze vzw's geen rechtstreekse controle meer op dergelijke vzw's. Hoeft men dan verwonderd te zijn dat de externe doorlichting van bijvoorbeeld vzw Jong redelijk pijnlijke resultaten oplevert? Vlaams Belang is nogmaals vragende partij om alle vzw's die door de stad gesubsidieerd worden, grondig door te lichten en we vrezen immers dat dit dossier maar het topje van de ijsberg is. Collega's, het paradepaardje van het meerjarenplan, wat is dat? De stad Gent geeft aan dat de investeringsformule aan de start van het meerjarenplan bijna 30 % hoger is dan in de vorige legislatuur. En de komende jaren zal er niet minder dan 630 miljoen euro geïnvesteerd worden.

Maar koken kost geld en het geld moet ergens vandaan komen. En zoals ik daarnet al aangaf, zal de Gentenaar het aan den lijve ondervinden dat het leven in Gent duurder wordt. Anderzijds wordt er opnieuw niet geraakt aan de heilige en vooral talrijke multiculturele huisjes. Waar dit stadsbestuur zedig over zwijgt, is het gegeven dat er in feite fors kan bespaard worden op immigratie. Recente initiatieven, zoals de nieuwe Romawijk op de Lübeck-site en de asielboot Reno, kosten de stad onnoemelijk veel geld. Samen met een aantal andere structurele besparingen op de vele, multiculturele initiatieven die de stad Gent ondersteunt, kan er in Gent miljoenen bespaard worden. Deze stad hakt fors in op de gewone Gentenaars, terwijl de kraan volledig open blijft staan voor de ondersteuning van die vele immigratie-initiatieven. En Vlaams Belang vindt dit uiteraard meer dan een brug te ver. Een bijzonder aandachtspunt, collega's, in dit meerjarenplan, is het tekort aan sociale huurwoningen en het tekort aan betaalbare privéwoningen. Woonbeleid was dan ook, en geheel terecht, een belangrijk thema van de gemeenteraadsverkiezingen vorig jaar. De nood aan nieuwe en degelijke, betaalbare sociale woningen is hoog. De stad wil hierin 92 miljoen euro investeren. Daarvan zijn 33 miljoen euro specifiek bestemd voor het bijbouwen, renoveren, vervangen van sociale huurwoningen. Schepen Heyse stelde in de budgetbesprekingen voor de commissie trouwens ook dat naast deze bedragen er ook rekening moet gehouden worden met de inspanningen van de dienst Wonen, woonbegeleiding en dergelijke. Dit zijn ook elementen die meegerekend moeten worden als we spreken over extra investeringen in woonbeleid en dit werd zonet eigenlijk ook door collega Coddens bevestigd. De vraag is echter natuurlijk of dit allemaal wel zal volstaan. Hoe zal men de huidige problemen versneld aanpakken? Sommige Gentenaars worden nu al geconfronteerd met duurdere sociale woningen, door de nieuwe regel die door de Vlaamse overheid werd opgelegd. De nieuwe manier van huurprijsberekening zal ervoor zorgen dat duizenden Gentenaars meer zullen moeten betalen. Bovendien is er bij onze sociale woningen een groot probleem inzake veiligheid. Wanneer dit door een partij als Vlaams Belang hier in deze raad aangekaart wordt, verkiest deze meerderheid te schieten op de pianist. Voor deze meerderheid is het schandig dat dergelijke zaken publiek gebeuren en niet in de beslotenheid van een raad van bestuur van Woning Gent. Maar collega's, als dit natuurlijk de bedoeling is om een oppositiepartij toe te laten tot Woning Gent, dan zijn we natuurlijk ver van huis. De problemen bij grootschalige sociale woonprojecten zijn groot en moeten blijvend aangekaart worden, ook op het publieke forum. Ook in rusthuizen snoeit het stadsbestuur. Tegen het eind van volgend jaar zullen alle bewoners van de Gentse OCMW-rusthuizen maaltijden krijgen die geleverd worden door een centrale keuken. Nu wordt er nog vers gekookt in elk woon-zorgcentrum. Een besparing die meer dan 550.000 euro zou moeten opleveren. Het OCMW moet en zal besparen op de kap van de rusthuisbewoner. Eerst heeft men geprobeerd om de rusthuisprijzen met 5 euro per dag te verhogen en na hevig protest vanuit alle hoeken is men hierop moeten terugkomen. Maar men heeft een nieuwe truc gevonden. Voortaan worden alle maaltijden van de rusthuisbewoners aangeleverd vanuit één centrale keuken. Mensen vragen zich terecht af waarom in de rusthuizen zwaar bespaard moet worden, terwijl de geldkraan voor immigratie, asielzoekers, gelukzoekers en andere multiculturele initiatieven wijd open blijft staan. Misschien, collega's, het is een open vraag, omdat de rusthuisbewoners minder weerwerk kunnen bieden. Deze meerderheid geeft aan blijvend te investeren in technologische vernieuwing en digitalisering. Dat is een zaak, en u ziet het, wij kunnen dat ook, positief zijn, als je de ambitie hebt om uit te groeien tot een technologische, tot dé technologische hoofdstad, dan zijn bijkomende investeringen uiteraard noodzakelijk. Een andere zaak, wat de investeringen betreft, is dat de meerderheid stelt ook te willen investeren in betere straten, pleinen en water in de stad. De klemtoon ligt hierbij ook op wijkmobiliteitsplannen. Collega's, ik hou mijn hart vast tot welke toestanden dit zal leiden. Ik vrees vooral dat de autogebruikers verder zullen weggepest worden. Dat men dergelijke plannen

samen met de bewoners en andere betrokkenen wil maken, klinkt veelbelovend, ware het niet dat de realiteit vaak aantoonde dat het overleg enkel dient om een dogmatisch groenstedelijk beleid door de strot van de Gentenaars te halen. De leuze lijkt wel te zijn: het beleid zal groen zijn of zal niet zijn. Ondertussen blijven de echte problemen verder woekeren: straten en voetpaden in deplorabele toestand, welig tierend onkruid. Intussen wordt de verantwoordelijkheid voor het wieden van dit onkruid in onze straten bij de Gentenaars zelf gelegd. En ik was nochtans van mening dat diezelfde Gentenaars toch belastingen betalen om dergelijke zaken door de stedelijke overheid te laten uitvoeren, of niet? Als het over samenleven gaat in Gent, wil de meerderheid een veilige stad. Een veilige stad, waar alle Gentenaars zich goed voelen. Nu, dat willen wij ook. Wij juichen dat uiteraard toe. Dat het politiekorps versterkt zal worden, is een goede zaak, maar dit zal niet volstaan. Men investeert gelukkig in de politie, maar vaak wordt het korps, zelfs binnen deze meerderheid, niet naar waarde geschat. Ook in Gent moet er een verhaal bestaan van rechten en plichten. En helaas zien we al te vaak dat velen vooral uitblinken in het opeisen van rechten. Tegelijkertijd komen ze hun plichten in de verste verten niet na. Een goed voorbeeld hiervan zijn de concrete afspraken die de stad Gent heeft gemaakt met de Roma's en de Hurstweg. In ruil voor ondersteuning dienden een aantal afspraken nagekomen te worden. Maar helaas werden die afspraken niet gehonoreerd. Het niet-naleven van deze afspraken zou sancties als gevolg hebben, maar daar kwam het stadsbestuur niet aan toe. Als dit stadsbestuur wil gaan voor een harmonieuze samenleving, dan moet dit stadsbestuur ook durven optreden als de afspraken met de voeten worden getreden. Dat gebeurt helaas niet. Dit belooft, collega's, voor de Lübeck-site, een site waarvoor men geen beheerder vindt. Hoe zou dit toch komen? Intussen wordt de visie van het stadsbestuur voor het project van de Lübeck-site openlijk gecontesteerd door diverse middenveldorganisaties. Hoewel dit stadsbestuur prat gaat over haar participatiebeleid en het overleg met de Gentenaars en de Gentse organisaties, blijkt telkens weer, ook hier, dat dit niet gebeurt. Het stadsbestuur ontwikkelt een visie, dringt dit inzicht op aan de Gentenaars en stuurt daarna eventueel wat bij als het protest te hevig wordt. Als men een harmonieuze samenleving wil, moet er geluisterd worden naar alle Gentenaars. Het stadsbestuur moet er tevens alle Gentenaars op wijzen dat er tegenover rechten ook plichten staan. En ik moet zeggen, in sommige wijken in de 19e-eeuwse gordel dreigt er een parallelle wereld te ontstaan met eigen wetten, omdat er soms te veel eieren onder bepaalde bevolkingsgroepen wordt gelegd. Collega's, de stad zal in deze legislatuur in totaal 120 miljoen euro investeren in het onderhoud en de uitbreiding van bestaande en nieuwgebouwde scholen en kinderdagverblijven, maar wil hierbij extra capaciteit creëren en tegelijkertijd de bestaande gebouwen van het stedelijk onderwijs en de kinderopvang onderhouden. Als het goed is, mag het ook gezegd worden. Investeren in scholen en kinderdagverblijven zijn immers uiterst noodzakelijk. Vlaams Belang vindt dat dit trouwens ook tegemoetkomt aan het principe van vrije schoolkeuze. Het gebruik, en dan heb ik het specifiek binnen het onderwijs, het gebruik van het Nederlands op de speelplaats is een zaak waar Vlaams Belang al vaak over is tussengekomen, ook hier in deze raad. De kennis van het Nederlands bij vreemdelingen hinkt zwaar achterop en biedt minder kansen op een goede integratie van onze maatschappij. Bij velen is het Nederlands jammer genoeg niet de thuistaal en belangrijk is dan ook dat men erop toeziet dat op scholen het gebruik van het Nederlands een absolute prioriteit is. Het is niet allemaal kommer en kwel. Het is goed dat het stadsbestuur investeert en dat bijvoorbeeld ook wijken, wijkfeesten en buurtfestivals ondersteund worden. Het is trouwens positief dat men in 2021 en 2024 opnieuw een Lichtfestival wil organiseren. Wat de vernieuwing van de Gentse Feesten betreft, hebben we toch nog wat vraagtekens. Waar wil de stad, deze stad, finaal naartoe met die vernieuwingen? Ik denk dat op deze vraag nog geen definitief antwoord gekomen is. Dat de stad de ambitie uitspreekt om in 2030 de Europese Culturele

Hoofdstad te worden, dat kan men alvast een uitdaging noemen. Het kan, het kan een katalysator worden voor enerzijds stedelijke en anderzijds culturele vernieuwing. Voorbeelden uit het buitenland tonen dit immers aan. Budgettair stelt dit meerjarenplan dat er voor 53 miljoen euro aan investeringen komen in culturele infrastructuur en 15 miljoen euro voor cultuurparticipatie. Of dit zal volstaan in deze context is natuurlijk een open vraag. Waar zal de stad op dat vlak eventueel extra middelen en investeringen zoeken? Op deze vraag zal op relatief korte termijn een antwoord moeten komen, wil men de ambitie handhaven om in 2030 effectief de Europese Culturele Hoofdstad te worden. Collega's, Vlaams Belang heeft zich steeds hevig verzet tegen de politiek van positieve discriminatie in deze stad. Gelijke kansen betekent dat iedereen gelijke kansen krijgt, niet dat men voorgetrokken wordt omwille van de migratieachtergrond. Deze stad zal 3,6 miljoen euro spenderen in een nieuw actieplan. Dit plan moet ervoor zorgen dat er tegen 2025 ongeveer 30 % van de nieuwe stadsmedewerkers van buitenlandse herkomst zijn. Deze meerderheid geeft echter toe dat ze al heel wat moeite gedaan heeft om een zogenaamde inhaalbeweging in deze te bewerkstelligen. Maar voorlopig blijft dit blijkbaar een moeilijke zoektocht. In feite moest de vorige bestuursploeg dit probleem al opgelost hebben, maar het wil blijkbaar maar niet lukken. En vandaar dat nieuwe actieplan, dat opnieuw flink wat euro's mag kosten. Dat dit maar niet wil lukken, collega's, wijst misschien op het feit dat er iets loos is met ons migratiemodel. Zou het niet kunnen dat het feit dat vreemdelingen niet willen of kunnen integreren aan de basis ligt van de vaststelling dat ze niet gemakkelijk in een regulier arbeidscircuit terechtkomen? Alvast niet volgens het stadsbestuur, dat nogmaals miljoenen euro's zal investeren in een zoveelste multicultureel actieplan. Collega's, ik wil besluiten door te stellen dat het gelukkig niet allemaal negatief is. In het voorliggende meerjarenplan staan er zeker zaken die onze fractie kan steunen. Maar in wezen blijft het een links doordrongen document, waarbij vooral bespaard wordt, behalve op de heilige multiculturele huisjes. Vlaams Belang, en het zal u niet verrassen, zal deze voorliggende documenten dus niet goedkeuren.

De voorzitter: Goed, dank u wel, collega. Het is 20 na 9. Ik stel voor dat we even pauzeren en dat we binnen 20 minuutjes terug aanvatten. Merci

De voorzitter: Ja, collega's, ik stel voor dat we beginnen. Les absents ont tort, zou ik zeggen, comme toujours. Voilà. Wat een pauze, wat een pauze niet kan teweegbrengen! Goed. Ik ga het woord geven aan ... Ik denk dat het aan mijnheer Taeldeman is van de sp.a-fractie. Voilà, alstublieft.

De heer Taeldeman: Zo is dat.

De voorzitter: Collega's, alstublieft, mag ik even uw aandacht, alstublieft. Alstublieft.

De heer Taeldeman: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Geachte heer burgemeester, leden van het college, collega's, geacht publiek ook hier aanwezig en ook thuis uiteraard, die rechtstreeks kunnen volgen. Het gaat hier uiteraard vanavond over de centen en het is vanzelfsprekend belangrijk dat die hier zijn, hé, die centen. Maar voor wat ons betreft als socialisten en wat voor ons zeer belangrijk is, is waaraan die centen worden besteed. Gent kiest ervoor om positief naar de toekomst te kijken met een open blik. En Gent kiest er resoluut voor om alle mensen kansen te geven. Gent kiest ervoor om er te zijn voor wie het moeilijk heeft. En, collega's, dat zie je ook in het meerjarenplan dat voorligt. Investeringen en betaalbare sociale woningen, recordbudget voor armoedebestrijding, een pact voor extra jobs, een plaats voor elk kind in een goede school en dat alles graag in een aangename en een veilige stad, waar iedereen respectvol samenleeft.

Dat is een ferme, maar ook een schone ambitie. En, collega's, wij doen niet mee aan de verruwing van de zeden. We zoeken geen schuldigen, maar we zoeken oplossingen, allemaal samen, en we werken verder aan warme wijken, waar iedereen meer is en zich welkom voelt, waar wijze evenementen plaatsvinden, kinderen veilig kunnen fietsen, het proper ligt en de diensten van de groep Gent dichtbij zijn. Gent is een gezellige stad, bleek nog maar recent in de media. Maar Gent is vooral een stad waar aan solidariteit gewerkt wordt. In Gent gaan we voor elke week de Warmste Week. En dat is de ambitie die ook in het bestuursakkoord zit. Dat is de durf om dingen te doen, zoals we dat gewoon zijn in Gent. En dan komen we, collega's, bij de cijfers. En onze fractie zegt: proficiat. Proficiat, mijnheer de schepenen van financiën, mijnheer Coddens. Proficiat, burgemeester, met uw ganse ploeg en uiteraard met alle mankrachten en vrouwkrachten die daarachter zitten in de stadsdiensten. Hier ligt een serieuze boterham voor, hé. Een echt investeringscollege, kunnen we hier wel zeggen. 637 miljoen euro voor investeringen en daarnaast een jaarlijks budget van ongeveer een miljard euro voor dienstverlening om voor Gent en voor de Gentenaars te zorgen. En dat investeringsbedrag is nog hoger dan in de vorige bestuursperiode, toen we toen al investeringskampioen waren. En bovendien zijn die stadsfinanciën ook in evenwicht, zonder dat we de personenbelasting en de onroerende voorheffing hebben moeten verhogen – en dat is straf, want uiteraard, er is hier al een aantal keer naar verwezen, de uitdagingen zijn groot. Gent is een grote stad, mogen we al zeggen, hé, maar die zal nog groter worden, die zal groeien. Tegen 2025 zijn we zo ongeveer naar schatting met 272.000 Gentenaars. Dat is ongeveer 10.000 Gentenaars meer dan vandaag. En bovendien heeft een nieuwe Vlaamse regering een aantal keuzes gemaakt, die ons terug dwingt om zelf een tand of twee bij te steken. We kunnen natuurlijk niet passief toekijken. Daarvoor zijn de Gentenaars en waar Gent voor staat ons te dierbaar. We gaan dus effectief een tand bijsteken, maar wel met een heel duidelijk appel. Ik heb het ook twee maand geleden gezegd: toen in het debat over het Vlaams regeerakkoord, dat we daar voldoende tijd hebben voor uitgetrokken. "Mijnheer de minister-president, het is in de steden dat de toekomst van Vlaanderen wordt gemaakt. Voorzie de nodige middelen en geef ons de kans om te excelleren, alstublieft." Maar, collega's, we zijn hier uiteraard in het Gentse stadhuis, ondertussen maken we in Gent ook andere keuzes. Met gedurfd investeringen. Bij de start van deze legislatuur en het debat hier in deze raad over het bestuursakkoord beklemtoonde onze fractie al de nood aan een blijvende inzet voor kwetsbare groepen. Onze fractie pleit dan ook voor een brede interpretatie van die omschrijving. Ik zou hier bijna in herhaling vallen, maar het belangrijke is dat we daar nog een keer bij stilstaan. Voor een zorgvuldige benadering van die diverse groepen. Het gaat om een pak mensen, hé. Het gaat om mensen in extreme armoede, kansarmoede of balancerend op de rand van miserie. Het gaat ook om mensen voor wie door tegenslag of een opeenstapeling van vele, kleine tegenvallers in het leven plots alle zekerheden wegvallen. En deze groep van onzekeren, zo zal ik ze maar noemen, het precariaat wordt het ook genoemd, dat gaat bijna over 40 % van de bevolking. Wel, dit is een groep waarvoor evidente zaken plots niet meer zo evident zouden kunnen zijn. Wel, daarvoor maakt dit college bewust veel middelen vrij. Op een manier waardoor iedereen in deze stad mee kan zijn, door consequent werk te maken, ook, van sociale stijging, via onderwijs, via degelijk werk, via kwalitatieve huisvesting, via sociale bescherming, welzijn, gelijke-kansenbeleid, mobiliteit uiteraard, maar ook genoeg ontspannende vrije tijd. Maar, collega's, het zal u niet verbazen, laat ons even beginnen bij diegenen die het allermoeilijkst hebben in deze stad. Het OCMW heeft een recordbudget klaar van 434 miljoen euro, waarvan 25 miljoen euro extra. Er komt dus nog meer aandacht voor kinderen en gezinnen en voor bijvoorbeeld proactieve rechtentoekenning. Onze aanpak op dat vlak is uniek. En we gaan aan de slag op het vlak van wonen, mobiliteit, vervoersarmoede, onderwijs en werk en voor een meer toegankelijke gezondheidszorg, met onder andere focus op psychisch welzijn – en daar

wordt het budget zelfs verdubbeld. Dit gaat richting een half miljard dat beschikbaar wordt voor de strijd tegen armoede in deze beleidsperiode. Alles samen is het een ongezien inspanning die gebeurt op lokaal niveau. Helaas moet ik samen met jullie vaststellen, in tegenstelling tot wat we in een aantal maatregelen toch zien op Vlaams niveau, en ik verwijs naar de vorige minister van kind ... nee, van armoede. Deze minister wou de kinderarmoede halveren. Maar, collega's, die kinderarmoede nam toe. Ik zou zeggen, geen goede huismoeder. De nieuwe minister, die formuleert geen ambitie meer rond de armoede. En dit doet niet veel goeds vermoeden van deze nieuwe Vlaamse regering als het gaat over armoedebeleid, zeker als je ook ziet wat de besparingen zijn op welzijn. En je weet het al, het wordt strijden met één hand op de rug gebonden. Enkele cijfers die ons daar toch moeten bij de les houden, niet van Gent, maar van Vlaanderen: 170.000 mensen trekken naar de Voedselbank in Vlaanderen, 30 % meer dan vijf jaar geleden. 153.000 mensen staan op een wachtlijst voor een sociale woning. 230.000 Belgen werken wel, maar leven toch in armoede. En ik zou zo nog een tijdje kunnen doorgaan. Dat veel hefboomen op Vlaams en Federaal niveau liggen, houdt ons gelukkig niet tegen om zelf tot het uiterste te gaan. En ik wens Rudy, samen met heel de ploeg hier, want armoedebestrijding is een bevoegdheid die over alle bevoegdheden gaat ongeveer, andere leden van het college ook, ik wens veel succes hier in deze aanpak. Maar we moeten gelukkig die strijd niet alleen voeren. We moeten onze stad niet alleen maken. Er zijn fantastische krachten actief in onze stad, vrijwilligers en organisaties, die mee voor Gent willen zorgen. En het college heeft bovendien al gezegd dat de stad meer dan ooit samen met hen wil besturen. En dat is goed. Overlegde oplossingen zijn bovendien betere oplossingen. En meer en meer worden nu ook de contouren duidelijk hoe dat zal gaan gebeuren. Bijvoorbeeld door de Gentenaars ook hun gedacht te kunnen laten zeggen over elk beleidsplan. Maar ook onze collega Karin Temmerman zal daar later, maar ik vermoed dat dat morgen zal zijn, zal ook op die participatie verder ingaan met welke middelen dat gebeurt, hoe die Gentenaars betrokken worden. Ja? Het steekt opnieuw schril af tegen het Vlaanderen van onze Sterke Jan. Daar mag zelfs het parlement niet veel meer zelf bepalen en wordt de aanval op het kritische middenveld ingezet. Wel, collega's, wij beseffen dat besturen, of het nu een stad, een regio of een land is, een ploegsport is. Zonder sterk middenveld win je geen wedstrijden. En in het Gentse model is dat middenveld een onmisbare partner. Gent heeft een traditie van samen de stad te maken met verenigingen, buurtbewoners, bedrijven, academici en anderen. Wij zeggen tegen de Gentenaars: dat ga jij wel mee bepalen. We doen dat dus samen, zonder onderscheid, en de laatste weken hebben we het meer dan eens pijnlijk aangetoond, respect en gelijkwaardigheid zijn soms ver te zoeken. Ik zou zeggen, het is al proper geweest. Antisemitisch vandalisme op straat, seksisme aan de universiteit en zelfs discriminerende uitspraken in deze raadzaal. Collega's, superdiversiteit is nochtans geen nieuw stedelijk fenomeen. Het is er. Maar ondanks alle inspanningen, verdragen, wetten, decreten en actieplannen zit ongelijkheid nog steeds ingebakken in te veel structuren. En iedereen moet zich altijd en overal, laat dat duidelijk zijn, veilig en op zijn gemak kunnen voelen in Gent. Elke Gentenaar moet de mogelijkheid krijgen om zijn of haar talenten te kunnen ontplooien. Uitsluiting op basis van leeftijd, huidskleur, geloof, handicap, inkomen, geslacht, seksuele geaardheid of origine, dit pikken we niet in deze stad. We vernamen gelukkig recent dat Gent in de top 10 staat van meest LGTBQ+ vriendelijke steden. Dat is een schitterende nominatie. Maar, collega's, ik verwees daarnet naar een aantal pijnlijke voorbeelden, want de strijd is helaas niet gestreden. Schepen De Bruycker, beste Astrid, er zal een sterk beleid nodig zijn om Gent aan de top te houden, maar ik weet dat u ook die uitdaging ambitieus en met gedurfde maatregelen wil en zal aangaan. Wij kennen u. U maakt daar dan niet meer dan een punt van. U zet in op een nieuw antidiscriminatieplan. En collega Deckmyn, dat is niet zomaar een nieuw multicultureel plan zoals u het stiefmoederlijk benoemt. Het is een nieuw antidiscriminatieplan. Maar

natuurlijk, als je discriminatie niet erkent in een stad, ga je natuurlijk de benoeming en de term en de boodschap en de inhoud ook miskennen, natuurlijk, hé. Maar dit is een nieuw antidiscriminatieplan met ook uitgebreide aandacht voor gender, maar ook uiteraard praktijktesten op de arbeidsmarkt in het Gentse. Daar zal collega Joris Vandenbroucke trouwens morgen ook nog een en ander over zeggen. Collega's, gelijke kansen betekent ook gelijke kansen op een degelijke woning, in een aangename wijk, u kunnen verplaatsen, kansen om deel te nemen aan een plezierige stad, een aangename stad. Wel, al die Gentenaars moeten dus in de eerste plaats dus ook ergens kunnen wonen, in een degelijk, goed geïsoleerd, betaalbaar huis, dat ruim genoeg is voor het ganse gezin. En ook op dat vlak zijn de ambities hoog. Ik denk dat elke fractie ernaar verwezen heeft, ook uiteraard de burgemeester en de schepenen. En ik denk dat de schepenen van financiën en de schepenen van wonen er ook nog zullen naar verwijzen. Ik zei het al, Gent blijft groeien, Gent is populair. En dat heeft helaas ook een negatief effect op de betaalbaarheid van onze woningen en appartementen in Gent. En daar moeten we als overheid ook een sterke rol durven in spelen. En dat gaan we ook doen. We doen dat ook en dat gaat ook gebeuren, door alweer veel te investeren. In totaal 92 miljoen euro, drie keer meer dan de afgelopen legislatuur, waarvan liefst 32 miljoen voor sociale woningen. Tel daar nog eens de 10 miljoen bij van de prefinanciering van sogent. Dit is een stevige hap voor sociale woningen in Gent. En dat is volgens ons ook de enige juiste keuze. Maar over het woonbeleid zal ik morgen zelf ook nog even terugkomen. Die woningen, collega's, die staan natuurlijk ook ergens, hé, in het Gentse. Die staan natuurlijk ook in wijken die leefbaar en aangenaam moeten zijn. Wel, de optelsom van alles wat in die wijken staat te gebeuren, belooft ook veel goeds. Het gaat over die stadsvernieuwingsprojecten, maar het gaat ook over die broodnodige investeringen in openbaar groen, straten, pleinen en in maar liefst 20 nieuwe of vernieuwde parken en in de groenpolen. Maar het gaat ook, uiteraard, over de verdere uitrol van wijkverkeers- of mobiliteitsplannen voor de leefbaarheid in de wijken. Collega Vandenbroucke zal daar trouwens morgen ook nog even naar verwijzen. Collega Van Bossuyt, ik moet mij een beetje excuseren, maar ik had u daarnet misverstaan. Ik dacht dat u sprak over demobiliteit, maar ik heb ondertussen ... een paar collega's ... Het gaat over 'deelmobiliteit'. Maar ik dacht eventjes, demobiliteit, dan dacht ik al, oei oei, en dan sprak u ook nog van een voorstel. Dus ik hoop inderdaad dat u niet gaat afkomen met een voorstel met nog minder trams in Gent. Ik hoop dat dat niet het voorstel zal zijn, of planepoolen, ik hoop dat we effectief een constructief voorstel voor de leefbaarheid van de Gentse wijken kunnen gaan krijgen. Maar naast al die infrastructurele maatregelen gaat het natuurlijk over goed kunnen samenleven in wijken. En cruciaal hierin is die verdere inzet op het samenwerken met middenveldorganisaties en net die burgerparticipatie waar ik daarnet al naar verwees. Maar het gaat ook over dat sterker contact met die wijkpolitie in de buurt door de inzet van wijkagenten om te vermijden dat overlastfenomenen wijken zouden gaan verdelen of gaan verzuren. Onze fractie onderstreept ook graag de rol van sociale regie, maar ook van informatie en sensibilisering, eigenlijk een noodzakelijke drietrapsaanpak van overlastfenomenen zoals zwerfvuil en sluikestorten en ontoelaatbaar verkeersgedrag in de wijken. Bij de voorstelling trouwens van de meerjarenbegroting, maar ook mijn mondelinge vraag van vanavond, burgemeester, heeft ook duidelijk aangetoond dat dit een duidelijke plek krijgt in de aanpak voor de komende jaren en u krijgt hier ook alle steun van onze fractie voor deze aanpak. Collega's, leefbare en aangename leefomgevingen en wijken betekenen natuurlijk ook lokaal meer dan onze steen bijdragen aan een globaal klimaatbeleid. Gent was al een voortrekker en zal dat ook blijven. En de scherpe klimaatambities blijven gehandhaafd. En we kennen ze. En het zal niet zijn met een lege 'ah' dat we gaan naar de nieuwe of naar het vasthouden van klimaatambities zijn dat we gaan kijken. Maar zeker, collega's, wat socialisten betreft, is het credo: het klimaatbeleid zal sociaal zijn of het zal niet zijn. Maar elk van de maatregelen die we nemen, moet rekening

houden met de mogelijke impact op mensen die het financieel niet breed hebben. En daar horen altijd frankerende maatregelen bij. Maar gelukkig toont de praktijk ook in Gent dat het ook zo is. Denk maar aan 'Gent knapt op', aan de verdere uitrol daarvan. Denk maar aan de prijs die vorige week in ontvangst genomen is van de Verenigde Naties, de Global Climate Action Award, meer bepaald. Of denk maar aan investeren in zonnepanelen op onze stadsgebouwen en de eigen infrastructuur om die energie efficiënter te maken, en daar zelfs een burgercoöperatie in te betrekken. Ik weet dat schepen Storms daar nu al mee bezig is. Collega Karin zal daar trouwens morgen ook nog verder op ingaan. Collega's, het mag ook plezant zijn in onze stad en het mag ook iets meer zijn op dat vlak. Ik heb het dan uiteraard over cultuur. En daarom, veel investeringen. 53 miljoen euro, mijnheer de schepen, en 15 miljoen euro extra in cultuurparticipatie. En met de bijkomende ambitie om Gent effectief klaar te stomen om in 2030 die Europese Culturele Hoofdstad te kunnen worden. En zo hoort het ook. Een samenleving zonder cultuur is geen maatschappij, maar is barbarij. Daarbij aansluitend, zoals gezegd, na een onderzoek door Het Nieuwsblad, kreeg onze stad 10 op 10 als plezantste gemeente. Dat is leuk. Het is uiteraard moeilijk om nog beter te gaan doen, maar, collega's, ik denk dat we dat kunnen. Ik zei het al, schepen Storms heeft anderhalf miljoen euro budget voor buurtfeesten en wijkfestivals. En zij gaat ervoor zorgen dat er binnenkort overal in Gent perfect kan gefeest worden. En haar kennende, als oud-schepen van cultuur en zelf niet te beroerd om een pintje te slaan of stembanden te testen, zal ze uiteraard via die bevoegdheid van feestelijkheden zeker ook proberen om cultuur op een zeer laagdrempelige wijze tot bij de mensen te krijgen. Collega's, er is trouwens ook extra budget voor vernieuwing en experiment in de Gentse Feesten en ook dat is een goede zaak, natuurlijk. Tot slot, collega's, we besluiten met de vaststelling dat we dat allemaal zullen doen met een rekening die klopt, dat is dus ook door de schepen aangekaart, hé. Natuurlijk hangt er een prijskaartje aan, dat klopt, maar om die investeringen in de stad en voor de Gentenaars mogelijk te maken en de werkingmiddelen mee te laten evolueren, moet extra financiële ruimte worden vrijgemaakt. De rekening moet nu eenmaal kloppen en dat zijn we als goede huisvader verplicht aan de Gentenaars. Uiteraard is ook belangrijk het 'hoe', hoe we dat doen. Om de vele ambities te vertalen in een sluitend financieel meerjarenplan zijn moedige keuzes nodig. En die zijn ook gemaakt. De fractie vindt dan ook dat het college dat heel slim heeft aangepakt. Drie kleine voorbeelden. Efficiëntie en optimalisatie van de eigen stadsorganisatie spelen daarin een belangrijke rol. En we hebben een performante overheid nodig voor die regie, de coördinatie en de uitvoering van alle dienstverlening en plannen. Daarnaast is bijvoorbeeld ook die betere inning van die inkomsten een belangrijk element, net als de hervorming en de gerichte verhoging van bepaalde belastingen in functie van beleidskeuzes die hier gemaakt worden. Dat is belangrijk. Het gaat om bewuste keuzes, die ingebed zijn in een breder beleidsverhaal, zoals de verhoging van de belasting op niet-geadresseerde drukwerken, op leegstand en onbebouwde gronden, mevrouw Van Bossuyt, of op tweede verblijven en logies. Het gaat om inzetten op die warme, aangename en duurzame stad. Het tarief, bijvoorbeeld, van de personenbelasting en de onroerende voorheffing, daarentegen, die blijven gelijk. Daarnaast schudt de schepen van financiën nog een paar handige maatregelen uit de mouw, bijvoorbeeld dus met die nieuwe methodiek, waarbij het college de realisatiegraad wil gaan optrekken door met die portfoliowerking aan de slag te gaan. Voilà, collega's, het college en de gemeenteraad, ik hoop dat wij samen constructief en kritisch mee dit ambitieuze beleid kunnen vormgeven, dat we stevig kunnen discussiëren, maar elkaar bekampen met argumenten zonder op de persoon te spelen. Ik heb verwezen naar voorbeelden. Dat we ons bezighouden ... Dat moet gezegd zijn, hé ... Dat we ons bezighouden met de echte uitdagingen en niet met Gentse canons en wie nu de rode neuzen mag verkopen. Ik ben er zeker van dat elk van ons dáárvoor in de politiek gegaan is. De slogan 'Iedereen anders, allemaal Gent' geldt ook

voor ons, hé, collega's, misschien zelfs nog net iets meer dan voor elke andere Gentenaar. Laten we ons daar vooral naar gedragen, om onze stad vooruit te helpen. Ik dank u voor uw aandacht.

De voorzitter: Ik ga even kijken naar mijn lijst. Ik denk dat het ... Ja, ik heb hier Groen staan. Ik heb Sara, ja. Het staat zo in het verslag. Sara, je mag tussenkomen eerst.

Mevrouw Matthieu: Dank u, mevrouw de voorzitter.

De voorzitter: Ik ben nog even aan het kijken, want het is ...

Mevrouw Matthieu: Ja, Tom. Tweede poging. Goed, collega's, Tom zal straks uitgebreid de kans hebben om zijn mening over onze meerjarige begroting te brengen. Maar bij deze toch ook die van de Groen-fractie. Collega's, met de kerstperiode voor de deur is het een goede gewoonte om eens een staat van zaken op te maken. We hebben die gewoonte misschien zelf ook. Met het nieuwe jaar kijkt een mens al eens achterom en maakt hoopvol een lijstje met goede voornemens voor wat beter kan. Nu, geen zorgen, ik ga jullie niet vervelen met mijn persoonlijke tekortkomingen of voornemens, maar ik wil wel samen met jullie eens terugkijken naar het voorbije politieke jaar. De internationale politiek, die geeft ons helaas weinig om vrolijk van te worden met de brexit in het vooruitzicht of met een Amerikaanse populist als president, wiens functioneren vandaag in vraag wordt gesteld en die, wie weet, wordt afgezet. En ja, nadat een van de Zweedse ex-regeringspartijen de regering deed ontploffen omwille van het Marrakechpact, een pact dat nota bene eigenlijk niet méér vraagt dan dat de mensenrechten worden gerespecteerd, zitten wij met een regering in lopende zaken. En wie vandaag enkel kijkt naar die nationale politiek in ons land, die ziet weinig méér dan een land in stilstand. Die federale regeringsvorming, die sleept zich langzaam voort. Het 'wie-doet-het-met-wie'-spelletje wordt eigenlijk al lang niet meer gevolgd door onze bevolking, die zich steeds meer riskeert af te keren van de politieke besluitvorming. Zijn het dan de deelstaten die ons land draaiende houden? De voorbije dagen en weken mochten we toch alweer niet het meest hoopgevende nieuws horen en lezen. De besparing op de zelfmoordlijn, die werd ondertussen teruggedraaid, maar daar zijn bijvoorbeeld het CAW en het inloopcentrum voor daklozen in de Oude Houtlei vet mee. Toen onze Vlaams minister van klimaat in Madrid werd geconfronteerd met de Green New Deal van de Europese Commissie en het voornemen om tegen 2030 naar ruim 50 % meer reductie te gaan, kon zij niet méér uitbrengen dan: Ah. Ah, collega's. Terwijl het stilaan 5 na 12 is voor het klimaat en dat het Europees Parlement onlangs de noodtoestand uitriep voor het klimaat. Van een ontstellende wereldvreemdheid gesproken ... Maar collega's, voor jullie mij verdenken van een winterdepressie en voor jullie denken dat ik grossier in donkere gedachten, laat ik even Neruda citeren: You can cut all the flowers, but you cannot keep spring from coming. Met andere woorden, collega's, ben ik onlangs al die feiten in het jaar 2019 enorm hoopvol. Ben ik hoopvol naar een nieuwe lente, naar verandering, naar moed en ambitie. En mevrouw Van Bossuyt, u noemt ons een Rupsje Nooitgenoeg omdat wij meer willen investeren en daardoor een aantal te verantwoorden schulden aangaan. Wel, collega, als je de lente wil halen als een mooie vlinder in plaats van een klein rupsje te blijven, dan is dat wat je moet doen: investeren in de toekomst. Maar dus terug naar die hoop voor 2020 en die hoop, collega's, die komt vanuit de steden. Die steden die zich niet laten gijzelen door inertie of politieke spelletjes, die steden die uiteraard niet alleen de wereld kunnen veranderen, maar samen wel. Een paar voorbeelden. Vlaanderen, die gaat dus met lege handen naar de klimaatop in Madrid met een klimaatplan dat nog onder het reeds te lage ambitieniveau duikt. De steden doen het anders. In Gent met een duidelijk stappenplan tot 2030 en de ambitie om tegen 2050 klimaatneutraal te zijn. Hulde: schepen Heyse. Federaal weigert al jaren om de uitkeringen op te trekken boven de armoedegrens om zo

iedereen een waardig bestaan te geven. De steden, die doen het anders. In Gent, met een aanvullende toelage met prioriteit voor gezinnen met kinderen. Proficiat, schepen Coddens. Vlaanderen creëert een kaalslag in ons rijke cultuurveld met forse besparingen van 60 % op de projectmiddelen. Awel, de steden doen het anders. In Gent met een forse stijging van de budgetten voor cultuur en zuurstof voor vernieuwende initiatieven, waarvoor dank, schepen Souguir. Met andere woorden, collega's, deze meerjarige begroting maakt mij zeer hoopvol voor de toekomst. We steken als stad onze nek uit. We pionieren op heel wat vlakken en we zijn een baken van optimisme en dynamiek, ook in de rest van de wereld, trouwens. Ons kleine Gent is een voorbeeld geworden voor veel andere, grotere steden. Vorige week nog kwam hier een delegatie uit Kopenhagen, dé gidsstad voor duurzame mobiliteit, hier in Gent inspiratie opdoen – toch straf. En we winnen ook internationale prijzen, onlangs zelfs nog de klimaatprijs van de VN in Madrid, waarvoor felicitaties voor schepen Heyse, maar voor het hele college. Il faut le faire als centrumstad uit het kleine België. En met al die internationale erkenning moeten we straks zelfs nog opletten dat onze stad niet overrompeld wordt door inspiratiezoekers, maar zelfs daar biedt ons beleid al een antwoord op via een participatietraject, Toerisme van de toekomst, dat vertrekt vanuit de leefbaarheid van onze stad. Ook in eigen land erkent men onze pioniersrol. Denken jullie bijvoorbeeld dat dat toeval is dat de minister van onderwijs in zijn eerste maand al samenzat met de schepenen van Gent, Antwerpen en Leuven over het aanmeldingssysteem? Dat onderhoud, dat betekent een ongelofelijke erkenning van wat er in de steden werd uitgebouwd. Men komt inspiratie opdoen over onderwijsbeleid en niet alleen over het aanmelden. Ik zei het al, er wordt gepionierd in Gent. Wij wachten niet tot anderen de handen uit de mouwen steken. In Gent maken we er geen woorden aan vuil, maar zetten we zelf concrete acties in gang. Inzake onderwijs betekent dat bijvoorbeeld meer brugfiguren, een beter lerarennetwerk, meer ondersteuning op de vloer. Ook in de kinderopvang lopen wij voorop. We staan heel dicht bij de mensen en de Gentenaars, die rekenen op ons. Want wij hebben eigenlijk maar één doel voor ogen: het leven van de Gentenaars beter maken. En we springen te dikwijls in de leegte die andere beleidsniveaus laten vallen. We leggen de lat hoog in Gent. Denk maar aan de ambitie om Europese Jongerenhoofdstad te worden in 2024. Iemand fluisterde, de toenmalige schepen van jeugd daar, hé, de burgemeester het idee in het oor, en nog voor Mathias De Clercq zijn eed had afgelegd, hadden hij en schepen Decruynaere al samengezeten met een van die vorige Europese hoofdsteden. Die budgetten om het aanbod uit te breiden, die zijn effectief ingeschreven en we gaan ervoor om die Europese Jongerenhoofdstad waar te maken. We gingen in de vorige legislatuur volop voor de kindvriendelijkheid van onze stad en we zetten die demarche verder en we doen er nu nog een schepje bovenop met de focus op jeugdvriendelijkheid. En die ambitie overschrijdt de bevoegdheden. Hoe schoon is het om dat te zien in dit samenwerkingscollege, dat evenzeer gaat over een kind- en jongerenaanbod, ook binnen cultuur, ook binnen sport. Want we weten dat bijvoorbeeld voetbal een grote droom inhoudt voor heel veel jongeren. Maar het is ook een manier om hen te triggeren om na school zinvol bezig te zijn en om aan zoveel andere zaken te werken. Er zal samengewerkt worden en de budgetten zijn op al die disciplines verhoogd. We laten in dit verband ook niemand los, collega's. Naast een jeugdwerking en een jeugdwelzijnswerking, wordt er bijvoorbeeld ook ingezet op jongeren die de pedalen kwijt zijn. We willen tonen en ervoor zorgen dat ook zij alternatieven zien. En ook voor de jongeren die op school dreigen af te haken of al afgehaakt zijn, daar steken we een tandje bij. Want elke jongere heeft zijn talent en dat willen we de kans geven. En met diezelfde spirit is ook het arbeidspact tot stand gekomen. Samen met de sociale partners en VDAB engageren we ons om 2.500 extra banen te gaan creëren. We weigeren ons neer te leggen bij de bestaande mismatch op de Gentse arbeidsmarkt. Inclusieve werkvloeren, levenslang leren, werkbaar werk, dat zijn de gedeelde uitgangspunten om samen met de partners werk te maken van werk. 5,5 miljoen euro

hebben we daarvoor veil. En een duurzaam economisch weefsel in de stad kan en moet ons helpen om die doelstelling te realiseren. De stad heeft als een van de grootste werkgevers natuurlijk een grote verantwoordelijkheid en een voorbeeldfunctie. En wat personeel betreft, collega Van Bossuyt, wij geloven als stad niet in het uitpersen als een citroen van onze medewerkers. Wij geloven dat in een groeiende stad met steeds meer uitdagingen, dat daar een correct personeelskader tegenover moet staan. Om ons ambitieus diversiteitsactieplan te realiseren, daarmee willen we eigenlijk ons personeelsbestand eigenlijk een weerspiegeling maken van de Gentse samenleving. En met 600.000 euro per jaar maken we werk van een echt diversiteitsbeleid voor onze stad. We weten waar het probleem zit, namelijk de instroom van het nieuw personeel, en daar gaan we nu volop werk van maken. Gelijke kansen, collega's, dat is immers geen slogan, daar moeten en willen wij dagelijks werk van maken met ons personeelsbeleid, maar ook door erop toe te zien dat in onze participatietrajecten ook de minder mondige Gentenaars gehoord worden. Door blijvend te investeren in een sterk middenveld, op voorwaarde dat ze emancipatorisch werken hoog in het vaandel voeren. Door het lokale integratiebeleid verder te versterken. Ik denk aan gratis sociale tolken, aangepaste trajecten op maat van de doelgroepen enz. En uiteraard investeren we niet in verhogen van gelijke kansen zonder racisme en discriminatie blijvend te bestrijden. Ook op de arbeidsmarkt starten we met praktijktesten en de praktijktesten op de huisjesmarkt worden herhaald om effect te blijven hebben. En collega's, daarmee ben ik bij een van, zo niet dé grootste uitdaging voor dit bestuur beland, namelijk wonen. We zijn het daar, denk ik, allemaal over eens. Inzake wonen staat er inderdaad een enorme uitdaging op ons te wachten. De wooncrisis in onze stad, die vraagt duidelijke keuzes en investeringen en dat is precies wat we met deze meerjarenbegroting waar gaan maken. Maar liefst 92 miljoen aan investeringen, 83 miljoen aan ondersteuning voor het tackelen van de woonproblematiek. Geen enkele stad doet ons dat na. We investeren vooral daar waar mensen die het moeilijk hebben op de reguliere markt nu in de kou blijven staan. Via betere en meer sociale woningen, via de bouw van nieuwe sociale huurwoningen door sogent ten opzichte van inderdaad vooral budgetkoop en dat is een zeer doordachte en bewust keuze, mevrouw Van Bossuyt, gezien het feit dat heel veel Gentenaars zich zelf die budgetkoop niet kunnen veroorloven, en door in te zetten op vernieuwende initiatieven, zoals CLT. Maar dus ook door het voorzien van voldoende ondersteuning bij de dienst Wonen, Woontoezicht, de Energiecentrale en woonbegeleiding bij het OCMW. En in laatste instantie, natuurlijk blijven we opvang voor dak- en thuislozen verzorgen. Ik had het er daarnet al over, Gent is en blijft de koploper van een sociaal klimaatbeleid. Dit ambitieuze beleid blijkt niet alleen bij de dienst Milieu en Klimaat, maar ook bij talrijke andere domeinen, denk aan de groendienst, FM, mobiliteit, stedenbouw enzovoort. We kiezen voluit voor energiezuinige woningen, want dat is goed voor het klimaat, maar ook voor het wooncomfort en de portemonnee. En om dat te bereiken, versterken we de dienstverlening van onze Energiecentrale en zetten we volop in op onze zorg. We zorgen ook voor premies voor wie zijn woning wil isoleren en via 'Gent knapt op' maken we ook dat het bij de allerzwaksten terechtkomt. We werken verder aan een warmtestrategie om het gebruik van fossiele grondstoffen af te bouwen. We vergroenen, we ontharden met het oog op klimaatrobustheid en klimaatadaptatie, de realisatie van de groenpolen, van een groot aantal nieuwe wijkparken, het RUP Groen, dat extra groene ruimte verankert. Het is duidelijk dat de ambities inzake groen en natuur groot zijn. En dat is logisch ook, want groen maakt gelukkig. We vergroenen ook samen met de Gentenaar en met de natuurverenigingen, die een verdubbeling krijgen van hun aankoopsubsidies, en dat is een bijzonder goede zaak. We reserveren maar liefst 3 miljoen euro voor water in de stad, een mooi budget om essentiële dingen te doen, niet alleen omdat dat aangenaam en mooi is, maar we willen de functie van water in de stad ook echt opwaarderen als een levensader, mobiliteitsader

en verkoelingsader. Een propere stad blijft een grote prioriteit. Nog nooit werden zoveel middelen vrijgemaakt voor netheid. Om maximaal in te zetten op duurzaam afval- en materiaalbeleid worden de recyclageparken tegen 2030 ook omgebouwd om beter te kunnen inspelen op die circulaire economie. Iedereen wil leven in een propere, afvalarme straat en met het budget dat we daarvoor uittrekken en ook het engagement van de burgemeester rond handhaving, neemt dit bestuur alvast zijn verantwoordelijkheid en forceert ze een omslag tot een meer propere stad. We zetten met de invoering van de lage-emissiezone ook een grote stap vooruit in luchtkwaliteit en gezondheid. Mijn fractie kijkt uiteraard ook bijzonder uit naar de uitrol van de wijkmobiliteitsplannen. Deze meerjarenbegroting reserveert zowel geld voor participatie, communicatie, onderzoek, implementatie en evaluatie. Ook de fiets blijft bovenaan ons lijstje van mobiliteitsbeleid staan; naast talloze investeringen in fietsinfrastructuur zorgen we ook voor meer fietsparkeerplaatsen. En we zien ook een forse stijging van het onderhoudsbudget voor het openbaar domein. Het is een goede zaak dat hier de inhaalbeweging is ingezet. Er gaat ook heel veel aandacht naar structurerende projecten, die meewerken aan mobiliteitsoplossingen in de stad: tramlijn 7, 3, 4, de R4, het transferium in Wondelgem. En dat doen we samen met de Vlaamse overheid, waar de zaken mobiliteit een goede start hebben gemaakt. En dat het nu hopelijk snel vooruit mag gaan. Ik ben ook blij te horen dat we voor de Dampoort ook op de steun van de N-VA-fractie gaan kunnen rekenen. Onze fractie juicht ook toe dat er opnieuw heel wat middelen worden uitgetrokken voor stadsvernieuwingsprojecten. Stadsvernieuwing zorgt voor een integrale aanpak van verschillende noden in de stad op vlak van wonen, leefkwaliteit, groen en samenleven. Het zorgt voor nieuwe dynamieken en mogelijkheden. En er wordt onder andere stevig geïnvesteerd in levendigheid rond de Brugsesteenweg en de Wondelgemstraat in de Brugse Poort en het Rabot. Ook Nieuw Gent krijgt de nodige impulsen en in de wijk Sluizeken-Tolhuis-Ham wordt het eerste studieproject opgestart. Bestaande projecten, zoals de nieuwe dokken, worden afgerond, inclusief een aantal wijkparken en innovatieve ecologische technieken. Het is maar een greep, collega's, uit de vele acties en ambities van onze stad de volgende vijf jaar. Laat het dus duidelijk zijn, collega's, ik stap het nieuwe jaar 2020 in met veel hoop, met veel goesting, met deze meerjarenbegroting, met Gent als een baken van licht in donkere tijden.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Meester, alstublieft.

De heer De Meester: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, collega's, een meerjarenbegroting is een cruciaal beleidsdocument. Want bestuursakkoorden volschrijven, dat is gemakkelijk, hé. Papier spreekt niet tegen. En ik heb thuis een hele kast met beloftes van vorige besturen, die nooit gerealiseerd zijn. Maar in de begroting zie je zwart op wit wat er nu echt gaat gebeuren en wat niet. Cijfers, die liegen niet. Als er geen geld in die begroting staat, dan is er ook geen beleid. En collega's, om misschien de geschiedenis van deze begroting een beetje op te frissen: het is een lastige bevalling geweest, deze begroting. Een ezelsdracht, gelijk dat we zeggen in Gent. Herinner u die beruchte persconferentie op 18 oktober zonder begrotingstabellen. Het college was zogenaamd geland, maar er waren eigenlijk alleen maar grote lijnen afgesproken. Er was een grote zak geld, 1 miljard euro ongeveer, verdeeld over de verschillende schepenen en over departementen, maar geen tabellen. Dat is altijd al de manier van werken geweest, is ons toen geantwoord. Maar ik weet wel, collega's, één ding zeker: dat het met Christophe Peeters geen waar was geweest. Zes jaar geleden had Christophe Peeters tabellen. Die stonden in de powerpoint op de persconferentie. Er is toen zelfs gestemd door Open Vld, door sp.a, door Groen, op ledenvergaderingen, over die begrotingstabellen. Maar nu: geen begroting, geen tabellen. Drie weken later, herinner u, op de themacommissie financiën:

geen tabellen. Vandaag: wel tabellen. Wel tabellen, maar ze zijn maar ingevuld tot 2021. Daarna staan er nulletjes. Een nieuw concept, is ons uitgelegd op de themacommissies financiën. Een nieuw concept, want zo ver in de toekomst kunnen wij geen cijfers vastleggen. We spreken hier dus, collega's, over de meerjarenbegroting 2020-2025. Maar blijkbaar is het onmogelijk om voorbij 2021 inkomsten en investeringsuitgaven vast te leggen. Ik zal u een voorbeeld geven. Strategische doelstelling wonen: daar staan alleen maar, u kunt dat nakijken in die begrotingstabellen, daar staan maar investeringen op tot 2021. Daarna: nul euro. Daarna: dat zien we wel, daar moeten we nog een keer over nadenken binnen het college wat dat we precies gaan doen. Nu, collega's, ofwel heb je dus een begroting tot 2021, ofwel tot 2025, maar dit is eigenlijk alweer een begroting die niet klaar is, die niet afgewerkt is. En collega's, we zitten hier niet in Zelzate, hé. We zitten hier in de tweede grootste stad van Vlaanderen. Er is weliswaar discussie over in het Vlaams Parlement. Er is een grote discussie geweest of we wel de tweede stad van Vlaanderen waren of de derde, of zoals Liesbeth Homans, waren de derde stad van Vlaanderen, maar ik denk dat de burgemeester mij zal gelijk geven dat wij wel degelijk de tweede grootste stad van Vlaanderen zijn, hé. Dat is duidelijk. Maar die investeringen, die investeringen in ... Die investeringen, collega's, na 2021, dat is mij toch een pak minder duidelijk. En dus, ik doe het niet graag, maar als we vergelijken met Antwerpen, daar is dat blijkbaar gemakkelijker om die tabellen te vullen tot 2025. Over de inhoud van die begroting in Antwerpen gaan we het natuurlijk niet hebben, hé. Als je ziet welk schaamtelijk laag bedrag dat ze daar maar investeren in wonen, bijvoorbeeld. Er is een groot verschil met wat dat Gent doet. Maar in Antwerpen hebben ze tenminste een begroting, collega's, die klaar is. Daar staan geen nulletjes in die tabellen. Het college investeert daar bijvoorbeeld in tanks voor de politie en in granaten. Wel, in die begrotingstabellen kun je zien wanneer dat die tanks gekocht worden en bijna zeggen wanneer dat die granaten ontploffen, maar dat is moeilijker, dat is moeilijker te bepalen, hé. Nu, dat is wat dat de vorm van de begroting betreft, collega's. En ik benadruk dat punt, omdat het dat moeilijker maakt om het werk van het college te beoordelen en om te zien wat dit stadsbestuur nu in de komende vijf jaar, niet tot 2021, maar in de komende vijf jaar, tot 2025, nu werkelijk gaat doen in de praktijk. Nu, wat de inhoud van die begroting zelf betreft, misschien toch eerst een paar positieve punten. Ik kan die onmogelijk, mijnheer de burgemeester, allemaal opsommen, want dan ben ik langer bezig dan Anneleen Van Bossuyt. Ik ga mij moeten beperken tot een paar positieve punten. Ten eerste, de investeringen in mensen. Het is hier benadrukt: investeringen in brugfiguren, in wooninspecteurs, in sociaal werkers, want inderdaad, mevrouw Bossuyt, een stad wordt gemaakt door mensen, hé. U lijkt dat te vergeten, maar een stad maak je met mensen. En je kunt de wooncrisis of de groeiende armoede, je kunt dat niet aanpakken zonder te investeren in personeel bij de stad. Dus ja, het is positief dat er bijkomend geïnvesteerd wordt in de aanwerving van mensen. Minder positief, collega's, is natuurlijk dat er ook personeel binnen het bestaande kader wordt weggesaneerd. Target, horen wij op de commissie: een besparing van 3,3 miljoen euro op personeel! Ja, dat heeft wel een grote impact, hé. Voor ons is dat onaanvaardbaar. 3,3 miljoen, dat is dubbel zoveel als de target voor bijkomende bedrijfsbelasting. En dat zet een beetje de verhouding. Die mensen, collega's, dat personeel, die gaan dus meer moeten doen met minder volk. Meer doen met minder, dat is de logica, exact dezelfde logica van minister Diependaele van de N-VA in de Vlaamse regering. Daar horen wij dat ook voortdurend. Meer doen met minder. En Diependaele antwoordt dan altijd: "Ja, maar we gaan inzetten op digitale technologie en artificiële intelligentie en drones en al." Ik verzin het niet, hé. Maar als je bespaart op mensen, dan heeft dat een impact. En ik ben benieuwd, collega's, hoe het schepencollege dat gaat aanpakken. 3,3 miljoen wegbesparen bij het bestaande kader van het personeel zonder dat dat leidt tot meer burn-outs, tot meer langdurige ziekte bij het stadspersoneel. En kijk naar de rusthuizen, hé. Eerlijk gezegd, hoeveel

mensen daar langdurig oud zijn. Ik ga verder, collega's. Nog een positief punt – de rest zijn echt positieve punten, hé – de participatieve aanpak van de nieuwe mobiliteitsplannen in de wijken. Zeer positief. De strijd tegen de kinderarmoede. 8 miljoen extra. De praktijktesten, afgeblokt door Vlaanderen, maar wij doen dat hier in Gent. De verhoging van de belasting op leegstand: niet genoeg, niet zoveel als we zouden willen, maar wel zeer positief. We vragen dat al lang. Wordt gerealiseerd. De ondersteuning van het middenveld: inderdaad, belangrijk punt, terwijl inderdaad de Vlaamse regering daar zo zwaar op in hakt, collega's. Van Open Vld kan ik dat nog begrijpen, dat is ideologisch. Van CD&V kan ik dat al veel minder begrijpen dat die zo zwaar besparen op dat middenveld. CD&V is al jarenlang, nee, eeuwenlang geworteld in dat middenveld. En toch wordt daar nu door de Vlaamse regering op bespaard. Nog een positief punt: investeringen in cultuur. Broodnodig, want ook hier, de impact van het Vlaamse beleid op onze stad, op de kunstinstituten en de cultuurhuizen in onze stad, is groot. Budgettaire impact, ik ken dat niet van buiten, ik weet dat niet van buiten. Ik heb het ook niet nagerekend, maar orde van grootte, je zit toch rap aan 500.000 euro die wegbespaard wordt op instellingen in onze stad, zonder projectsubsidies mee te rekenen. Stad Gent investeert in cultuur: positief punt. Dat zijn genoeg positieve punten, denk ik, hé. Misschien ook nog een paar kleine werkpuntjes. Om te beginnen, collega's, ik denk dat er een grote kans gemist is om de bedrijfsbelastingen gevoelig te verhogen in onze stad en die bijkomende middelen te investeren in sociaal beleid en in verdere aanpak van de wooncrisis. Ik weet dat dat een beetje vloeken is in de kerk, maar ik denk dat daar veel meer uit te halen was en blijft. En sorry, mevrouw Bossuyt voor uw achterban, Van Bossuyt, sorry voor uw achterban, maar ik ben dus wel van het principe dat de sterkste schouders, zijnde dus de grote bedrijven, de multinationals, dat die wel een groter gewicht op hun schouders zouden mogen nemen. Dat is mijn overtuiging. Maar u wilt blijkbaar liever het personeel van de stad doen opdraaien, hé, voor de factuur. Dat hebt u daarnet gezegd, hé. Meer besparen op personeel, want we zijn met te veel. Maar het personeel van deze stad, mevrouw Van Bossuyt, dat zijn ook hardwerkende Vlamingen. Tenzij dat u denkt dat die hier met hun vingers zitten draaien of zo. Ik denk dat die mensen hard werken en dat die onze steun verdienen en niet moeten verder wegbespaard worden. Nu goed, collega's, over die bedrijfsbelasting, daar is eigenlijk iets bizars mee aan de hand. We hebben hier de discussie ook al op de commissie gevoerd. Het probleem met die bedrijfsbelasting is dat ze niet klaar is. Er is eigenlijk geen nieuwe bedrijfsbelasting. En ik hoor mijnheer Coddens zeggen van "de rekening klopt", ja, de rekening klopt, maar die bedrijfsbelasting, die is er wel niet, hé. Er staan wel inkomsten in de begrotingstabellen gekrabbeld, hé. Dat wel. Maar we hebben wel maar een reglement gestemd, of allez, nog niet gestemd, tot 2021. Daarna is er geen bedrijfsbelasting. Er is geen reglement. Er staat wel 'Inkomsten' in de tabel. Kan ik ook, hé. Op die manier kan ik ook begrotingen schrijven, hé. Dat is een soort ongedekte cheque dat het stadsbestuur uitschrijft, hé. Men rekent op fictieve inkomsten, maar zonder dat daar een belasting aan de grondslag ligt. Innovatieve manier van boekhouden, maar ik geloof er niet in. Volgens mij, het eerste wat dat je doet als je een begroting maakt, zeker als je daar, mijnheer de burgemeester, zes maanden lang aan onderhandeld hebt, het eerste dat je doet, is toch zorgen dat uw inkomsten op punt staan en gegarandeerd zijn. Als ik thuis mijn eigen begroting maak, dat is minder dan een miljard euro, dus dat is gemakkelijk. Maar als ik thuis mijn begroting maak, dan bestel ik geen nieuwe veranda als ik niet weet hoeveel inkomsten ik ga hebben. Dat is toch niet wat een goede huisvader doet. Je zorgt eerst dat uw inkomsten er zijn en dan begin je voorzichtig geld uit te geven. En de schepen zegt dan, ja, maar ja, dat is logisch toch, dat wij die nieuwe bedrijfsbelasting nog niet hebben, want wij moeten dat nog onderhandelen met VOKA. En dan, en dan vraag ik mij af, waarom moet daar met VOKA over onderhandeld worden? Bent u ook gaan onderhandelen met, ik weet niet, met de bewoners van de rusthuizen over het feit dat hun warme maaltijd 's middags

verdwijnt? Bent u daar ook mee gaan onderhandelen? Bent u gaan onderhandelen met de ouders die nu moeten vaststellen dat de prijs van het sportkamp duurder wordt? Of met de inwoners die nu een duurdere gele zak moeten betalen? Blijkbaar is er één groep in de samenleving die nog altijd een voetje voor heeft en die hun eigen belastingsreglement zo mogen bespreken met het stadsbestuur. Ja, maar, mevrouw de schepen, er is toch zeer duidelijk een participatietraject uitgestippeld met VOKA, het staat letterlijk in uw teksten, om te komen tot de nieuwe bedrijfsbelasting. Of is die bedrijfsbelasting er vandaag al? Nee. Het staat zwart op wit in uw eigen teksten. "Er is geen bedrijfsbelasting, want we moeten dat nog bespreken met VOKA". Dat staat daar letterlijk in. Voor mij geen probleem, dat soort van innovatieve burgerparticipatie, maar dan misschien graag voor iedereen. Ten tweede, we spreken over 20 miljoen euro bedrijfsbelasting in totaal. Akkoord? Ongeveer, hé. Pakt 21 met die, hoe noem je dat, opslagplaatsen en tanks en zo erbij. En dus daar komt nu een target bij van anderhalf miljoen euro. Met de natte vinger. We hebben geen tijd meer, gasten, morgen is het persconferentie. Wat zeggen we? Oké, anderhalf miljoen. Maar collega's, is dat niet een beetje weinig in verhouding met de enorme uitdagingen waar dat wij als samenleving voor staan? Oprechte vraag, hé. Ja, dat we daar samen een keer over nadenken. Een bijkomende anderhalf miljoen op een bedrag van 20 miljoen. Dat is een stijging met 7 %. De prijs van de vuilzakken, collega's, stijgt met 27 %, hé. Jawel, want ze worden kleiner en ze worden duurder en ze stijgen 27 %. Collega De Roo zegt hier daarnet dat naar mijn gevoel de retributies aangepast worden aan de stijgende levensduurte. Maar er komt 27 % bij! Dat is dan toch een serieuze inflatie bij u in Wondelgem, mijnheer De Roo. Dat is toch ietsje meer dan de stijgende levensduurte, hé. En in de begrotingsboeken, helemaal vanachter, staat er een tabel met een overzicht van de jaarlijkse opbrengst per belastingsoort. Er staan ten andere, collega's, ook de boetes bij, hé, waarmee dat het stadsbestuur eigenlijk toegeeft dat dat ook maar een verkapte belastingsverhoging is, die boetes. Maar dus die boetes, die stijgen met de helft tussen 2020 en 2025. Met de helft! Dat is toch wel wat meer dan de plaatselijke levensduurte hier in Gent. Andere belastingen stijgen ook. Als je het globale plaatje bekijkt, tussen 2020 en 2025, komt er op jaarbasis 40 miljoen euro extra belastingen bij. Blijkt uit die tabel van het stadsbestuur, hé. Ik heb dat zelfs niet moeten zelf uitrekenen. Het staat vanonder: 40 miljoen euro bijkomende belastingopbrengsten. En dus van die 40 miljoen is er maar anderhalf miljoen op rekening van die bedrijfsbelasting. Allez, pak twee miljoen tegen 2025 met de inflatie van mijnheer De Roo erbij, hé. Twee miljoen. Dus vergelijk dat maar met die 2,5 miljoen extra door de boetes en de bijkomende ontvangsten van personenbelasting, op de onroerende voorheffing en noem maar op. Dus ja, anderhalf miljoen voor die grote bedrijven ... Ik vind dat een beetje weinig, zeker als je weet dat Gent inderdaad voor de bewoners op een aantal vlakken fors duurder wordt. Hardwerkende Gentenaars gaan meer betalen om hun kinderen naar de kinderopvang te sturen. Een peutertaks, of zo. Werkende ouders die hun kinderen naar een sportkamp sturen in de vakantie: sportkamptaks. De prijzen in de dienstencentra: 15 % erbij. De jongeren die een keer een sportzaal huren om te badmintonnen of te voetballen: sportzaaltaks. Gentenaars die weer eens de code van de identiteitskaart kwijt zijn en die code ergens opgeschreven hebben, maar waar? Ja, hé. De Tom De Meestertaks, hé. Tien euro erbij als je je code vergeten bent. Allemaal kosten die de Gentenaars in hun portefeuille raken. En collega's, niet alles is slecht, natuurlijk, hé. Het is bijvoorbeeld goed dat de belasting op leegstand verhoogd wordt. Het had meer mogen zijn, maar echt waar, positief. Maar als je dan ziet dat de bedrijfsbelasting maar met 7 % stijgt, dat is niet genoeg. En vergelijk het inderdaad maar een keer, collega's, met Zelzate, waarom niet! Vanmorgen is daar een eerlijke taxshift voorgesteld, waar dat de bedrijfsbelastingen met ietsje meer dan 7 % stijgen. Als ik dat goed voor ogen heb, spreken we toch eerder over een soort verdubbeling van de bedrijfsbelasting. En misschien is dat het soort politieke moed, collega's, die

we vandaag, in deze tijden nodig hebben. Ten andere in Zelzate zit de sp.a, mijnheer Coddens, ook in het bestuur, hé. Het zijn misschien andere socialisten dan hier. Er zit ook wel geen Open Vld daar in het bestuur, dat moet ik, dat is natuurlijk ook een factor die ongetwijfeld meespeelt. Maar als je ziet wat daar mogelijk is, collega's, dan moeten we misschien toch ons afvragen of we hier niet een klein beetje onder de lat zijn gegaan met onze bedrijfsbelasting. En stel dat we het model Zelzate toepassen op Gent, collega's. Dit is zomaar een idee. Stel dat we ook op vlak van bedrijfsbelasting creatief durven innoveren. En stel dat we een paar bedrijfsbelastingen zo ongeveer verdubbelen. Dan komt er toch een extra investeringsvolume vrij van 20 miljoen euro per jaar. Daar kan je al iets mee doen. Dat geld kan je bijkomend investeren in de wooncrisis, hé, want, ik kom daar straks op terug, hetgeen dat we nu investeren, is een grote stap vooruit, maar niet voldoende in verhouding met de wooncrisis die onze stad treft. Maar daar is een extra marge van 20 miljoen per jaar. Of we zouden dat kunnen investeren in de rusthuizen, bijvoorbeeld. Want eerlijk gezegd, collega's, dat ligt zwaar op mijn lever. Ik kom daar ook nog op terug morgen, maar eerlijk gezegd, mijnheer Coddens, in juni probeert u inderdaad om de dagprijs van die rusthuizen te verhogen. U zegt tegen de mensen: we doen er 150 euro per maand bij. Op een of andere manier belandt dat in de pers. Wij schieten dat af in de commissie en op de gemeenteraad beslist u dan ter plekke wijselijk om dat punt van de agenda te halen. En nu bent u daar terug! Nu schraapt u de warme middagmaaltijd voor de bewoners van Gentse rusthuizen achter de rug van iedereen. Nergens op de gemeenteraad besproken. U hebt niet het lef gehad om dat op de commissie voor te leggen. Plots staat dat in de krant. En dus, mijnheer Coddens, u bespaart daar 900.000 euro per jaar op de zorg voor kwetsbare gepensioneerden door het afschaffen van die warme keukens, van die verse, warme maaltijd, waar die bewoners elke dag naar uitkijken. Dat is het hoogtepunt van hun dag. En door het verhogen van de zorggraad. Want daar wordt in de pers minder over gesproken, maar dat is minstens even belangrijk, hé, want dat betekent meer werkdruk voor het personeel, dat nu al op de tippen van hun tenen loopt. En u zegt, dat is niet waar, dat is allemaal niet waar, zo'n vaart zal het niet lopen, maar u moet een keer met de mensen spreken die daar werken. De vakbond stond hier aan de deur bij het binnenkomen. Die hebben mij die verhalen verteld. Die hebben de toer gedaan vandaag in die rusthuizen. Verhalen van mensen die zeggen: wij kunnen het nu niet meer aan. Verhalen over mensen met burn-out, die langdurig ziek zitten. Die mensen zeggen mij: wij hebben geen tijd meer om met die bewoners een praatje te slaan. Mensen willen geen biefstuk met frieten, zoals u in de pers gezegd hebt. Mensen willen dat het personeel tijd heeft om een klapke te doen en die tijd hebben wij niet meer. Dat is wat die mensen mij aan de deur vertelden bij het binnenkomen. Dus natuurlijk heeft dat een grote impact op het personeel. En collega's, gezien de groeimarge die er nog is bij de bedrijfsbelastingen, die 20 miljoen euro, misschien moeten wij nadenken over een constructief voorstel om die target voor de bedrijfsbelasting, die target van anderhalf miljoen, om die te verhogen, om daar 900.000 euro bij te doen. Dan komen we op 2,4 miljoen. En als we dat doen, dan kunnen we die 900.000 van de baan hebben. Dat zou toch een mooie oplossing zijn. We laten de sterkste schouders, de grootste bedrijven, meebetalen voor de warme middagmaaltijd van onze gepensioneerden in onze rusthuizen. We gaan daar een voorstel voor indienen morgen zodanig dat we er kunnen over stemmen. Maar denk er misschien al een keer over na. Collega's, ik ga hier niet thema per thema overlopen, maar ik ga er nog één thema uithalen. De rest is dan voor morgen. Maar één thema dat mij zeer nauw aan het hart ligt, dat is het Gentse woonbeleid. Ik wil eerst antwoorden op u, collega Van Bossuyt. Want u zegt dat Gent forser moet inzetten op het aanpakken van sociale fraude bij de sociale huisvestingsmaatschappij. En u zegt dat op basis van één voorbeeld van een Turks gezin, dat vier eigendommen had in het buitenland en daarvoor veroordeeld is. En ik zit hier al de hele tijd te denken, waar heb ik dat nog gehoord, dat verhaal? Ik heb gezocht en nagedacht en toen

wist ik het ineens. In het Vlaams Parlement! Ik heb diezelfde tussenkomst bijna woord voor woord gehoord in het Vlaams parlement van Guy D'Haeseleer van het Vlaams Belang. Collega Deckmyn kan het getuigen. Hij zit ernaast. Misschien moet u daar toch een keer over nadenken, mevrouw Van Bossuyt. En niemand is voor fraude, niemand is voor fraude en zeker de PVDA niet. Maar hoeveel gevallen van fraude, mijnheer Van Bo ... mevrouw Van Bossuyt, sorry, excuseer, ja ... Hoeveel gevallen van fraude denkt u zo in Gent te ontdekken? Twee? Vier? Vijf? Er staan hier 13.000 mensen op de wachtlijst en daar hoor ik u veel minder over. En waarom hoor ik u nooit over de huisjesmelkers in onze stad? Is dat ook geen fraude? Huisbazen die schimmelwoningen verhuren in onze stad voor 900 euro per maand. Ik kan u meenemen, ik kan die tonen. Dat gebeurt in onze stad, maar daar hoor ik u nooit over. En dat gaat niet over twee, vier of vijf woningen, mevrouw Van Bossuyt, dat kan ik u wel garanderen. De burgemeester zegt: "Betaalbaar wonen is onze topprioriteit". Terecht, hé, want dat moet onze topprioriteit zijn. Ik kom daar morgen ook nog uitgebreid over tussen. En mevrouw Matthieu, u zegt: "Geen enkele stad doet ons dat na", dat is waar. Wij doen het natuurlijk veel beter dan bijvoorbeeld Antwerpen, die andere grote stad in Vlaanderen, maar het is wel niet genoeg om de wooncrisis daadwerkelijk aan te pakken. Daar moeten we toch ook eerlijk over zijn. Ik kan dat niet genoeg herhalen. De taskforce Wonen, die pleit voor 10.000 bijkomende sociale woningen in onze stad. Netto. 10.000 bijkomende sociale woningen. Maar ik lees in de begroting nog altijd, ten eerste, geen concrete doelstellingen, geen resultaatsverbintenis van 'wat is nu de concrete ambitie van dit stadsbestuur?' – stond niet in het bestuursakkoord, werd niet gezegd op de persconferentie. Ik dacht, in de tabellen zullen we het zien. Nee, geen cijfer, geen concrete doelstelling, wel natuurlijk 12 miljoen investeringen in sociale woningen. Plus, die 10 miljoen, een prefinanciering, die eigenlijk een soort lening is, niet echt investering. Maar laat ons zeggen, 12 miljoen euro. Hoe ver springen we daarmee? Hoeveel sociale woningen komen er daarmee bij? 1.000? 1.200? Ik wil dat graag weten. Maar ik weet in elk geval dat het te weinig is en dat we meer zullen moeten doen om die wachtlijsten terug te dringen. Ik weet dat Vlaanderen natuurlijk ook een grote verantwoordelijkheid draagt daarin, dat weet ik. Ik zal daar ook morgen uitgebreid nog op ingaan, maar ik wil vanavond hier toch het punt ook benoemen dat de ambitie niet volstaat, dat wij als stad meer moeten doen en dat wij al het mogelijke moeten doen, bijvoorbeeld een forse verhoging van de bedrijfsbelasting om aan die nood tegemoet te kunnen komen. En naast sociale woningen, collega's, en ik sluit bijna af, heb je ook het probleem van de private huurmarkt en dat wordt nog veel minder belicht in het bestuursak... in de begroting. We hebben ook een target nodig voor betaalbare huurwoningen op de private markt – en betaalbaar in de zin van een serieus stuk onder de marktprijs. De taskforce zegt: er is nood aan 10.000 bijkomende huurwoningen, ook op de private markt, met een marktprijs onder de 600 euro. En eerlijk gezegd, ik kom er ook morgen op terug, maar in de begrotingstabellen, maar ook in de toelichtingen, die schepen Heyse heeft gegeven op de commissie, wordt er toch heel sterk de nadruk gelegd op het regisseren van het bestaande aanbod en SVK's en het ontzorgen van eigenaars en de woningen dan onder een publieke regie brengen. Maar dat gaat niet volstaan. Wat dat we nodig hebben, is de uitbreiding van het huuraanbod aan de onderkant van die huurmarkt. Bijkomende huurwoningen aan een betaalbare prijs. Nieuwe huurwoningen aan een betaalbare prijs. En daar staat, ja, toch niet zo heel veel in die begrotingstabellen. Wel 6 miljoen euro, 6 miljoen euro voor budgethuur, voor nieuwe, bijkomende woningen en dat is volgens mij onvoldoende. Wat we zouden kunnen doen, bijvoorbeeld, is het geld dat sogent overheeft, ik heb dat ook al op de commissie gezegd, daar zit eigenlijk boven op de autofinancieringsmarge, is er bij sogent ruimte voor 30, 35 miljoen. Waarom mobiliseren we dat geld niet om dat te investeren in, ik zeg maar iets, een eigen, publiek woonbedrijf of een stedelijke wooncoöperatie, die zelf woningen bouwt en die aan een betaalbare prijs verhuurt? Dat is geen sciencefiction, hé.

In Dendermonde hebben we een intercommunale die dat doet, DDS. Die hebben een kleine 300 woningen, die verhuren die onder de marktprijs, onder de 600 euro, en die zijn zelfbedruipend. Die hebben zelfs geen extra kapitaal van de steden meer nodig. Dat is wat ik bedoel met een innovatief en ambitieus woonbeleid. Maar daarover morgen meer.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Decker.

De heer De Decker: Dank u, mevrouw de voorzitter. Mijnheer de burgemeester, geachte leden van het college, beste collega's. Ik wil vooreerst vanwege onze fractie onze appreciatie uitdrukken voor het harde werk dat is voorafgegaan aan dit meerjarenplan. Uiteraard een woord van dank aan de schepen van financiën, maar zeker en vast ook aan de vele mensen uit de administratie die aan de begroting hebben meegewerkt. Een oprechte dank daarvoor. Collega's, we hebben in Gent vele mooie tradities. En hoewel tegenwoordig alles sexy, hip en trendy moet zijn, wil ik er één traditie uitpikken, met name als het gaat over de financiën van de stad, de centen van de Gentenaars, zoals hier al meermaals gezegd. Op vlak van het stadsbudget hebben wij in Gent de traditie om, met rustige vastheid, jawel collega's, op te treden als goede huisvader. Het zal u niet verbazen dat wij vanuit de Open Vld-fractie met bijzondere aandacht hebben gekeken naar dit meerjarenplan, de budgettaire vertaalslag van het ambitieuze bestuursakkoord, dat inmiddels, ja, de tijd gaat snel, reeds een jaar geleden is gesloten. We stellen met genoegen vast dat de duurzame investeringspolitiek van de voorbije jaren niet alleen wordt aangehouden, maar meer nog, zelfs wordt versterkt. En dat is echt nodig. Collega's, de maatschappij evolueert razendsnel. Ook onze stad is daar geen uitzondering op. We zijn met steeds meer Gentenaars, er komen tegen het einde van deze legislatuur naar schatting 10.000 mensen bij. Om u een idee te geven: dat is ongeveer de volledige bevolking van een gemeente als Melle of Nazareth die er in een tijdspanne van 5 à 6 jaar eenvoudigweg bijkomt in onze stad. Deze aangroei is op zich uiteraard een goede zaak, maar brengt tegelijk ook de nodige uitdagingen met zich mee op vlak van woonbeleid, mobiliteit, onderwijs, kinderopvang, veranderende zorgnoden in het kader van de vergrijzing, het samenleven met elkaar in een alsmat diverser wordende stad. En zo kan ik nog wel even doorgaan. Het is onze plicht, collega's, als verkozen vertegenwoordigers van de Gentenaars om op al deze uitdagingen krachtadig, met de blik vooruit en vooral in een sfeer van optimisme, een antwoord te bieden. Met het plan dat hier voorligt, doen we dat. Met meer dan 600 miljoen euro aan investeringen blijven we dus, in de lijn van de voorbije 25 jaar, kiezen voor investeringen in de toekomst van onze stad. Collega's, voor ik kort inga op een aantal punten wil ik toch nog even benadrukken dat we aan de inkomstzijde ook duidelijke keuzes hebben gemaakt. We hebben hier reeds naar verwezen tijdens de themacommissie van vorige maand ook, maar ik wil die toch een keer namens mijn fractie uitdrukkelijk benadrukken. De aanvullende personenbelasting en de onroerende voorheffing stijgen in onze stad niet. De lokale belastingen en retributies worden inderdaad bijgestuurd en geïndexeerd, zoals ook de voorbije decennia het geval was. Voor het overige sturen we door middel van gericht beleid een aantal zaken bij. Ik verwijs hierbij onder meer naar de belastingen op drukwerk en vooral die op leegstand, waarmee we de woningmarkt uiteraard zuurstof willen geven. Ook laten we aannemers die gedurende een bepaalde periode parkeerplaatsen willen innemen, hiervoor betalen. Dit laatste weliswaar met een vrijstellingsperiode van 14 dagen, waardoor bijvoorbeeld kleine renovaties wel degelijk buiten schot blijven. Andere gemeentes, om Zelzate niet te noemen, doen dit ook, maar die voorzien wel een veel kleinere vrijstellingsperiode, wat uiteraard nefast is voor de portemonnee van de burger die werken wil laten uitvoeren. Ik wil hier toch kort ook nog even reageren op bepaalde uitspraken van de oppositie, die hier zonet, ik zou bijna zeggen, de spreekwoordelijke hel heeft

gedreigd omtrent onze schuldpositie. Collega's, het aantrekken van vreemd vermogen is in het bedrijfsleven de normaalste zaak van de wereld, zeker wanneer het gaat om het financieren van duurzame investeringen. Dit geldt ook voor overheden. Iets wat ook vanuit academische hoek door de reeds geciteerde professor Reynaert wordt aangegeven, die de vergelijking maakt met gezinnen die lenen om een huis aan te kopen. Iets anders zou zijn wanneer men gaat lenen om tekorten op de lopende uitgaven, de exploitatie, te financieren. Dit is dus in Gent duidelijk niet het geval. Het meerjarenplan toont aan dat er jaarlijks een overschot op de lopende rekening van ongeveer 5 % wordt gecreëerd. Dit is de ruimte die beschikbaar is om te investeren. En ja, dit gebeurt met leningen, zodat de investering kan worden gespreid. Laat dit, collega's, nu precies zijn waar economen en ondernemers voor pleiten op Europese schaal, om de transitie inzake energie en de evolutie naar een klimaatneutrale samenleving mogelijk te maken. Bovendien kunnen we momenteel nog steeds genieten van een bijzonder lage rente, die naar verwachting nog zeker een tijdje zal aanhouden. We zouden dus eigenlijk wel gek zijn om hiervan geen gebruik te maken om te investeren in de groei en de maatschappelijke uitdagingen, te meer daar investeren in infrastructuur, onderwijs, klimaattransitie ons op termijn extra inkomsten zullen opbrengen, en vermijden dat we bijkomende uitgaven moeten doen, onder meer om de gevolgen van de klimaatverandering op te vangen. Hoewel de Nederlandse taal heel rijk is aan nuances en betekenissen, schiet ze op het vlak van het begrip 'schuld' tekort tegenover het Engels. Daar bestaan wel degelijk twee woorden voor wat wij schuld noemen: 'debt' voor financiële tegoeden en 'guilt' voor morele schuld. Dat wij in onze taal dit verschil niet kunnen duiden, zorgt er steeds voor dat financiële schuld meteen ook een morele dimensie krijgt, terwijl het in wezen louter gaat over het spreiden van financiering over de afschrijvingstermijn van investeringen. Collega's, ingaand op die 630 miljoen euro aan investeringen wil ik vanuit onze fractie toch enkele zaken kort belichten en een paar cijfers duiden, zeker naar de collega's van de oppositie. Het gaat hier onder meer over een investering van zomaar eventjes 92 miljoen in betaalbaar en kwaliteitsvol wonen. Het gaat bijvoorbeeld over 50 miljoen voor het aanleggen en vernieuwen van parken. Wij investeren fors in Gent als dé hoofdstad inzake technologie en digitalisering en gaan eveneens voor een ambitieus klimaatbeleid. We voorzien meer dan 100 miljoen euro voor de heraanleg van straten, pleinen en meer water in de stad. Ook inzake cultuur, jawel collega's, mijn collega D'Hose zou het mogelijks nog enthousiaster na mij brengen, maar ik ben daar ook super enthousiast over, en ook sport gaan we voor een duidelijke, doorgedreven investeringspolitiek. Op vlak van cultuur wordt er geïnvesteerd in mensen, niet alleen in stenen. Wat de mensen betreft, verlagen we bijvoorbeeld de toegangsprijs voor onze monumenten voor de Gentenaars. Ook voor niet-Gentenaars stijgen de tarieven niet als ze een UiTPAS aanschaffen. De subsidies voor culturele organisaties gaan omhoog, de werking in de deelgemeenten wordt versterkt en het waardevolle kunstenoeverleg krijgt duidelijke ondersteuning. Qua infrastructuur is de lijst met projecten enorm, maar er zijn een paar die ik samen met de schepenen een heel warm hart toedraag en die ik toch even onder jullie aandacht wil brengen: de kelder verdieping in het Wintercircus wordt omgevormd tot een pop- en rockzaal, er zijn middelen voor de broodnodige renovatie van de Opera, waar collega D'Hose ook op andere niveaus altijd voor gepleit heeft, de wijkbibliotheken worden geautomatiseerd, het masterplan voor de Bijlokesite wordt uitgevoerd, de nieuwe vleugel voor het Design Museum komt er ook, en dan het STAM, Huis van Alijn, het Gravensteen mogen op heel wat investeringen rekenen. En wij juichen dit vanuit onze fractie uiteraard van harte toe. We zetten, en dan zitten we bij mijn geliefkoosde thema sport, zwaar in op de modernisering van de Blaarmeersen tot een eigentijds en vooral gezinsvriendelijk domein, goed voor een investeringsbudget van zomaar eventjes 12 miljoen, dat onder meer gebruikt zal worden voor het vernieuwen van het strandgebouw en het bouwen van een extra glijbaan. We voorzien ook extra zwemwater door

van de Neptunus een overdekt zwembad te maken. Daarnaast investeren we in een nieuw, multifunctioneel sportgebouw voor de Gentbrugse Meersen en in de wijksporthallen Ledeberg, Tondelier en Oude Dokken. We voorzien ook uiteraard bijkomende capaciteit voor onderwijs en kinderopvang en verdrievoudigen zomaar eventjes het budget inzake gezondheidszorg. Collega's, we vinden de mening van de Gentenaar uiteraard enorm belangrijk. Eén van de basisprincipes van dit stadsbestuur is participatie. De burgers zullen wel degelijk worden betrokken bij de opmaak van de diverse beleidsnota's. We zetten verder in op de burgerbegroting, op maat van elke wijk. De inwoners kiezen daarbij zelf de prioriteiten waarbij in hun wijk moet worden ingezet. Daar zijn inderdaad in het verleden al mooie zaken uit voortgevloeid en zetten we verder op in. We voorzien hiervoor 6,25 miljoen euro, te verdelen over 25 wijken, een substantiële verhoging in vergelijking met de vorige legislatuur. Het zal jullie niet verbazen dat wij vanuit onze fractie even willen stilstaan bij het beleid van dit stadsbestuur inzake ondernemerschap. We zetten al meerdere jaren in op het aantrekken van starters. De burgemeester is daar altijd een voorganger in geweest in zijn vorige bevoegdheid als schepen. Dit blijven we uiteraard doen en we versterken dit zelfs nog. We hebben daarna ook meer aandacht voor de fase die daarna komt, na de oprichting, want dit is immers een cruciale fase in de levensloop van een onderneming: van start-up naar scale-up. We gaan resoluut voor de economie van de toekomst in onze stad, waarbij we verder werken aan het zo geroemde Gentse innovatie-ecosysteem en waarbij we inzetten op een doordachte acquisitiestrategie om inderdaad nog meer investeringen aan te trekken. Dit laatste zowel in klassieke sectoren als de retail, maar ook inzake circulaire economie, cleantech-healthtech-biotech en digitale economie. We blijven onze zo belangrijke Gentse middenstand van harte ondersteunen via Puur Gent, onze handelsVZW waarin de sfeergebiedmanagers en opperdekenij vertegenwoordigd zijn en zo effectief het beleid mee bepalen. We investeren verder in de verfraaiing van handelspanden en zetten Gent continu in de kijker als winkel- en horecastad. Met een nieuwe focus op nightlife. We ontwikkelen verder de passantentellingen, onder de noemer 'meten is weten', om zo nog gericht te kunnen ingrijpen. Inzake de pensioenen maken we verder werk van het uitvlakken, ondertussen ook al zeer goed gecommuniceerd door de schepen, van de verschillen tussen statutaire en contractuele werknemers, zodat collega's die hetzelfde werk uitoefenen, ook hetzelfde pensioen genieten, los van het statuut. Dit is relevant voor zomaar eventjes 4.000 personeelsleden. Ten andere, we kijken als organisatie, stad, ook naar onszelf als werkgever. Denk maar aan het feit dat we voortaan kiezen voor contractuele aanwerving en dat we het zullen doen met hetzelfde aantal VTE's als in de vorige legislatuur. Er komen er 110 bij, maar er worden er evenveel niet vervangen bij pensionering. Collega's, iedereen weet dat de beschikbare ruimte in onze stad jammer genoeg soms te beperkt is en druk bevreemd. We hebben dan ook veel aandacht besteed aan het zogenaamde slimme ruimtegebruik en voorzien een ruime enveloppe voor stadsvernieuwing en investeringen die daarbij horen. Het gaat dan bijvoorbeeld over 'Bruggen naar Rabot', waarbij we de leefbaarheid uiteraard willen verhogen en de publieke ruimte willen opwaarderen en 'En route', waarbij de wijken Dampoort en Sint-Amandsberg, het is hier ook door verschillende collega's al aangekaart, worden aangepakt. Voor Nieuw Gent voorzien we ook zomaar eventjes 10 miljoen euro in investeringen om deze wijk via een integrale aanpak te revitaliseren. Maar ook voor de Overpoort gaan we voor een opwaardering, onder meer door ingrepen op het openbaar domein. Denk maar aan de komst van terrassen, publiek sanitair, aangepaste verlichting of ondergrondse afvalcontainers, dit alles, collega's, in overleg met de buurt en de sector. We maken dus ook verder werk van bijvoorbeeld de aanleg van de Coca-Colaweg, is ook zeer recent, en wat zal zorgen voor bijvoorbeeld een ontlasting van Zwijnaarde en we voorzien ook om tussen te komen in het omleggen van de Drieselstraat bij de aanleg van de wegenis voor het bedrijventerrein in Oostakker, wat de buurt uiteraard ten goede

zal komen. Ten slotte, collega's, dat is altijd een beetje het nadeel als je als laatste aan het woord bent, maar ik ga proberen afronden, dan kunnen we onze werkzaamheden verderzetten. Ben ik goed bezig? Dank u, collega, voor de ondersteunende woorden! Ik kan niet eindigen zonder ook veiligheid ... Ik kijk eventjes om naar mijn collega Mugica Gonzalez, anders zou hij kwaad zijn op mij, maar uiteraard investeren wij met deze stad enorm in veiligheid. De stedelijke dotatie vanuit de stad stijgt tussen 2020 en 2025 met zomaar eventjes 25 % tot 108 miljoen euro. We werven onder meer 50 extra politieagenten aan. Dat is meer dan nodig, collega's, en we zetten hier eindelijk de nodige stappen voor. Maar een performant veiligheidsbeleid gaat veel verder dan dat: dat gaat ook over preventie en over slachtofferzorg. We gaan inderdaad voor een duidelijk driesporenbeleid en voorzien daar ook de nodige middelen voor. Zo zetten we bijvoorbeeld in op outreachend jeugdwelzijnswerk voor kwetsbare jongeren die onvoldoende toegang vinden tot de hulpverlening. We begeleiden hen naar de arbeidsmarkt en brengen hun de nodige vaardigheden bij. We rollen verder het project van de pleinpatrons uit. Jongeren met een voorbeeldfunctie leren omgaan met moeilijke situaties in de wijk en zijn een duidelijk aanspreekpunt. Bedoeling hierbij is uiteraard om de overlast en storend gedrag te gaan remediëren. Het is essentieel dat we zorgen dat de politiemensen goed zijn uitgerust om hun job te kunnen doen, zowel op straat als in de politiegebouwen. We voorzien budget hiervoor met de vernieuwbouw in Gentbrugge; we trekken een nieuw gebouw op in mijn geliefd Oostakker; we verbeteren de huisvesting van de politie in Gent-Centrum en maken eindelijk werk van een nieuw Politiehuis op de site Groendreef. We vernieuwen en verduurzamen de vloot. We rusten politiemensen uit met moderne tools met toegang tot relevante systemen om de administratieve tijd te verminderen. Collega's, het is duidelijk: in het meerjarenplan dat voorligt, maken we gedurfde, weloverwogen keuzes en zijn we vooral ambitieus. Op elk vlak. Het is bij uitstek in de steden dat beleidsmakers het verschil kunnen maken en directe impact hebben. Dat zal niet veranderen, wel integendeel. Om u een idee te geven: tegen 2050 woont 2/3 van de wereldbevolking in steden, volgens de Verenigde Naties. Dit college neemt de uitdaging aan en gaat ervoor. Met de blik vooruit. Optimisme is immers meer dan ooit een moral duty. Vanuit de Open Vld-fractie nemen wij die handschoen samen met jullie op en gaan we volop aan de slag om er samen iets moois van te maken. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef het woorden aan schepen Coddens.

De heer Coddens: Ja, dank u wel, voorzitter. Collega's, er zijn al heel wat tussenkomsten gebeurd. Ik ga proberen op een aantal essentiële zaken een repliek te geven, maar ik denk niet dat je het mij kwalijk mag nemen dat ik te uitgebreid ben, maar toch een aantal zaken. Dus eerst en vooral, er is gesproken over de inkomsten. Dus ik heb ook gesteld, het gemeentefonds is nog altijd een heel belangrijke inkomstenbron en we zijn blij dat dat inderdaad met 3,5 % stijgt. Maar we kunnen ook niet miskennen dat de lokale ook heel veel extra uitdagingen krijgen, verantwoordelijkheden krijgen, zaken ook naar ons toegeschoven krijgen, zonder dat daar altijd de nodige financiering tegenover staat. Dat is in het verleden gebeurd en dat is ook nu, op dit moment, aan het gebeuren. Dus in die zin zullen die extra middelen zeker en vast noodzakelijk zijn om deze uitdagingen aan te kunnen. Dat is een eerste zaak. Tweede punt, het is ook al besproken, ik denk dat wij duidelijk woord gehouden hebben. OV, APB is niet omhooggegaan. We mogen trouwens ook niet miskennen dat dit 18 % van de inkomsten zijn, waar we inderdaad geen stijging hebben gezien, integendeel. We merken zelfs bij de onroerende voorheffing, door de vrijstelling op materieel en outillage, die op zichzelf een goede zaak is dat er gestimuleerd wordt om in duurzame investeringen te doen in het bedrijfsleven, maar dit heeft wel een gevolg voor de lokale overheid, dat er minder inkomsten zijn. En dat gaat toch over ettelijke miljoenen.

Dus op zichzelf is dat toch wel iets dat doorgeschoven wordt naar de lokale overheid, die niet gecompenseerd wordt. Daarnaast, die lokale belasting gaat uiteindelijk maar over belasting, lokale belastingen, retributies en boetes, over ongeveer een 10 % van onze inkomsten. En geef toe, we hebben het hier al een paar keer gehad, een boete, dat kan je vermijden, hé. Op zichzelf, het wegtakelen, als je je auto niet verkeerd zet of voor één zijn poort zet, dat kan je vermijden. In die zin vragen wij niet dat mensen boetes krijgen, maar diegenen die niet horen willen, moeten soms een keer voelen. In alle eerlijkheid, ik denk dat dat duidelijk is. Die lokale belastingen, het is er ook al over gegaan, daar zijn duidelijke beleidskeuzes gemaakt. De ene vinden dat niet goed, de andere vinden dat dan weer goed. Ik denk, als we dat horen, dat we goed bezig zijn. Dus op zichzelf denk ik dat dat een duidelijke keuze is en er zit daar iedere keer een duidelijk beleidsverhaal achter. Wat de retributies betreft en vooral de inkomsten van ja, laat ons zeggen, zaken die we doen als stad, die dienstverlening, als je dat verhoudingsgewijs bekijkt, dan gaat dat in de loop der jaren zelfs met een percent achteruit. Dus als je die verhoudingen neemt, die percentages in 2020 en je bekijkt dat ten opzichte van 2025, dus in die zin dat we daar subtiel en eigenlijk voorzichtig mee omgegaan zijn, net omdat dat zaken zijn die elke Gentenaar elke dag mee geconfronteerd worden. Dus als je dat bekijkt in cijfers, natuurlijk gaat dat naar omhoog. Alle cijfers gaan omhoog. Bekijk je dat procentueel in '20 ten opzichte van '25, dan zie je dat zelfs met een percent afnemen. En dat is ook een bewuste keuze. Dat is een bewuste keuze die we gemaakt hebben, dat net die zaken niet in dezelfde mate naar omhoog gaan. U heeft ... en andere collega's hebben daar ook naar verwezen, de uitgangspunten, de uitdagingen waarvoor dat we staan. Onze stad groeit. Onze stad groeit in aantal bewoners. Er is ook gesteld, we moeten investeren en we doen dat ook. En dat wordt eigenlijk wel door de meeste mensen geapprecieerd. Maar we investeren in mensen als je nieuwe kinderdagverblijven erbij creëert, als je een nieuw lokaal dienstencentrum erbij creëert in Oostakker. Ja, daar moet je wel mensen in laten werken, die ten dienste staan van de bevolking. En met andere woorden, wordt er op personeel bespaard, maar mijn collega Bram Van Braeckvelt zal daar zeker ook nog op antwoorden, maar neen, daar wordt niet op bespaard. Er wordt gewoon gekeken van: Oké, waar gaan we bepaalde dingen misschien efficiënter doen, wat gaan we efficiënter doen, om met die middelen die dan vrijkomen, te kunnen inzetten in andere, nieuwe uitdagingen. Dus met andere woorden, er wordt hier helemaal niet bespaard. Als je het zelfs zo bekijkt, dan is de efficiëntie een stuk groter, want mochten we dat niet doen, dan zouden we ook die extra dienstverlening, die noodzakelijk is om die 10.000 Gentenaars de dienstverlening, de service te geven die ze verdienen en die ze ook terecht vragen, zouden we dat niet kunnen doen. Dus, ik denk dat dat toch een heel belangrijke, andere benadering is. Die status quo is een bewuste keuze en door het groeien, ga je inderdaad, laat ons zeggen, met die mensen meer kunnen doen, meer dienstverlening geven. Wat de realisatie, de graad betreft, er is ook verschillende keren op ingegaan. Ik denk dat we hebben proberen dat heel duidelijk uit te leggen hebben. We hebben dat ... Ik weet, in het hoofd van vele mensen en vooral degene die er al in zaten, is dat zo even een switch. Maar waar hebben de Gentenaars het meeste aan? Aan zaken die jaar na jaar of lang voordien in de boeken staan of in de vooruitzichten staan, en uiteindelijk door allerlei omstandigheden die uw schuld niet zijn, die andere mensen hun schuld niet zijn, gewoon, we stellen dat vast, niet gerealiseerd worden, en uiteindelijk, het geld dat je voorzien hebt, kan je niet uitgeven. Waar hebben de mensen het meeste aan? Of het proberen om een nieuw systeem te hebben waarbij dat we het geld dat we voorzien, maximaal kunnen uitgeven in het belang van onze stad, om onze stad beter te maken. Waar hebben de mensen het meeste aan? Dus, in die zin hebben we een keuze gemaakt voor zo'n portfoliosysteem. En het voordeel is, er is zo'n vergadering van centrumsteden, waar alle schepenen van financiën samenkomen en we zijn daar helemaal niet alleen, want eigenlijk, je verwijst daar naar bommen en granaten van Antwerpen,

maar in Antwerpen bekijkt men dat ook op groter niveau. Eigenlijk hebben we daar zelfs een beetje de mosterd gehaald om te kijken van: Oké, hoe kan men daar het voorziene budget beter en ruimer gaan investeren. We hebben dat daar gehaald. Sint-Niklaas is ook zo'n voorbeeld. En wat hebben wij gedaan? Omdat we inderdaad wel met de mogelijke kritiek en de opvolging van de gemeenteraad, om dat toch te kunnen doen, is iedere keer die twee jaar vooruitschrijden, zodanig dat die controle kan gebeuren van, ja, wat heb je voorzien, wat heb je uitgegeven enzovoort. Dus, alstublieft, het kan zijn dat je, dat iemand daar bedenkingen bij heeft, dat is uw volste recht. Maar beoordeel dat op het moment dat we het uiteindelijk gaan uitvoeren. Want het vroegere systeem, ook met alle goede bedoelingen en alle mogelijkheden, had zijn beperkingen. Dus geef het tenminste een kans, net omdat we allemaal samen dezelfde doelstelling hebben: het maximale gaan realiseren voor de Gentenaars. Wat het schuld betreft, ja, mijnheer De Decker, ik denk dat ik uw tekstje ga laten uittypen, want ik kon het niet beter zeggen, zoals je het eigenlijk ook verwoord hebt, de verwoording van inderdaad, guilt, debt, dus heel die beschrijving, daar gaat het hem effectief ook over. Dus je hebt dat op een fantastische manier ook verwoord. Maar toch eventjes ook nog ingaan op die rente, op die rente. Er is daar een vraag gesteld van: Oké, ben je wel voorzichtig? Ja, we zijn heel voorzichtig. Als je in de loop van de tijd zou gezien hebben, dan zou je een evolutie gezien hebben van een vaste rente, van een variabele rente naar een vaste rente. Dat is wat dat we nu aan het doen zijn. En eigenlijk is dat geen probleem om dan net bij die variabele rente, die rente is laag, dus op zichzelf is dat geen nadeel. En we hebben die evolutie gezien. Als je een langdurige lening hebt en je gaat die gaan omzetten in een andere lening, dan kost u dat ook. Dus op zichzelf wordt dat voortdurend gemonitord en proberen we daar op een verstandige manier mee om te gaan. We investeren daar ook in medewerkers, we investeren ook in tools om dat volgens een voorzichtigheidsprincipe verder te kunnen hanteren. Dus in die zin is dat helemaal niet verkeerd, integendeel, daar wordt op een verstandige, goede manier mee omgegaan. Dus, de indicatoren, dat is ook gezegd, we gaan dat doen, begrotingswijzing 2020. Dus dit wat de financiële aspecten betreft. En dan was er ook afgesproken dat ik op een aantal inhoudelijke zaken zou ingaan wat mijn andere bevoegdheden betreft. Wat heb ik hier gehoord? Armoede, terecht, dat daar heel veel aandacht wordt aan besteed. Activering, ik denk ook terecht. Maatgericht, maatgerichte activering, vandaar dat we het opleidings- en tewerkstellingscentrum omgevormd hebben tot een maatgericht activeringscentrum, dat we in Gent ook pioniers zijn om die activeringsladder met alle aspecten, vanaf jonge mensen de kans geven om een diploma te halen, zelfs met leefloon, met een ondersteuning, maar vooral ook heel veel aandacht voor mensen die anderstalig zijn, om die Nederlandse taal te leren, in combinatie, heel dikwijls, met arbeid, met werken, dit zijn zaken die we eigenlijk belangrijk vinden. En dan ook eventjes over personeel. Het is zeer goed dat er mensen bijkomen, het is niet goed dat er mensen bijkomen ... Er zijn nu eenmaal een aantal taken die je niet via informatisering en andere dingen kunt doen. Als wij, hoe beter dat je het werk doet, vanuit het sociaal beleid, vanuit het OCMW, om de mensen hun rechten te laten opnemen, ik denk dat dat toch een opdracht is, ja, hoe meer mensen dat je daarvoor nodig hebt, en hoe meer dat u dat kost als lokale overheid. Waarom? Omdat er nog altijd een systeem is dat de bovenlokale overheid eigenlijk de kosten of de steun dat je geeft, niet volledig recupereert of u geeft. Dus, met andere woorden, gaan we daar nog meer op inzetten? Ja. En zijn we daar blij mee dat we dat gaan doen? Eigenlijk, we zijn niet blij dat het nog nodig is, maar het is wel onze verdomde verantwoordelijkheid om het te doen, wetende dat er van de 40.000 Gentenaars nog altijd een 10.000 naar schatting hun rechten niet maximaal opnemen of dat we die niet bereiken. Dus is het onze taak om dat te doen? Ja, het is onze taak om dat te doen. Heb je daar medewerkers, heb je daar mensen voor nodig? Ja, je hebt daar mensen voor nodig. Dan, wat eenzaamheid betreft. Alle leeftijden, volledig mee akkoord. Vandaar dat we

inderdaad in die lokale dienstencentra, het outreachend werken, dat we dat ook proberen te doen, dat we investeren in buurtzorg en burenzorg. Wij doen dat op die manier, niet met een meldpunt, dat we ook bij oudere mensen op bezoek gaan als er iets gebeurt in hun leven, die zo verandert, dat hun partner overleden is, dat ze een langdurige opname gehad hebben, zo pakken wij dat aan, niet met een meldpunt, maar wel met veel tentakels in de verschillende wijken. Mantelzorg, zorgen voor de zorgende, veel aandacht ook, maar daar hebben we naar verwezen. Wat dat gezondheid betreft en de aandacht naar geestelijke gezondheidszorg, ja, ik vind dat zelf ook heel belangrijk. Ik ben zelf ook niet gelukkig met het beleid die daar, laat ons zeggen naar voor geschoven is vanuit Vlaanderen. Gelukkig is er een beetje teruggeschroefd, maar wat mij betreft niet voldoende, en ik hoop dat er ook nog krachten spelen op andere niveaus dat uiteindelijk ook dat beleid opnieuw kracht wordt bijgezet, want mij frustriert, en niet alleen mij, maar ook andere collega's, dat is dat we meer dan één tand bijsteken op lokaal niveau, dat dat eigenlijk zelfs nog niet voldoende is of maar om dingen te compenseren is, die op andere niveaus worden afgeschaft, terwijl dat dan net de bedoeling moest zijn om net die surplus te doen voor de Gentenaars. En dan tot slot een laatste punt wat de woon-zorgcentra betreft. Ik ga daar niet alles over zeggen, want het zal nog ter sprake komen. Maar besparen, beste mensen, er wordt nog altijd door de lokale overheid 3,7 miljoen euro geïnvesteerd in de eigen woon-zorgcentra, geïnvesteerd in extra medewerkers om die kwaliteit te verhogen. Geïnvesteerd om de mensen te laten in een woon-zorgcentrum te verblijven, die dikwijls in andere woon-zorgcentra geweerd worden. Geïnvesteerd in een prijs die all-in is en waar dat er geen supplementen worden aangerekend voor allerlei zaken. Dus met andere woorden, er wordt 3,7 miljoen euro geïnvesteerd in die kwaliteit van die ouderenzorg. En dus alstublieft, als wij ook die ouderenzorg, die publieke zorg ook op lange termijn, op termijn willen behouden, dan is het ook daar belangrijk om daar als goede huisvader of huismoeder of noem het ook wel, om dat inderdaad te bekijken en om dat inderdaad in de hand te houden. Dus draai dat niet om. En over de warme patatjes zullen we het morgen hebben. Voilà.

De voorzitter: Dank u wel. Ik ga nu naar de linkerkant van mijn zijde. Schepen Van Braeckvelt. Het is goed voor de nek, af en toe een keer omwisselen, hé.

De heer Van Braeckvelt: Als ik daarvoor van dienst kan zijn, voorzitter, dan doe ik dat graag. Goed, collega's, er is al veel gezegd. Ik ga proberen het zo beknopt, maar duidelijk mogelijk te houden. Misschien alles over wat met onze propere stad te maken heeft. Ik ben ervan overtuigd dat elk van ons ook vindt dat onze straten, onze buurten er proper moeten bijliggen en dat dat in het belang is van elke Gentenaar. Dat is ook de reden waarom dat we naar deze gemeenteraad komen met een extra budget voor openbare netheid en een extra budget voor IVAGO. We versterken ook de handhaving via de diensten van de burgemeester en we denken ook toekomstgericht rond afvalverwerking. Denk maar aan de recyclageparken, die hervormd zullen worden om ervoor te zorgen dat we ook in functie van de circulaire economie in investeringen doen. Nu, ik hoorde aan mijn verrechtse zijde wat gemompel of dat allemaal wel genoeg is. Wel, collega's, als we als stadsbestuur een historische investering doen in IVAGO, als we als IVAGO een cao kunnen sluiten voor de volgende drie jaar, waarbij dat de medewerkers van IVAGO, die al het beste verdienen van de sector, nogmaals een koopkrachtverhoging krijgen, ja, dan denk ik, dan denk ik, eerlijk gezegd, collega's, dat wij onze verantwoordelijkheid op vlak van IVAGO, op vlak van netheid, op vlak van propere straten wel degelijk nemen en dan denk ik ook dat we willen zeggen dat we effectief gaan voor de omslag zoals collega Matthieu die heeft benoemd. En we doen dat, we doen die extra investering zonder dat we via retributies aan de Gentenaars meer inkomsten vragen, collega's. Ik kan het niet genoeg zeggen, mijnheer De Meester, u heeft

het mij drie keer gevraagd in de commissie, ik heb het speciaal voor u, u weet, als ik iets kan doen, dan doe ik dat, ik heb dus speciaal voor u in de nota geschreven: "Wij voorzien geen meeropbrengst uit de retributies voor huisvuil. De totale ontvangsten verhogen niet". Dus ik heb het twee keer op dezelfde zin, met dezelfde boodschap gezet en ik heb het bovendien ook in cijfers omgezet. Want zoals je zelf hebt gezegd, de tabellen, die liegen niet. En ik denk, collega's, dat dat ook belangrijk is dat we dat doen. Want, mevrouw Van Bossuyt, uw tussenkomst verraste mij eigenlijk wel wat dat betreft, want het is net Vlaanderen die ons oplegt dat wij grof huisvuil betalend moeten maken. Het is Vlaanderen die ons dat oplegt en ondanks, ondanks de verhoging die dat qua inkomsten met zich zou moeten brengen, zorgen wij ervoor dat dit de retributie-inkomsten voor onze stad niet verhoogt. En ik denk dat het van goed beleid getuigt om te zeggen dat de sorteerder wint en ik denk dat het van goed beleid getuigt om ook te zeggen dat de sociale correctie rond die retributies ook uitgebreid wordt. En dat alles zorgt er ook voor, collega's, dat wij onze verantwoordelijkheid nemen en dat we kunnen zeggen en hard maken dat er geen reden is tot slukstorten. Dat we onze verantwoordelijkheid nemen en dat we iedereen in de ogen kunnen kijken als we zeggen dat we samen werk willen maken van een propere stad. En dan komen we bij alles wat met werk en arbeidsmarkt en arbeidspact te maken heeft. Ik heb van veel collega's lovende woorden gehoord. Ik wil jullie daar ook voor danken, want we zijn het er allemaal over eens: werk is een belangrijk onderdeel, naast onderwijs, naast wonen, tot sociale stijging. En het is dan ook goed dat we in Gent onze traditie op het vlak van sociale dialoog verderzetten. En het is dan ook goed dat we die concretiseren, samen met de VDAB, samen met alle sociale partners die samen het arbeidspact hebben afgesloten met ons. Want het is inderdaad zo dat we boven op alles wat vandaag al bestaat, 5,5 miljoen extra investeren en we doen dat ook op een manier dat we een fonds oprichten, zodat cocreatie en cofinanciering mogelijk is en dan rendeert, collega Van Bossuyt heeft er ook al naar verwezen. ISF-middelen worden op die manier binnengehaald en zo zullen we bijvoorbeeld 5,5 miljoen binnen hebben voor ons mobiel arbeidsteam, waarbij dat we een voorbeeld geven op vlak van activering op zijn Gents, waarbij dat we het middenveld betrekken om ervoor te zorgen dat iedereen mee is. En ik vind het ook belangrijk dat iedereen mee is. Sommigen doen bepaalde initiatieven af als een soort multiculverhaal. Ze doen daar dan wat belachelijk over, maar in alle eerlijkheid, collega's, diversiteit, dat gaat veel verder, veel verder dan mensen met een migratieachtergrond. Diversiteit gaat over het inclusief maken van uw arbeidsmarkt, toegankelijk maken van uw arbeidsmarkt, zowel in Gent, maar ook in ons eigen overheidsbestand. En ik zou zeggen, collega's, u wil roepen in de woestijn, laat ze maar roepen. Het is belangrijk dat we bruggen bouwen. En dan tot slot heel kort over personeel en ons eigen personeelsbestand, collega's. Er zijn daar verschillende dingen over gezegd. Collega Van Bossuyt, u vindt dat we het met minder personeel kunnen doen. U vindt dat het met minder pensioen kan. U zou dat tof vinden. U maakt daar een vergelijking tussen andere steden en gemeenten. U weet dat die vergelijking eigenlijk niet opgaat, omdat wij er vanuit Gent voor kiezen om een aantal zaken publiek te houden wat in andere steden en gemeenten ofwel verzelfstandigen, ofwel zelfs niet willen opnemen. En dat is een heel bewuste keuze, die ons als Gent typeert, want het is niet omdat we het zelf doen, dat dat dan slechter is. En het is niet omdat wij het als stad doen, dat de noden er niet zijn in andere gemeenten en steden. En bovendien, als u stelt: "Laat ons het met minder doen", dan blijf ik mijn vraag herhalen. Welke bibliotheek wil u sluiten? Welk kinderdagverblijf wil u sluiten? Welk woon-zorgcentrum wil u op de schop? Ik hoor het graag van u als u zegt dat we het met minder personeel kunnen doen. Ik ben blij dat we kunnen zeggen dat, ondanks de uitdagingen die voor ons staan, dat we bijkomend investeren in ons personeel. En inderdaad, er staat een target van 3,3 miljoen op 25 in onze begroting opgeschreven. Dat is 0,8 % van het budget, dat klopt. Maar daartegenover staat dat we bijkomend investeren in personeel. Het is zelfs zo dat we ook

afgesproken hebben met de vakbonden dat we het personeelsbestand niet gaan afbouwen en dat is ook niet wenselijk, dat is ook niet nodig, collega's. De uitdagingen zijn gigantisch. Er komt meer volk bij in onze stad en we moeten die op een kwaliteitsvolle manier, op een kwaliteitsvolle manier dienstverlening toepassen. Onze medewerkers, die schitteren dag in, dag uit voor Gent. Ik sta daar garant voor dat ze dat kunnen blijven doen en ik vind dat fundamenteel. En in die zin is die 3,6 miljoen die we investeren in diversiteit een heel fundamentele. Een heel fundamentele, omdat wij vinden dat onze arbeidsmarkt en wij als werkgever een weerspiegeling moeten kunnen zijn van onze Gentse samenleving. We mogen echt wel de handschoen opnemen om ervoor te zorgen dat elke Gentenaar zich kan herkennen in ons personeelsbestand. En bovendien, zoals gezegd, wij besparen niet op personeel. Dat zou bovendien een keuze zijn die in heel veel gemeenten en steden vandaag voorligt. Dat doen wij niet. Wij investeren extra. Denk maar aan de 3,6 miljoen. Denk maar aan de koopkrachtverhoging van 1,5 % cao-marge, die wij als lokale gemeente op ons nemen. Denk maar, collega Souguir zal er zeker iets over zeggen, aan de verhoging van de 3 % van de pensioenpijler naar 5,25. Dat is niet niets. Integendeel, wij steken onze nek uit. We zorgen ervoor dat de kloof tussen contractuelen en statutairen wordt gedicht. En dat doen we inderdaad door niet bijkomend te benoemen, maar dat doen we voornamelijk door extra te investeren. Die tweede pensioenpijler is daar een heel belangrijke in, maar die 0,3 per jaar, die 0,3 cao-marge die wij voorzien, en we zijn daar als stad uniek in, die investeren we in iedereen, in elk personeelslid. Er gaat in dit akkoord dat we met de vakbonden gesloten hebben, want ook hier hebben we een akkoord voor drie jaar kunnen sluiten, in dit akkoord dat voorligt, gaat niemand achteruit, integendeel. En uiteraard, uiteraard zijn er nog vragen over de toekomst, dat is evident. We hebben ook nog zaken die we verder willen opnemen als overheid. Dat is ook niet evident. Maar dit akkoord dat nu voorligt voor de volgende drie jaar, stelt heel concrete maatregelen voor, die niet alleen koopkrachtverhogend zijn, die garanties bieden op vlak van kwaliteit, die garanties bieden op publieke dienstverlening van de zorg, want dit is echt geen evidentie, collega's, maar we doen het wel en we staan er ook garant voor dat we dat kunnen doen, maar staan ook heel wat zaken die we samen kunnen agenderen, samen willen bespreken, zoals, collega Van Bossuyt heeft ernaar verwezen, agressieprotocol. Dat is een van de zaken, maar zo zijn er nog tientallen punten die we de volgende jaren samen met de vakbonden willen opnemen om ervoor te zorgen dat onze mensen kunnen blijven schitteren voor onze stad. En ik denk dat dat belangrijk is. Want op vlak van personeel, collega's, wat hier nu voorligt, ik ben ervan overtuigd dat het een kantelpunt zal betekenen voor onze organisatie, zowel voor de medewerkers van vandaag, maar ook voor de medewerkers die morgen nieuw in onze stad zullen komen. We nemen hierin onze verantwoordelijkheid en een voortouw en ik ben daar ongelofelijk fier op dat we dat samen kunnen realiseren. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Schepen Heyse.

Mevrouw Heyse: Ik ga het vrij kort houden. Ik ben zeker dat we nog op een volgende datum nog zullen discussiëren op deze gemeenteraad. Maar toch een aantal zaken. Mevrouw Van Bossuyt, u begon een beetje met te stellen van ja, wonen is het paradepaardje van het bestuur. Sorry, ik vind het vrij cynisch om dat zo te benoemen, want we weten allemaal dat die woonproblematiek heel, heel erg groot is en ja, wij maken er een prioriteit van. Maar dat is niet een paradepaardje waarvan we zeggen, huh, huh, nee, het is omdat we onze verantwoordelijkheid willen nemen en ik noem dat geen paradepaardje. Ik vond dat helemaal misplaatst om dat zo te benoemen. Maar wat wel duidelijk is, het is een prioriteit. Het is een prioriteit en het is al vaak genoemd met de cijfers, maar het is niet alleen die 92 miljoen van investeringen. Het is ook de 83 miljoen

exploitatie en daar nog eens bovenop 10 miljoen prefinanciering. En mijnheer De Meester, u zegt dat het nog niet genoeg is. Ja, als het is van dat wij met dit bedrag het niet allemaal gaan oplossen, dat klopt. Dat klopt, maar mij moet u eens zeggen met welk bedrag we het wel zouden kunnen oplossen. U weet, denk ik, en laat ons daar tenminste eerlijk zijn, ik ben, ik kan er tegen dat de oppositie zegt dat het moet nog wat meer zijn, maar laat ons alstublieft er ook een eerlijk verhaal van maken. Niemand, niemand, en ik zeg dat algemeen, niemand kan die problematiek in één legislatuur, zelfs misschien in meer niet. En ook, bovendien, ik heb het niet gezegd, ik zeg, iedereen die eerlijk is, moet zeggen dat je dat niet kunt oplossen. En ook niet alleen als Gent. Dus met andere woorden, wij brengen een eerlijk verhaal, maar we nemen wel onze verantwoordelijkheid op. En het is hoe dan ook wel een recordbedrag, laat ons dat toch ook benoemen, want de investering is drie keer meer dan de vorige legislatuur en dan nog bovenop een heleboel diensten die we verstrekken. Maar ook, inderdaad, omdat het bedrag, we moeten ook kijken, waar gaan we het meest effectief inzetten. Mevrouw Van Bossuyt, we maken duidelijke keuzes en onze keuzes huurmarkt, huurmarkt, huurmarkt. En voor de mensen met lage inkomens, en daar kom ik straks op terug, ook gezinnen met kinderen. Maar waarom, waarom willen we uitsluitend wat aanbod betreft ons volledig richten tot de huurmarkt? Wel, mevrouw Van Bossuyt, u vindt het antwoord in de beleidsnota van minister Diependaele. Waarom? Hij heeft in zijn beleidsnota zijn cijfers die van de woonsurvey komen en daaruit blijkt dat 1 op de 3 van de huurders heeft na betaling van zijn woonkost onvoldoende om van te leven. Onvoldoende om een beetje menswaardig te kunnen leven. 1 op 3. Bovendien is het 1 op 2 bij de laagste inkomens. Dat zijn cijfers die niet van Gent komen; het zijn Vlaamse cijfers. Waarschijnlijk, het zou kunnen dat het in de stad nog meer is, maar met andere woorden, bij mensen die ook een woning kochten is dat een compleet ander verhaal. Dus met andere woorden, dit bedrag dat we inzetten, dat moeten wij, dat vind ik ook, als ze sociaal rechtvaardig zijn, dan moeten we dat inzetten op de huurmarkt – en de huurmarkt voor de mensen met de laagste inkomens. En dus, mevrouw Van Bossuyt, inderdaad, ook in het budget moet u durven zeggen wat we niet gaan doen. En wat we niet gaan doen, is nog inzetten op het budget koopwoning. Heel bewust, heel duidelijke keuze: we richten ons in de plaats van het budget koopwoning op het budget huurwoning. En wat betreft de gezinnen met kinderen in de stad houden, ja, dat is ook een uitdaging en dat beseffen we zeer goed. Maar dat is op een andere manier dat je dat moet doen. Dat is vooral via een stedenbouwkundig beleid, dat je bijvoorbeeld meer grondgebonden woningen realiseert. Dat is zeer belangrijk. En dat is natuurlijk geen verhaal van budget, maar ook van stedenbouwkundig beleid en ik ben zeker dat zowel in de '...' beleidsnota als in de beleidsnota van schepen Watteeuw, dat dat absoluut nog aan bod zal komen. Natuurlijk, in elk segment, ook bij het laag segment, moet je absoluut oog hebben voor die grote gezinnen, of het nu gaat om grote gezinnen voor SVK-woningen, sociale woningen enzovoort. Mevrouw Van Bossuyt, u zegt ook, voor sociale woningen moet je vooral op renovatie inzetten. Nu, we zetten in op renovatie van sociale woningen, namelijk maar liefst 22 miljoen. 22 miljoen van het stadsgeld gaan we inzetten op de renovatie van sociale woningen. Maar, mevrouw Van Bossuyt, wat ik ook toch een beetje beu ben, is dat men altijd doet alsof alleen Woning Gent problemen heeft. Klopt van geen millimeter. Klopt van geen millimeter. De kwaliteit van sociale woningen, dat is in verschillende eigenlijk maatschappijen een groot probleem, in gelijk welke stad. Ik kan u onmiddellijk zeggen van, die blok en die blok in die stad is absoluut ook slecht. En natuurlijk, dat doet geen afbreuk dat wij in Gent absoluut willen investeren, maar terug, ook dat is eigenlijk, zouden we kunnen zeggen, vooral Vlaamse bevoegdheid. Zo zitten we niet in mekaar. Wij gaan 22 miljoen investeren in renovatie van sociale woningen, niet in die van Woning Gent alleen, maar voor de vijf maatschappijen. Elke keer ons geld dat wij voorzien, gaat voor de vijf sociale huisvestingsmaatschappijen die we in de

stad hebben. En dat er problemen zijn bij Woning Gent, ja, dat is zo. Laat ons die vooral benoemen. Maar op dat vlak, inderdaad, vind ik het ook nuttig dat de mensen, de leden van de raad van bestuur zijn daar om die problemen samen aan te pakken. Maar terug, niet enkel daar zijn problemen. De problemen zijn heel groot in de sociale huisvestingsmaatschappijen, ook en natuurlijk omdat we weten dat die sector eigenlijk jammer genoeg de laatste jaren, ik zou niet durven zeggen hoe lang, veel te verwaarloosd geweest zijn, om niet te spreken van de financiering. Ook wil ik trouwens zeggen, mevrouw Van Bossuyt, de problemen op het gebied van kwaliteit, die zijn er absoluut niet alleen in de sociale huisvestingssector, hé. Op de private huursector zijn die navenant en misschien nog groter. Er zijn cijfers dan 50 % van de private huurwoningen niet voldoet aan de wooncode. Dus daar is ook de uitdaging enorm. Ook vandaar trouwens dat we er ook hier in Gent ook op inzetten om zowel te ondersteunen als het kan, maar als het moet met controle ook daar meer op in te zetten. Maar daar is ook enorm veel werk op dat vlak. En ja, er is eigenlijk door verschillende mensen ongerustheid geuit over de stijging van de prijzen van de sociale huurwoningen, die delen. Dat hebben we op de commissie heel duidelijk gezegd. Ik deel die, want als ik zie hoe de gemiddelde prijzen stijgen, als je weet dat het eigenlijk ook de mensen die zelfs in een sociale woning zitten, dat ook zij na aftrek van hun woonkosten niet voldoende geld hebben, nu al, om menswaardig te leven, dan weet je dat, als je daar het geld zoekt, dat dat de verkeerde manier is om problemen van de sociale huisvestingsmaatschappijen op te lossen. En dan nog iets, mevrouw Van Bossuyt, wat ik ook niet goed begrijp, misschien rond belastingen, er zijn ook nog iets als beleidsbelastingen, dus ik zou bijvoorbeeld willen weten want u heeft dat specifiek genoemd, wat heeft u tegen het feit dat de belasting op leegstand verhoogd wordt? Ik zou dat zeer graag horen. Wat heeft u daartegen? Wil iemand leegstand? Awel? Wat is daarop tegen dan om het te verhogen? Ik snap dat niet en er zijn er zo nog zo'n paar. Iets dat je niet wilt, awel, ja, daar verhoog je de belastingen op. Ik vind dat zeer goed en in het woonbeleid zijn er tal van verschillen, van die belastingen, die dienen om een beter woonbeleid te hebben. Dus ik zou zeer graag hebben, waarom u het voorbeeld te noemde van belasting op leegstand als een van die slechte belastingen. Nee, ik ben er fier op dat die belasting nog verhoogt. Al was ze eigenlijk al in het verleden ook verhoogd, die bleek ook effectief, ik heb dat nu in de commissie gedaan, maar we zetten daar nog meer op in. En dan mijnheer De Meester, wat het punt is van de huurmarkt: wij zetten veel meer in dan die 6 miljoen op gebied van huurwoning. Allez, ik heb het dan uiteraard helemaal niet buiten bedragen van de sociale huurmarkt, nee, ik noem maar een paar bedragen. Er zijn ook voor een project van SVK-woningen, huurwoningen dan, voor huurwoningen die wij gaan betalen, geven we ook 3,3 miljoen om ze te bouwen, hé. Een project, hé, dus niet de private woning, dus ze laten nieuwbouw bouwen, hé. Ook voor robuuste SVK-woningen nog eens 1,3 miljoen, voor RUF nog eens 2 miljoen. Bovendien misschien nog ook een heel belangrijk, dus 6 miljoen, daarin staat budgethuurwoningen, dat is in de eerste plaats omdat, zoals u weet, er zitten nog een aantal projecten met budgetkoopwoningen in de pijplijn. Een aantal gaan we niet meer helemaal kunnen dragen, laat ons daar eerlijk in zijn. Maar waar we kunnen, willen we dat wel doen en dan heb je geld nodig om die switch te kunnen maken. Maar de bedoeling moet zijn dat sogent tout court in zijn werking budgethuurwoningen bouwt, waar niet per se geld moet bij worden toegestoken. Het is met andere woorden de bedoeling dus wel degelijk naast het aanbod sociale huurwoningen via SVK daar ook nieuwbouwhuurwoningen daar te hebben voor de markt die het nodig heeft. En dan tenslotte misschien nog één ding over klimaat. Heel kort. Mevrouw Van Bossuyt, ook daar vind ik toch altijd jammer van als het over het klimaatbeleid gaat, is het zo'n beetje: toch liefst niet te ambitieus en ja mag er geen doom and gloom van maken en we moeten realistisch zijn. Sorry, maar het business as usual is helemaal niet realistisch. Het is helemaal niet realistisch. We moeten ... De uitdagingen zijn enorm en toch ga ik daar absoluut

geen pessimistisch verhaal van maken. Ik denk dat we in die stap ook aantonen dat met ambitieus klimaatbeleid, dat je daar een sociaal beleid kunt van maken, dat betaalbaar is, maar de gewone, vooral, voor degene die het nodig hebben, dat bewijzen we elke dag. En in die zin zou ik toch wel een beetje willen dat we op dat vlak een beetje ambitieuzer zijn. Ja, we zijn koplopers en we willen dat blijven. Maar ook vooral voor een sociaal klimaat pleiten, wat positief is en die mensen eigenlijk, burgers voorbereidt, juist klaar maakt voor de toekomst en onze stad mooier maakt enzovoort. Dank u.

De voorzitter: Dank u wel. Schepen Storms. Komt u tussen, schepen Storms, of ...

Mevrouw Storms: Ik had vooral begrepen dat mijnheer Rysermans nog gaat tussenkomen morgen, dus we zullen het daar ...

De voorzitter: Oké, het is goed. Dan geef ik het woord aan schepen Souguir. Oké.

De heer Souguir: Ja, dank u. Mevrouw de voorzitter, heel kort. Collega's. Twee punctuele opmerkingen naar aanleiding van de tussenkomst van collega Van Bossuyt met betrekking tot het retributiereglement voor de musea. We hebben het er al over gehad. Voor de Gentenaars wijzigt er niets. Collega De Decker heeft er ook al naar verwezen. Voor onze musea, voor onze historische huizen is er zelfs een daling voor alle monumenten voor de Gentenaars. Maar de bemerking die geformuleerd was van de niet-Gentenaars, zijn de mensen uit Lochristi, Destelbergen, Melle, Antwerpen, Oostende, Zelzate, het maakt nu niet uit, daar heb ik ook al meermaals gezegd in de commissie van, wij proberen, en het staat ook expliciet in ons bestuursakkoord, het instrument UiTPAS effectief ook te stimuleren. Waarom zeg ik dat, voor de zoveelste keer? Als duiding: wanneer men een UiTPAS regio Gent aanschaft, heeft men hetzelfde tarief als de Gentenaars, zijnde hetzij hetzelfde tarief, geen eurocent bij, hetzij zelfs een verlaging. Dus het is een warme oproep van, inderdaad, als men zo te spreken als niet-Gentenaar onze historische huizen komt bezoeken, schaft u een UiTPAS aan. Dat is eenmalig, blijft altijd van toepassing, iedereen kan die aanschaffen, kost u 5 euro en een kastarief 1 euro. Dit is het en dan heb je bij wijze van spreken niets van effect van de retributies. Wij komen toch met betrekking tot de pensioenen al gauw tot wat collega Van Braeckvelt daarnet ook zei, omdat u een beetje in het midden liet van, is dat wel een goede keuze voor die verhoging van de tweede pensioenpijler. Laat mij duidelijk wezen: wij in ons bestuur hebben een doelbewuste keuze gemaakt. Wij vinden het niet kunnen dat twee collega's die bij wijze van spreken dezelfde carrière in onze stadsdiensten hebben doorlopen, een verschillende behandeling inzake pensioenen zouden hebben, juist omwille van het feit dat ze een ander statuut hebben. Dus vandaar ook effectief de doelbewuste keuze om de pensioenpijler, de tweede pensioenpijler op te trekken van 3 % naar 5,25 %, juist omwille van het feit dat we inderdaad ook vinden dat mensen die eenzelfde job hebben uitgeoefend na een carrière aan de stad recht hebben op gelijkwaardig pensioen als een statutair pensioen en ook in de wetenschap dat men inderdaad de keuze heeft gemaakt om naar de toekomst toe het contractueel ambt of de contractuele functie als uitgangspunt te gaan hanteren. Tot daar de twee puntjes met betrekking tot de opmerkingen over de algemene tussenkomst van mevrouw Van Bossuyt. Ook naar alle verschillende collega's toe een bijzonder woord van dank voor de lovende woorden met betrekking tot het budget cultuur. Het is inderdaad in deze tijden geen evidentie, maar anderzijds, collega Deckmyn had efkes ook gealludeerd naar 2030 als uitgangspunt voor Europese Culturele Hoofdstad. Ook blij om te horen dat u deze ambitie ook deelt. Ik wou dit toch efkes meegeven, want u zei ook van, gaat het voldoende zijn, de extra investeringen die we nu voorzien? Zoals daarnet al door verschillende collega's is aangehaald, hebben wij 53 miljoen euro

extra investeringsbudget voorzien – lees: investering in stenen. Maar als u de boeken erbij neemt, zitten we in feite op 56,1 miljoen euro omdat er ook nog een aantal budgetten verspreid zitten bij andere diensten. Verder zijn er de projecten in het kader van ruimte. Daarnaast hebben we inderdaad ook 15 miljoen euro extra – lees dan: investering in mensen en los van die 15 miljoen extra voor de sector als dusdanig, hebben we ook nog een keer 4,9 miljoen euro extra, maar dan voor onze museale werking, voor onze historische huizen, onze bibliotheken en noem maar op. Dus je zit daar ongeveer met een 20 miljoen euro extra qua exploitatie om toch een idee te geven. Want ja, men spreekt altijd over meer, maar wat is dat dan? Ik heb de oefening ... Ik heb dat ook toegelicht in de commissie. Als we even de abstractie maken van wat de investeringen zijn, wat de exploitaties zijn en hoeveel is de totale pot die bij wijze van spreken beschikbaar is all-in voor cultuur voor de komende zes jaar, is afgerond naar maar liefst 375 miljoen euro. 375 miljoen euro all-in voor de komende zes jaar is voorzien in deze boeken. Dus ik denk, dat we als bestuur een heel duidelijke keuze hebben gemaakt dat we nu willen effectief zaaien om hopelijk te kunnen oogsten in de volgende legislatuur in '29-'30. Maar los ook van die kandidatuurstelling is mij ook gezegd geweest dat zelden een dergelijk aanzienlijk bedrag is vrijgemaakt geweest voor cultuur in deze stad, maar het is ook een doelbewuste keuze, los van die kandidatuurstelling omdat we ook vinden dat Gent meer dan ooit moet verder kunnen uitgebouwd worden als cultuurstad bij uitstek. Tot daar, mevrouw de voorzitter, mijn tussenkomst.

De voorzitter: Dank u wel, schepen Souguir. Dan geef ik het woord aan schepen Bracke.

Mevrouw Bracke: Ja, dank u wel, mevrouw de voorzitter. Beste collega's, we hebben daarnet vandaag een meerjarenplan voorgesteld. Mijnheer De Meester heeft daar ook naar verwezen. Dat meerjarenplan maakt een aantal keuzes zichtbaar. Nu, mocht u het gevoel hebben dat u nog niet al uw poeder verschoten hebt vanavond, ik kan u geruststellen: de komende maanden gaan we beleidsnota's met elkaar bespreken, dus ook dan kan iedereen zich nog ten volle laten gaan, uiteraard. Er is in het verhaal van de keuzes die we zichtbaar maken, zijn er inderdaad een aantal collega's die verwezen hebben naar zichtbare realisaties die we de komende jaren echt wel willen gaan doen. Mijnheer De Decker heeft verwezen naar de toch wel behoorlijke budgetten voor sport. We zetten ongeveer 55 miljoen euro investeringsbudget in voor sport. Waarom? Omdat deze stad groeit, de druk op van alles en nog wat is behoorlijk groot. Dat gaat dan niet alleen over onderwijs, maar dat gaat dan bijvoorbeeld ook over sportinfrastructuur en dat willen we echt effectief wel gaan aanpakken. Mevrouw Van Bossuyt en mijnheer De Roo hebben verwezen naar de noodzaak om ook inzake economie de ambities die daar zijn, die we inderdaad onder die chapeau van technologiehoofdstad van Europa een stukje kunnen samenvatten om het niet alleen bij ambities te houden maar om dat ook effectief wel waar te maken de komende jaren. En mevrouw Van Bossuyt maakt daarbij eigenlijk een stukje juiste analyse. Wat is in Gent het geval? We hebben hier ongelofelijk veel en mevrouw Van Bossuyt, we hebben het daar af en toe eens met elkaar over in de commissie, ik weet dat u heel goed weet wat er in Gent reilt en zeilt op dat vlak. Ook een aantal andere collega's volgen het domein. En effectief, er staan hier fantastische zaken. Wat er in onze haven, wat er op het vlak van de biotech gebeurt, wat er in het kader van healthtech allemaal gebeurt, wat onze universiteiten, ons universitair ziekenhuis, onze andere ziekenhuizen bezig zijn, dat is effectief, dat is fantastisch. En toch, wat dat we niet altijd doen, is die vlag planten. Wat we niet altijd doen, is dan naar buiten toe zeggen van, beseffen jullie wat er hier vandaag allemaal aanwezig is, welke toegevoegde dat er hier in de ruime Gentse regio wordt gecreëerd. En dat, inderdaad, daar willen we de komende jaren op inzetten en dat willen we gaan veranderen. Hoe gaan we dat doen? Inderdaad, door van dat

Wintercircuit, een stukje dat flagship te maken, dat inderdaad heel zichtbaar te maken. Daar ga je kunnen die innovaties, wat Gent allemaal te bieden heeft op vlak van innovatie, awel in dat Wintercircuit ga je dat zien. Wie heeft ernaar verwezen? Later op de gemeenteraad morgen of overmorgen gaan we het daarover hebben. Maak u geen zorgen. Ook het bestek voor het Wintercircuit gaat nog voor het einde van het jaar de deur uit naar alle partners die daar inderdaad samen werk willen van maken. Ja, we gaan de technologiehoofdstad van Europa worden door maar liefst 110 miljoen euro in digitalisering te investeren. We gaan dat doen omdat we zelf met onze stadsdiensten stappen vooruit willen zetten op dat vlak, maar gaan we dat vooral een beetje op een andere manier doen. We gaan daar vooral onze techsector, die ongelofelijk sterk staat in Gent, bij betrekken. En op die manier wordt die 110 miljoen euro overheidsinvestering, wordt dan een hefboom om die techsector vooruit te helpen. Ik denk dat dat een heel goede manier van werken is. En ja, wij gaan 5 miljoen euro investeren in dat speerpuntenfonds. Alleen, die 5 miljoen euro staat niet op zichzelf, neen. Die 5 miljoen euro gaat dienen om de cofinanciering van meerdere projecten te gaan binnenhalen, waar dat dan Vlaamse en Europese financiering aan vasthangt. Dus die 5 miljoen euro gaat veel meer worden en dat gaan we allemaal investeren, inderdaad, in die economie van de toekomst. Hoe gaan we dat doen? We gaan dat niet alleen doen, maar we gaan dat inderdaad doen samen met onze partners binnen de Ghent Economic Port. We gaan dat doen met vertegenwoordigers vanuit de verschillende speerpuntsectoren. We gaan dat doen met onder andere de universiteit, maar ook Lloyd, SIPOC, VOKA, noem maar op. Wat gaan we nog doen? Want daar hebben we het vandaag minder over gehad. We gaan ook de klassieke economie in de stad niet vergeten. Want u zegt van, ondernemers hebben vandaag het gevoel van hier weggedrukt te worden. Dat is absoluut niet wat er vandaag aan de hand is. Meer nog, ik denk dat we de komende jaren zeer veel op ondernemerschap gaan inzetten en niet alleen op klassiek ondernemerschap, maar ook op de randvoorwaarden die voor ondernemerschap belangrijk zijn. Als wij vandaag, en collega Watteeuw en ikzelf zijn daar samen aan het trekken, naar een stuurgroep gaan, die de mobiliteit rond technologiepark Ardooi en in gans die zuidelijke mozaïek aan het bekijken zijn, dan doen we dat net omdat we ondernemerschap zo belangrijk vinden, net omdat we vandaag voelen, dat als we dat ondernemerschap willen laten groeien in deze stad, dat dat een uitdaging is die we samen met heel veel partners moeten tackelen. Dus in die zin, maak u geen zorgen, de ondernemers hebben in dit stadsbestuur absoluut een bondgenoot in het verleden maar ook in de toekomst. Mijnheer De Roo, u heeft ernaar verwezen, veel ambities hebben, is inderdaad een mooi gegeven, maar dan moet je gaan kijken naar inkomsten en ambities inderdaad te gaan realiseren. We hebben daarvoor inderdaad ook keuzes gemaakt. Verdedigbare keuzes, keuzes waarvan dat we denken van, dit zijn zaken die we kunnen doen en die effectief ook een stukje rechtvaardig zijn. Er is verwezen naar de sportkampen. Waarom gaan we de sportkampen met tien euro verhogen? Omdat we daar een aantal vaststellingen doen. Uit een benchmark blijkt immers dat de prijzen voor onze sportkampen 40 euro gemiddeld lager liggen dan alle mogelijke andere spelers en dat wij in vergelijking met andere steden veel goedkoper zijn. Bovendien hebben de prijzen de afgelopen zes jaar niet geïndexeerd. Voor heel veel andere zaken is dat wel gebeurd, voor sportkampen is dat niet gebeurd. Vandaar dat we vandaag denken dat het verdedigbaar is om daar inderdaad die prijsstijging van tien euro op toe te passen, wetende ook dat we het kansentarief via de UiTPAS absoluut overeind houden en dus dat wie in aanmerking komt voor een verhoogde tegemoetkoming slechts 1/5 betaalt van dat bedrag. En dus vandaag is dat een verdedigbare keuze. Is dat een toffe keuze? Neen, maar het is wel een verdedigbare keuze, die inderdaad een stukje maakt om samen onze ambities te gaan realiseren. Ook met de terrasbelasting – en mevrouw Van Bossuyt, u zei van ja, de stakeholders zijn bijzonder misnoegd. Horeca Vlaanderen heeft gereageerd op de verhoging van de terrasbelasting door te zeggen: dit

is een verdedigbare keuze, maar stad – en inderdaad, in vergelijking met een benchmark met een aantal andere steden, die benchmark is op een heel goede manier gebeurd, maar VOKA Vlaanderen zegt vooral van: wij stellen ook vast dat Gent goedkoper was dan een aantal andere steden, maar wat we belangrijk vinden voor de beste stad, investeer die middelen effectief terug in uw ondernemerschap. Investeer in handel en horeca, want daar liggen uitdagingen voor morgen. En dat is exact wat we gaan doen. Ik kan u het lijstje geven van alle investeringen die we daar ook van plan zijn. Over de bedrijfsbelasting: daar is het uiteraard uitgebreid over gegaan. En wat dan mooi is, is dat zowel mevrouw Van Bossuyt als mijnheer De Meester samen moord en brand schreeuwen. Moord en brand over die bedrijfsbelasting. Mijnheer De Meester, u zegt: het is te weinig. Veel te weinig, en och, de bedrijven, die betalen hier allemaal niets, en u maakt de vergelijking met Zelzate. En je zegt van, in Zelzate hebben ze de bedrijfsbelasting verhoogd – verdubbeld. En mijnheer Watteeuw is zo goed geweest, je kent hem, een goed karakter, hij is zo goed geweest om dat allemaal een keer uit te rekenen wat dat nu effectief betekent. En wat blijkt? Als je een bedrijf hebt van 2.000 vierkante meter, middelgrote onderneming, dan betaalt dat bedrijf in Zelzate 159 euro belastingen en bij ons 563 euro. Dus zo ongelofelijk waanzinnig laag zitten we dan blijkbaar niet. Zelfs met uw verdubbeling denk ik toch dat we nog altijd wel al wat belastingen heffen op bedrijven. Omgekeerd, ja, omgekeerd, mevrouw Van Bossuyt, “veel te veel! Da’s niet te doen hier in Gent! Ondernemingen, die komen hier niet, da’s absoluut niet te doen. Er worden hier veel te veel bedrijfsbelastingen geheven.” Mevrouw Van Bossuyt, een willekeurig voorbeeld om een keer mee te vergelijken: Antwerpen. Daar betalen bedrijfjes van 50 vierkante meter, weten jullie hoe klein dat 50 vierkante meter is? Die betalen daar bedrijfsbelasting. Dus goed, ik stel vast, moord en brand aan beide kanten, maar om totaal andere redenen, blijkbaar. Bovendien, mijnheer De Meester, het moet mij van het hart, ze zeggen soms dat mannen niet kunnen multitasken, maar u en ik, wij weten dat dat niet waar is. Jij kunt én bewogen tussenkomsten houden, op exact hetzelfde moment tweeten en dan nog wat dichtertelijke vrijheden bij poefen ook. Da’s echt fantastisch. Nu, collega’s, alle gekheid ... Mijn ervaring: als je van de twee kanten van het politieke spectrum dergelijke kritiek krijgt, dan weet je dat je een evenwichtig beleid aan het voeren zijdt. Nog eens: de ondernemers kunnen op dit stadsbestuur rekenen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Dan kijk ik naar schepen De Bruycker. Alstublieft, schepen.

Mevrouw De Bruycker: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga het niet te uitgebreid houden vanavond, want ik heb voor heel wat maatregelen brede steun gehoord. Om te beginnen, voor het burgerbudget, waarvan de middelen maar liefst maal vijf gaan en waarvan ik hoor dat verschillende raadsleden en verschillende fracties uitkijken naar het effect dat dat zal hebben in onze wijken. Want we brengen het burgerbudget naar de wijken, waarmee we het mogelijk maken dat mensen echt hun eigen leefomgeving mee gaan vormgeven op een actieve manier. En we trekken daarbij ook extra budget uit om kwetsbare groepen nog meer te betrekken dan vroeger het geval is. Dus ik hoop dat daar een breed draagvlak voor is. Ook voor de keuzes die we maken op het vlak van openbaar groen hoor ik dat in deze raad een breed draagvlak is. Ze zijn dan ook niet min. We gaan maar liefst 50 miljoen euro investeren in ons openbaar groen deze legislatuur en dat is een terechte ambitie, denk ik. Dat openbaar groen, dat is de gemeenschappelijke tuin van alle Gentenaars, daar moet iedereen kunnen van genieten. Maar het zorgt er ook voor dat onze stad klaargemaakt wordt voor de toekomst, klaargemaakt wordt voor de volgende generatie. En het klopt, mevrouw Van Bossuyt, ook daar ligt onze ambitie hoog, om die realisatiegraad naar omhoog te halen, net zoals we dat op heel wat verschillende terreinen op het vlak van investeringen deze legislatuur hoger willen krijgen, willen we dat ook

voor het openbaar groen. We willen onze plannen kunnen waarmaken, kunnen realiseren deze legislatuur en daar zijn we ambitieus in. En we gaan dat niet alleen doen als stad. We gaan dat samen met de Gentenaars doen, want als er één ding is dat ik de voorbije maanden als schepen van openbaar groen heb mogen merken, dan is het dat het eigenaarschap dat Gentenaars voelen, ook voor dat openbaar groen, dat dat heel groot is. Mensen willen daar mee vorm aan geven, mensen zijn daar bezorgd over, willen daar mee zorg voor dragen. En dat is dus ook wat we gaan doen en waarvoor we ook extra middelen hebben voorzien. Op de voorspelbare uitzondering ter uiterst rechtse zijde na, voel ik ook een brede steun voor een stevig gelijk-kansenbeleid. Ik heb verschillende collega's de praktijktesten horen vermelden. Die zijn niet nieuw. We hebben daar als Gent mee gepioneerd in de vorige legislatuur en we zetten dat beleid ook verder omdat we gezien hebben dat het werkt. We zetten dat niet zomaar verder. We doen dat in dialoog met heel veel verschillende partners. Wanneer het gaat over de arbeidsmarkt, dan gaat dat van de werknemers tot de werkgeversorganisaties, zoals UNIA en het Instituut voor Gelijkheid van Mannen en Vrouwen. We betrekken de partners bij een beleid dat daadwerkelijk discriminatie bestrijdt en ik voel daarvoor geen unaniem, maar toch een zeer breed draagvlak. Ook mooie tussenkomsten over het belang van ons middenveld. Ik wil het hier nog eens herhalen, het middenveld is in het Gentse model een onmisbare partner, niet alleen omdat dat sociale, gelijk-kansenmiddenveld echt mede voor zorgt dat het samenleven in onze stad, dat dat harmonieus verloopt, dat dat warm verloopt, dat zij ook die emancipatie bevorderen van groepen die het moeilijker hebben in onze stad. Niet alleen daarom, niet alleen omdat ze mee onze beleidsdoelstellingen voor een stuk uitvoeren, maar ook omdat zij een kritische stem zijn. Want die kritische stem, die heten wij, als dit stadsbestuur, die heten wij welkom. Die hebben wij erg nodig. Wij willen dat het middenveld een sterke partner is, die ons ook kan wakker houden. Daarnaast heb ik ook een aantal kritische bemerkingen gehoord. Mevrouw Van Bossuyt, ik noteerde dat de N-VA graag had gehad dat in plaats van investeringen er toch wel besparingen waren gekomen, bijvoorbeeld op het sociaal tolken en vertalen. Besparingen die na de beslissingen uit Vlaanderen nog dieper zouden inhakken op de toegankelijkheid van onze dienstverlening voor nieuwkomers en anderstaligen, want daarover gaat sociaal tolken en vertalen. En het is niet dat het hier nog nooit is uitgelegd. Het is hier al door mij uitgelegd, het is hier al door mijn voorgangers uitgelegd. Maar herhaling is de beste leermeester, zegt men. En dus, ik ga het nog maar eens zeggen. Er zijn een aantal hardnekkige mythes het sociaal tolken en vertalen, die maken dat men steeds weer opnieuw met die boodschap komt, "stop toch met dat vertalen, want de mensen leren dan geen Nederlands". Een aantal mythes die ik graag wil doorprikken. Eén: het zijn niet de nieuwkomers of de anderstaligen die zo'n sociale tolk aanvragen. Het zijn altijd de dienstverleners en de hulpverleners die dat aanvragen. En zij doen dat wanneer zij dat nodig vinden om een specifieke vorm van dienstverlening en hulpverlening toegankelijk te maken voor de burgers. Dat is iets waar de burgers recht op hebben. En dat is niet iets waar lichtzinnig wordt overgegaan. Het gaat ook niet over een tolk om je boodschappen te doen in de supermarkt. Het gaat over een tolk voor gesprekken over je kind op school, voor gesprekken over een diagnose bij de dokter, het gaat over moeilijke gesprekken bij belangrijke gesprekken en over de toegankelijkheid van basisdienstverlening. Een tweede mythe is dat men dat sociaal tolken en vertalen, dat men dat te pas en te onpas gaat inzetten. Ik wil graag verwijzen naar een zeer interessant onderzoek, uitgevoerd door de Universiteit Gent, die u waarschijnlijk als een autoriteit aanziet. En mocht u dat niet als een autoriteit aanzien, dan zal ik u zeggen in wiens opdracht dat onderzoek is uitgevoerd. Het is uitgevoerd in opdracht van Geert Bourgeois in de tijd dat hij nog verantwoordelijk was voor integratie en inburgering. De conclusie van dat onderzoek naar sociaal tolken en vertalen, was zeer, zeer interessant. Het bleek daaruit dat sociaal tolken en vertalen door dienstverleners en hulpverleners meestal als een laatste

redmiddel wordt gebruikt, dat men alle manieren probeert om toch rechtstreeks met elkaar te communiceren. En wat men zei, was, men zou eigenlijk, eigenlijk zou men dienst- en hulpverleners nog beter moeten sensibiliseren over het gebruik van dat sociaal tolken en vertalen, want, en dan komen we op de budgettaire kwestie, als men dat vroeger inzet, bijvoorbeeld bij hulpverlening, dan is dat op lange termijn kostenbesparend. Als bij een eerste diagnose, bij het eerste gesprek met een arts een sociaal tolk een goede vertaling kan voorzien voor mensen die het Nederlands nog niet machtig zijn, dan heb je later in die hulpverlening veel minder kosten, veel minder kosten die oplopen omdat de communicatie van in het begin duidelijk was. Dat zeg niet ik, dat zet het onderzoek van de Universiteit Gent, bevolen door minister Bourgeois. Een derde mythe over sociaal tolken en vertalen: het werkt contraproductief voor de integratie. Mevrouw Van Bossuyt, het klopt: sociaal tolken en vertalen is belangrijk voor mensen om hun rechten en belangen te kunnen uitoefenen. Maar sociaal tolken en vertalen is ook even belangrijk om mensen op hun plichten te kunnen wijzen en om mensen duidelijkheid te geven over welke plichten ze hebben wanneer die er zijn als nieuwkomer. In datzelfde onderzoek waar ik daarnet naar verwees, blijkt ook dat anderstaligen zelf aangeven dat ze altijd verkiezen om rechtstreeks te communiceren, dat ze hopen dat ze op een dag ook die conversatie in het Nederlands zullen kunnen voeren, dat ze die sociaal tolken, dat ze die zien als rolmodellen, dat ze hopen dat ze op een dag ook het Nederlands zo goed machtig zullen zijn als die tolken die die dienstverlening, die sociale dienstverlening toegankelijk maken. Dat is de reden, mevrouw Van Bossuyt, waarom dit stadsbestuur er blijft voor kiezen om dat sociaal tolken en vertalen in te zetten. Niet als de enige maatregel, maar als een maatregel voor het toegankelijkheidsbeleid van onze dienstverlening. En net omdat die vraag bij de nieuwkomers en anderstaligen zelf zo groot is, zullen we ook extra inzetten op bijvoorbeeld oefenkansen Nederlands. Formele oefenkansen, informele oefenkansen. Daarom zullen we ook vanuit In Gent inzetten op hun rol als expertisecentrum oefenkansen Nederlands. We zien de laatste jaren dat die vraag alleen maar stijgt vanuit anderstaligen, vanuit verenigingen die die oefenkansen mee organiseren. In Gent zal verder zelf die oefenkansen organiseren, maar zal ook organisaties ondersteunen om meer en meer kwalitatieve oefenkansen Nederlands in onze stad mogelijk te maken. Zeer belangrijk. Daarnaast sprak u ook over de toegankelijkheid. Ik stel daar vast dat we daar samen zeer veel belang aan hechten. U hecht daar veel belang aan, uw fractie hecht daar veel belang aan, en dit stadsbestuur heeft nog maar de voorbije weken ook getoond hoeveel belang we daaraan hechten. En mevrouw Van Bossuyt, ik ben het eens met u. Papier is gewillig en charters zullen niet volstaan. Daarom hebben we niet alleen een charter voorgesteld de voorbije maand, maar hebben we ook een actieplan voorgesteld, dat u nu, toevallig wellicht, onvernoemd laat. Aan ons charter is een actieplan gekoppeld met maar liefst 19 acties en met concrete budgetten, die gaan over toegankelijke evenementen, over toegankelijke gebouwen, over toegankelijke speeltuinen, over toegankelijke horecazaken, over toegankelijkheid ook op het vlak van taal en dienstverlening. Een gemeenschappelijk engagement van dit voltallige college, dat er niet zomaar is gekomen, dat niet zomaar even snel door een aantal mensen binnen het bestuur is opgetekend, maar dat er is gekomen na een lang traject met de mensen van onze adviesraad voor personen met een handicap, met de mensen van onze seniorenraad, die daar stevig mee hebben aan gewerkt. En dat actieplan, dat zal een actieplan zijn dat we om de twee jaar, samen met u, samen met voltallige raad, zullen gaan evalueren. Jullie zullen het zijn die ons kunnen ter verantwoording roepen wanneer deze acties niet worden gerealiseerd. En we zullen naar hier komen met een transparante verantwoording van al die acties die in de plannen staan en om de twee jaar zullen we een nieuw plan aan u voorleggen. Dat is ons engagement en dat is onze ambitie. En wat daarin als een rode draad naar voor komt, dat is het belang van ervaringsdeskundigheid. Ik zei het al, we hebben die plannen, het charter of het actieplan, we

hebben dat niet op ons eentje geschreven. We hebben dat samen geschreven met heel veel mensen die er veel meer over te vertellen hebben. En waarom? Omdat ze zelf dagelijks ervaren wat de drempels vandaag nog zijn. De fysieke drempels, de mentale drempels, die we samen willen wegwerken. En laat het nu net ook onze ambtenaren zijn, waar u toch, mevrouw Van Bossuyt, een beetje meewarig meent over te moeten doen, “een extra toegankelijkheidsambtenaar, wat hebben we daar nu aan?”. Wel, ik kan u zeggen, die toegankelijkheidsambtenaar, dat is iemand die dagelijks op pad is, die met werkgroepen werkt van mensen die zelf een beperking hebben, die daarmee de stad rondtrekt, die daarmee de stad rondtrekt, samen met de ambtenaar, van heel diverse diensten en op die manier de ervaring van mensen met een handicap zelf probeert binnen te brengen in onze organisatie en voor een degelijke verandering zorgt. Ik denk, en wij denken als stadsbestuur, dat het extra investeren in zulke mensen, sleutelfiguren, brugfiguren tussen onze stadsorganisatie, die heel veel dingen te realiseren heeft, en die ervaringsdeskundigen, dat dat een heel, heel terechte investering is. En ik reken voor de komende jaren uiteraard op een kritische opvolging en ik hoop ook dat we op de kritische opvolging vanuit uw partij kunnen rekenen in het Vlaams Parlement, waar ook heel wat vragen zijn van mensen met een beperking. Ik noem maar iets, inclusie in het onderwijs. Ik noem maar iets, de bijstelling van persoonsvolgende budgetten voor personen met een handicap, de besparingen bij het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap. Ik hoop dat onze ambitie, die we duidelijk delen, en het belang dat we hechten aan een goed toegankelijkheidsbeleid, dat dat hier zal gereflecteerd worden en ik kijk ernaar uit om daar verder met u over te debatteren, maar ik hoop ook van ganser harte dat het zich op Vlaams niveau ook zal reflecteren. Daar ga ik het bij laten.

De voorzitter: Dank u wel. Schepen Watteeuw.

De heer Watteeuw: Voorzitter, ik moet u wat ontgoochelen, want ik zal zeer kort zijn. Ik was ook een beetje van mijn melk en een beetje ontroerd door eigenlijk de blijken van steun voor het mobiliteitsbeleid, want ik heb eigenlijk zeer weinig kritische bemerkingen gehoord. Een aantal randbemerkingen. Ik wil de oppositie daarvoor danken. Allez, van de meerderheid was ik al zeker verzekerd van de volle steun. Ja hé, ja, kijk. En nu ook van de oppositie, dat is mooi. Ik heb het anders geweten. Ik heb een aantal toch heel duidelijke steun gekregen voor de wijkmobiliteitsplannen. En mevrouw Van Bossuyt, wij spreken niet alleen maar bewoners, hé. Je bent dat vergeten. Wij spreken ook veel met handelaars. Echt, het is een specifieke doelgroep die wij benoemd hebben om de wijkmobiliteitsplannen te doen slagen. Ik was al van mijn melk en dan nog een keer dat erbovenop dat u dat durft vergeten. We gaan daar maar ... Ik denk dat we het wel akkoord zijn dat dat inderdaad moet, hé. Dus, dat was goed dat dat inderdaad gesteund wordt en inderdaad, ook andere zaken, de Park & Ride, het zijn zaken die we verder gaan uitbouwen. Parkeerplatform, inderdaad, buurtparkings is een moeilijkheid. Dat is een eerste punt van de kritiek dat ik hoorde. Buurtparkings zijn ... Dat is gemakkelijk gezegd. Om dat te realiseren, is dat verschrikkelijk moeilijk omdat er zeer weinig plaats is in de stad, natuurlijk, per definitie. Ja, de stad is veel dichter. En dan natuurlijk, een stuk braak laten liggen om daar een buurtparking op in te planten, of zelfs een gebouw optrekken, is niet evident, hé. Een projectontwikkelaar kan, als hij zijn rekening maakt, wel wat meer verdienen met woningen. En we hebben daar ten andere nog meer nood aan. Dus in die zin, dat is niet gemakkelijk. Maar in ieder geval, ik ben dus blij voor de steun. Nu, er zijn ook een aantal zaken waar ik vreemd van opkijk. Het feit dat deelmobiliteit, dat wij niet goed konden presteren op het vlak van deelmobiliteit, geen ideemobiliteit, deelmobiliteit, hé ... Allez, als ik denk aan autodelen, bijvoorbeeld, wij hebben in verhouding drie keer meer autodelers dan Antwerpen, vijf keer meer

dan Brugge, tien keer meer dan Aalst, anderhalve keer meer dan Mechelen. Ja, in Zelzate zou ik denken, zou ik denken dat ze veel beter zouden moeten presteren dan ons. Ik dacht dat het collectieve, allez, met uw indruk, dat zou toch moeten, allemaal samen de bus op. Ja. En gratis, hé! Het staat wel niet, het staat wel niet in het bestuursakkoord van Zelzate, maar het moet gratis, hé! Maar het staat niet in het bestuursakkoord, maar het zal wel gratis zijn. Oké, dus, deelmobiliteit, maar ook bijvoorbeeld op het vlak van deelfietsen. Nu, er is altijd verwezen naar het deelfietsensysteem in Antwerpen, ja, tot treurens toe. Maar wij hebben nu met Donkey Republic free floating deelfietsen, die ons niets kosten, 400 deelfietsen in de stad, die ook steeds meer gebruikt worden. We hebben ook Swap, een kleine onderneming, allez, klein, het is geen kleine onderneming, een onderneming die al op zichzelf opstaat om fietsen te verhuren aan een lichte prijs. Maar weet u dat wij de grootste fietsverhuurvloot hebben van Vlaanderen, met de Fietsambassade? Dus in die zin van, daar zitten wij toch op, maar als je voorstellen hebt, zal ik die zeer graag aanvaarden, zal ik die zeer graag bekijken. En als daar inderdaad interessante zaken tussen zitten, het zou dom zijn van mij dat ik die niet zou serieus nemen. Dus ik zit er eigenlijk naar uit te kijken, mevrouw Van Bossuyt, dat u die voorstellen doet. Ik was wel nog een klein beetje verwonderd over iets wat in de vorige legislatuur heel veel terug is gekomen, namelijk het feit dat wij met ons parkeerbeleid ondernemers uit Gent wegduwen. Allez, ik vind dat dat, dat mag eens stoppen, in de zin van ... Laat ons ... Er is maar één stad waarmee wij kunnen vergelijken. En het is niet omdat daar de N-VA de schepen van mobiliteit levert, maar als je kijkt naar een stad waar dat het druk is, parkeerdruk, en die van enige grootte is, dan moet je kijken naar Antwerpen. Ja? Antwerpen, de rode zone. 3 uur, maximum 3 uur parkeren: 10 euro. Zelfde als in Gent. In de groene zone, maximum, de prijzen per uur zijn ongeveer dezelfde, is iets duurder in Antwerpen, maar maximum 5 euro, voor 10 uur parkeren, bij ons 6 euro. Dat is de oranje zone. De volgende zone, in Antwerpen is de prijs iets goedkoper per uur, maar de maximumprijs is 3,50 euro per dag, bij ons 3 euro. Dat is quasi hetzelfde. Dat is quasi hetzelfde. Allez ja, dus als men daar eens mee wil stoppen. Men heeft daar ook geen parkeerkaart voor ondernemers omdat men dat ook niet kan, dus dat parkeerbeleid is niet zo uitzonderlijk, integendeel zelfs. Ik ben daar ook al wat bekommerd over omdat we het zo niet gaan oplossen. We gaan al onze creativiteit moeten aan de dag leggen om ervoor te zorgen dat de parkeerdruk in de wijken niet explodeert. En er zijn niet zoveel mogelijkheden. Je hebt de parkeertarifiering, je zou ook kunnen overal ondergrondse parkeergarages bouwen aan 40.000 euro per parkeerplaats – gaan we niet doen. Dus dan moet je echt creatieve zaken gaan zoeken en we gaan die ook vinden, ja? We hebben dat ook al gezegd en dat staat ook in het bestuursakkoord dat we voor bovengronds heel duidelijk kiezen voor bewoners, voor mensen met een beperking, voor deelauto's. Ondergronds is eerder voor bezoekers, dus we gaan op die piste verderwerken. Daarover later meer. En dan nog iets, er zijn nog twee groepen die ik in het mobiliteitsbeleid heel belangrijk vind. Eén: er is een groep in Gent, die te maken heeft met vervoersarmoede. We gaan ook moeten kijken welke inspanningen we daar kunnen doen. Dat is ook een engagement dat ik wil nemen. De budgetten, ook daar gaan we nog moeten heel creatief zijn, ja, want de budgetten liggen niet voor het grijpen. Het is, je moet soms echt wel zoeken. Ik denk dat ik daar wel met de schepen van welzijn, dat we daar wel gaan kunnen samenwerken voor die budgetten te vinden. En dan twee, en dan twee: de ondernemers. Allez, wat hier soms gezegd wordt over hoe dat wij daarmee omgaan, dus het parkeerbeleid, maar dat heb ik al gezegd ... Je hebt misschien twee weken geleden het interview gelezen met mij in Trends, waarin ik heel duidelijk stel dat planologisch in alle gemeenten in Vlaanderen een fout gemaakt is van de economie buiten de stad te duwen. Het is niet alleen in Gent, het is overal, hé, mevrouw Van Bossuyt. Wij moeten de economie terug in de stad trekken, zonder dat dat hinder veroorzaakt voor de bewoners. Dat kan nu. Dat gaat over verweving. Dat is een ongelofelijke uitdaging, maar wij willen dat doen. En ook

op het vlak van mobiliteit, dan moet je eens samen met de ondernemingen, collega Bracke heeft er al naar verwezen, dan moet je samen met de ondernemingen proberen oplossingen te vinden. En je ziet steeds meer ondernemingen die die stappen zetten. Ik vind soms, dat is soms raar, maar ik vind soms bij de ondernemingen meer bondgenoten voor duurzame mobiliteit dan bij de andere partijen. Dat is zeer vreemd, maar dat is iets wat ik vaststel. En tenslotte, mijnheer Deckmyn, over de wegen en de staat van de wegen, we hebben echt wel een serieuze vooruitgang gemaakt op het vlak van investeren in de wegen, hé. Toen ik begon, investeerde Gent 9 miljoen euro per jaar in het onderhoud van wegen. Dit is nu gegroeid tot 15 miljoen euro. De kwaliteit is nu duidelijk aan het stijgen. Maar dat gaat traag. Dat gaat traag, hé. Want het is ook niet moeilijk. Als je 15 miljoen euro per jaar besteedt aan onderhoud van de wegen, dan heb je een vernieuwing van je wegen van ongeveer om de 75 jaar. Dus als je 75 jaar 15 miljoen euro per jaar, geïndexeerd dan, hé, zou besteden, dan heb je na 75 jaar al je wegen vernieuwd. Dat is evident dat dat dus traag gaat. Maar als je maar 9 miljoen euro besteedt, dan zit je aan 120 of 125 jaar. En eigenlijk zouden we moeten naar om de 50 jaar gaan, dus we moeten eigenlijk ongeveer in de toekomst naar 22 miljoen euro. Ik denk dat dat echt wel te verantwoorden is. Ik ga u nog zeggen wat het grote probleem is bij de wegen. Het grote probleem is op zich zelfs niet het verkeer. Zwaar vrachtverkeer soms wel. Het grote probleem is eigenlijk niet het weer. Het grote probleem is hoe dat we omgaan met leidingen in de wegen, met nutsmaatschappijen, die een eigen logica hebben, die verstaanbaar is. Ja, niemand wacht hier graag op een aansluiting en die wegen worden iedere keer opnieuw opengegooid en dat maakt het wel moeilijk. In ieder geval, dus, ik ben, mevrouw de voorzitter, heel tevreden dat er zoveel steun is voor het mobiliteitsbeleid. Ja, ik heb het dus toch blijkbaar van één kant niet goed verstaan, maar dat verbaast mij ook niet. Ik ben blij dat er zoveel steun is en we gaan verder op die weg gaan. We gaan proberen al die groepen die noodzakelijke ... die steun nodig hebben, die effectief te ondersteunen. Dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel, schepen Watteeuw. Schepen Decruynaere.

Mevrouw Decruynaere: Collega's, sta mij toe om te beginnen met een reactie op de positieve punten. Het is heel fijn om te merken hoeveel draagvlak dat er over de grenzen heen is voor onze investeringen in onderwijs en kinderopvang. Dat dat opgemerkt wordt, maar ook hoe dat het geapprecieerd wordt. En ook onze ambitie op vlak van jeugd en jeugdbeleid ligt heel hoog, maar ik ga daar, ik hoop dat we daar morgen nog verder op in kunnen gaan. Er is één zaak waar ik nu al op wil antwoorden en dat zijn de aantijgingen aan het adres van vzw Jong. Mevrouw Van Bossuyt gooide er meteen ook een slogan tegenaan: "Geld moet naar de mensen, niet naar de structuren". Het zou een slogan van een andere partij kunnen zijn. Maar, mevrouw Van Bossuyt, voor wie werken die medewerkers van vzw Jong? Voor wie geven zijn elke dag het beste van zichzelf? Voor die 4.000, 4.000 kinderen en jongeren en hun ouders in deze stad. En het gaat daarbij om een heel ruim aanbod aan activiteiten, waaronder ook groepsactiviteiten, en dat gaat over 36 % van de tijd die daardoor in beslag genomen wordt. Maar daarnaast is er ook de individuele trajectbegeleiding, 7 %. Waarover gaat dat? Toeleiding naar werk, toeleiding naar onderwijs, toeleiding is soms ook naar welzijnsvoorzieningen, hulpinstanties. Soms gaat dat over zeer zware problematieken waar de kinderen en jongeren mee te maken hebben. En dan vormt vzw Jong voor een stuk de brug. Het gaat ook over de individuele contacten die zij hebben met kinderen en jongeren na de groepsactiviteiten. Het gaat ook over heel veel samenwerkingen die zij sluiten op buurtniveau, met stadsdiensten, met andere actoren, dat zij samenwerken aan initiatieven zoals de Dag van de Jeugdbeweging, de Buitenspeeldag, allerlei acties en activiteiten die zij organiseren. Het gaat ook over de vele medewerkers die zelf ooit tot die doelgroep

behoord hebben, artikel 60 of nu als LD-1 medewerkers, voor vzw Jong werken. Het gaat ook over de vele vrijwilligers. Het zijn er maar liefst 300 vrijwilligers, die meewerken met vzw Jong, maar die ook een goede omkadering verdienen. Die 300 vrijwilligers, trouwens, en wat dat zij berekenen, zijn helemaal niet meegerekend in de audit. Daar werd er louter gefocust op die beroepskrachten. Ik denk dat dat een eerste, zeer belangrijke rechtzetting is. Die omkadering trouwens van die vrijwilligers, maar ook van het personeel, is een van die kosten die bijdraagt aan die 28 % algemene werking. Maar dat gaat ook over het patrimonium, de gebouwen, het gaat over meer dan 19 verschillende locaties, waarvan vzw Jong voor een heel deel ook zelf instaat en dat wordt daar dan ook in meegerekend. Dan is er nog 9 % leidinggevende processen, 17 % ondersteunende, 3 % sturende processen en het is die laatste 20, collega's, niet de meer dan 50, maar die laatste 20 %, waar dat BDO volgens een audit die op onze vraag en op vraag van vzw Jong zelf gekomen is, waar dat BDO aangeeft van, daar moet naar gekeken worden. Daar kan het eigenlijk een stuk efficiënter en zouden we er moeten kunnen voor zorgen dat er nog meer aandacht naar die kernopdracht kan gaan en wat minder in de ondersteunende processen. En dat is trouwens iets waar dat men intussen sinds meer dan een jaar op aan het werken is, waar dat we ook het resultaat van aan het zien zijn en wat dat we, want ik heb daarnet gehoord dat dat ook een bezorgdheid is bij die vzw's, van hoe kunnen we dit nu als gemeenteraadslid verder opvolgen en controleren. Wel, jullie hebben wel degelijk de mogelijkheid en ik ben heel blij dat mevrouw Van Renterghem net op dit moment de gemeenteraadszaal terug binnenkomt, want zij heeft het gedaan. Zij heeft het rapport, de audit opgevraagd, ze heeft het geagendeerd op de commissie, ze is daarop tussengekomen. En het is dat werk in de gemeenteraad waar jullie absoluut de toegang toe hebben, waar dat we ook deze gesprekken kunnen voeren op een goede, opbouwende manier. In die zin, mijnheer Deckmyn, wil ik toch ook reageren op uw tussenkomst terzake. En ik vraag me eigenlijk wel af of die audit, waar u zo fel op reageert, of dat u die zelf gelezen heeft. Mijnheer Deckmyn? Of dat u die audit gelezen heeft. U hebt daar stukken van gezien. Het is mooi dat er stukken doorgegeven worden. Dank u wel, collega Van Renterghem. Maar ik denk dan, mijnheer Deckmyn, dat er toch een probleem is met begrijpend lezen. Als u die stukken, en als u daar echt delen van gezien hebt, dan is er toch een probleem met begrijpend lezen. Troost u, u bent niet alleen. Het is een aandachtspunt in ons onderwijs trouwens ook. Dat bezorgt mij heel erg als schepen van onderwijs en collega Deckmyn, collega Van Bossuyt, niet alleen bij leerlingen die niet het Nederlands als thuistaal hebben. Het is een algemeen probleem. Het niveau begrijpend lezen die daalt, een algemeen probleem. Maar goed, ik kan u meegeven dat, als u dus die audit grondig leest en met aandacht leest, dan zal u ook vastgesteld hebben dat naast de vaststellingen waar ik het daarnet over had, dat daar inderdaad een stuk reorganisatie moet gebeuren, maar dat die beweging ook al is ingezet, dat daarnaast ook sprake is van ondersubsidiëring. Als het gaat over de indexering, dat die achterloopt bij wat de realiteit is. Maar goed, mijnheer Deckmyn, u zal daar waarschijnlijk over gelezen hebben of net dat fragment dan niet gelezen. In elk geval, het bekt wel goed, hé. Gewoon de woorden Gent, audit, vzw's, maak daar nog van overgesubsidieerde vzw en hup, het gaat vlotjes binnen op Twitter, het gaat vlotjes binnen op de old right social media, maar wat dat mij boos maakt en wat mij dan kwetst, is wat voor een oneer dat aandoet aan die jeugdwerkers en ook aan die bestuurders, hé. Want een voormalig raadslid en voormalig kamervoorzitter, die haalt er dan ook nog eens Samu Social bij. Dat wordt allemaal op één lijn gezet. Sorry, maar dit gaat hier over bestuurders, over mensen, die naast hun dagtaak volledig vrijwillig zich engageren met maar één doel voor ogen, en dat is het beste voor die kinderen en jongeren en zich daarvoor inzetten. En hetzelfde geldt voor die jeugdwerkers. Dus mevrouw Van Renterghem, die terecht en nadat ze met die mensen is gaan spreken, heeft vastgesteld dat die mensen zich keihard inzetten en dat ze het verdienen om nog beter omkaderd te worden. En ja, daar kijken we op een kritische

manier naar. En dat doen we samen. En we zijn niet vies om daar ook zelf in de spiegel te kijken, om daar zelf een externe audit op te laten uitvoeren omdat we die gedeelde bezorgdheid hebben. Hoe kunnen we die jeugdwerkers, hoe kunnen we die kinderen en jongeren zo goed mogelijk gaan ondersteunen? En niet alleen kijken we dan kritisch naar hoe we dat tot nog toe gedaan hebben, we gaan ook met een open blik en in gesprek met iedereen over hoe we dat in de toekomst zo goed mogelijk doen. En precies daarover loopt er de afgelopen maanden al een heel open traject met heel veel mensen, organisaties, de jongeren zelf, om te gaan kijken ons jeugdbeleid vandaag de dag specifiek naar die doelgroep kwetsbare kinderen en jongeren en heel breed, niet alleen het stukje jeugd en vrije tijd, maar ook welzijn, ook wat dat er vanuit de sportsector, vanuit de cultuursector wordt aangeboden, gaan we kritisch gaan bekijken en de open vraag stellen: hoe kunnen we het extra budget, die meer dan 6 miljoen extra die we vrijmaken omdat de groep is toegenomen, omdat de noden toenemen, hoe zetten we die best in? En ik hoop, collega's, dat we de komende maanden met kennis van zaken daarover op een constructieve manier met elkaar in gesprek kunnen gaan. Dat is alvast mijn goede voornemen en wens voor 2020.

De voorzitter: Dank u wel. Ik geef het woord aan de burgemeester.

De heer De Clercq: Mooie tussenkomst, schepen Decruynaere. Collega's, tot slot, ik wil vooreerst, ik zal dat ook overmaken aan de korpschef en de vakbonden van onze geachte politie, dat het fantastisch is om vast te stellen dat kamerbreed elke fractie heeft toegejuicht dat we een ongekende investering doen in ons politiekorps. Zij verdienen dat ook, de noden zijn er. Ik vind dat wel sterk om vast te stellen. Dank daarvoor. Zij verdienen dat ook, ons Gents flikkenkorps. Dan, mevrouw de voorzitter, nog heel kort enkele beschouwingen. Ik heb ook een aantal schepenen bezig gehoord, ik heb ook een aantal oppositieleiden bezig gehoord. Maar dan ben ik toch fier om te mogen deel uitmaken van een schitterende bestuursploeg, die inderdaad, collega's, de problemen benoemt. De problemen benoemt, maar ze ook op een positieve manier aanpakt. En dat vind ik toch wel sterk, zowel op het economisch vlak, het sociale vlak, het ecologische vlak en het vlak van samenleven. Maar ik ben ook fier dat deze bestuursploeg inderdaad in soms vluchtige tijden, ongenueanceerde tijden, waar dat er vaker naast elkaar wordt gesproken dan met elkaar, de duidelijke keuze maakt om haar verantwoordelijkheid op te nemen en inderdaad te besturen, duidelijke keuzes te maken, ook op vlak van klimaat, ook op andere vlakken. Ik denk dat vele andere instanties daar een puntje aan kunnen zuigen. Ten derde, deze ploeg legt inderdaad, tot spijt van wie het benijdt, een onwaarschijnlijk investeringsplan voor met gezonde financiën, gezonde stadsfinanciën, en met een budgettair evenwicht. Il faut le faire. Want sommige mensen vergelijken soms met andere steden, ik ga daar nu niet op ingaan, het is nu te laat, maar we doen het toch maar weer als Gent. En wie het boek van de Bourgondiërs leest, weet dat dat in onze traditie ligt om ons plan te trekken, om de hand te reiken met anderen, om nooit onze identiteit te verloochenen en altijd op een positieve manier de toekomst te trotseren en het voortouw te nemen om het balorige Gent, die altijd pioniert en de norm zet. Dat is iets dat mij oprecht fier maakt. En inderdaad, collega's, dit plan, dit meerjarenplan, versterkt Gent, versterkt de Gentenaars, en het is dan ook met veel overtuiging, trots en fierheid om met deze ploeg, deze ploeg die sterk aan elkaar hangt, die gedreven wordt door mooie idealen, u dit meerjarenplan te kunnen voorleggen.

De voorzitter: Dank u wel. Collega's, wie wenst er nog eens tussen te komen? Is dat goed dat ik dezelfde volgorde neem? Dus ik ga beginnen met mevrouw Van Bossuyt, daarna mijnheer Deckmyn en daarna mijnheer De Meester. Voor alle duidelijkheid, ik wil dit afsluiten, dit

hoofdstuk. Dus vandaar, er is recht op een tweede ronde. Mevrouw Van Bossuyt heeft het woord.

Mevrouw Van Bossuyt: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ik ga het niet zo lang houden als mijn eerste tussenkomst.

De voorzitter: Liefst korter.

Mevrouw Van Bossuyt: Nee, nee, nee, nee.

De voorzitter: Liefst.

Mevrouw Van Bossuyt: Allez, kom, laat mij verder doen.

De voorzitter: Ik zal u sowieso wel onderbreken deze keer.

Mevrouw Van Bossuyt: Nee, nee. Misschien eerst heel kort. Ik vind het heel fijn dat er hier allerlei beschouwingen over het Vlaams en het federaal niveau gemaakt worden, zelfs over de regeringsonderhandelingen en zo, maar het feit dat dan Vlaanderen 100 miljoen, meer dan 100 miljoen euro extra investeert, dat wordt dan niet vernoemd. Bon ... Ook de verwijzingen naar het Europees Parlement en het klimaat komen hier zelfs aan bod. Dus het Europese niveau ook. Nu, wat dat Europese betreft, kennen we, ik ken dat wel vrij goed. Ik heb daar zelf ook in gezeten. Daar heerst heel veel voluntarisme, maar weinig concreet. Daar wordt ik weet niet hoe gedeald, maar hoe dat gaat gefinancierd worden en zo, daar komt er dan ook een "Ah" op. En ik denk, wat het klimaatbeleid betreft, als je naar het Vlaams klimaatplan kijkt, daar zijn er dan misschien iets lagere doelstellingen, 32,6 % in plaats van 35. Ik denk niet dat dat zo'n groot verschil is. Maar wel met concrete, onderbouwde, becijferde maatregelen. Als je dan naar het Waals klimaatplan kijkt, bijvoorbeeld, heel hoge doelstellingen, maar bijna niets van concrete maatregelen. Dan vraag ik mij af: waar is het klimaat meest mee gebaat, hé? Dan is ons verweten dat wij het personeel zouden willen uitpersen. Ik denk dat ik heel duidelijk heb gemaakt in mijn tussenkomst, dat wat bijvoorbeeld maatschappelijke werkers betreft, die onder grote druk staan en zo, dat daar zeker iets moet aan gebeuren. En zoals uw tussenkomst, mijnheer De Meester. En dan andere zaken. En schepen Van Braeckvelt, die zegt dan van, ja, maar waar zou er kunnen op bespaard worden, maar jullie geven het eigenlijk zelf aan. Jullie zeggen zelf, er konden er eigenlijk al 110 zijn die jullie zelf al door rationalisatie en optimalisatie schrappen, dus het moet zijn dat dat dan toch wel kan. Dan, wat de bedrijfsbelastingen betreft, oké, ik denk dat dat een handelsmodel is, hé, dat de sterkste schouders het meest betalen. Ik vraag mij gewoon af, mijnheer De Meester, als u de bedrijfsbelastingen zodanig hoog zou willen leggen waardoor dat bedrijven hier niet meer zouden willen investeren, dan mag u aan uw kiezers, waarvan ik denk dat er toch velen zijn die daar gaan werken, gaan verklaren waarom die bedrijven dan naar het buitenland trekken en niet meer hier willen investeren. Dan, wat de aanpak van de sociale woonfraude betreft, helemaal akkoord, huisjesmelkerij moet aangepakt worden. Ik denk dat we nooit zouden beweren dat dat niet zo is. Mensen die wonen in beschimmelde sociale woningen, ik denk dat we ook getoond hebben dat we daar zeker bezorgd om zijn. En dan, wat de aanpak van de sociale woonfraude betreft, gaat dat de tienduizenden mensen op de wachtlijst weghalen? Nee, absoluut niet. Maar kan dat iets helpen? Ja. En elk geval is er één te veel. Ik verwijs bijvoorbeeld naar Antwerpen, waar zo'n project loopt. Ik kan u zeggen, van de onderzochte dossiers, in 1/3 (1/3!) is er geval van fraude. Ik denk dat dat dan toch de moeite is om te onderzoeken. Schepen Van Braeckvelt, u sprak van het grof huisvuil en zo. Ja, daar hebben wij helemaal niets over gezegd en u weet dat u

in ons sowieso een partner heeft in het aanpakken van sluikestort. Dan Woning Gent, is er ook nog op gewezen dat Woning Gent niet de enige is. Dat is inderdaad zo, maar bij mijn weten is Woning Gent de enige die onder Vlaams Toezicht staat wegens financieel wanbeleid. En ter info: als het gaat over de financiering, als het gaat over de financiering, mijnheer Taeldeman, dat gans dat systeem van die financiering is ingevoerd door sociaal, door socialistisch minister Freya Van den Bossche indertijd. Het is maar ... Het is maar dat u het weet. Dan, wat er is gezegd over minister Diependaele, dat hij alleen op huurwoningen zou willen inzetten, dat klopt.

Mevrouw Heyse: Dat heb ik niet gezegd.

Mevrouw Van Bossuyt: Ah, zo had ik het begrepen. Dan is dat mijn fout. Dan gaan we dat ...

Mevrouw Heyse: Het gaat over de achtergrondinformatie die in zijn nota's zit. De concrete cijfers.

Mevrouw Van Bossuyt: Dan heb ik dat verkeerd begrepen. Dan nog kort wat de bedrijfsbelastingen betreft, daar hebben wij nooit gezegd dat er te veel zijn. We snappen gewoon niet hoe dat je de combinatie kunt maken tussen ondernemerschap omarmen, maar dan wel de boodschap dan meteen geven van, je gaat wel meer moeten betalen. Dan, wat sociaal tolken betreft, werd er verwezen naar allerlei mythes. Ik heb geen enkele, geen enkele van die mythes hier, ook maar één bewering over gemaakt dat die er zou zijn. Het enige, het enige wat wij daarover gezegd hebben, is dat dat niet eindeloos moet gebeuren. En ik denk dat we daar bijvoorbeeld in het Vlaamse regeerakkoord een goede inspiratiebron kunnen vinden, want daar wordt er letterlijk gezegd dat sociaal tolken wordt voor inburgeraars betalend, na een inburgeringstraject. En dus zoiets stimuleert het leren van Nederlands en het te gebruiken van Nederlands. En u wijst er ook op, mevrouw De Bruycker, dat herhaling belangrijk is, vandaar dat u dat allemaal nog een keer opsomde. Nu, ik denk dat ook misschien voor u herhaling belangrijk is, dat we dus actie vragen in plaats van intenties. U sprak nu dat ik dat actieplan niet vernoemd had. Dus weer een plan met 19 mogelijke acties enzovoort. Wel, dan roep ik u nu opnieuw, hé, nog een keer op, de herhaling, zoals u zelf zegt, zorg ervoor dat tegen de zomer dat er tenminste één inclusieve speeltuin is en dat tegen de zomer toch enkele wandelbusjes en shuttlebusjes toegankelijk zijn voor rolstoelgebruikers. En dan tenslotte, wat het ondernemers wegduwen betreft, schepen Watteeuw, dat is toch alleszins wat dat wij horen. Dan moet u toch andere zaken horen. En voor alle duidelijkheid, voor ondernemers gaat het hier niet om de prijs van de parkeerplaatsen, maar om de parkeernormen, en zo heb ik het ook gezegd. Als je natuurlijk als stad bijvoorbeeld in de zuidrand, waar we dan toch heel veel succesvolle bedrijven hebben, als je daar zegt dat we voor nieuwe investeringen er maar één parkeerplaats mag zijn per zes werknemers, dan denk ik dat dat niet echt een realistische parkeernorm is.

De heer Watteeuw: *(onverstaanbare reactie buiten de microfoon)*

Mevrouw Van Bossuyt: Maar dan wil u niet horen wat ik zeg, hé. Dus ik zeg het nog een keer, dat is geen realistische parkeernorm om te zeggen, per zes werknemers één parkeerplaats. En dan misschien nog een uitsmijter: ik vond het heel fijn om onze burgemeester op het einde te horen zeggen dat we onze identiteit niet mogen verloochenen. Wat ik niet zal ... U hebt gezegd: we mogen onze identiteit niet verloochenen. Dus bij deze, dank u wel.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer Deckmyn.

De heer Deckmyn: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, ik ga ook kort proberen te zijn. In telegramstijl een beetje. Collega Taeldeman, die heeft mij van in het begin eigenlijk al verweten dat ik discriminerende uitspraken doe en dat ik het nieuwe actieplan niet begrijp, waarin gestreefd wordt naar diversiteit in het personeelskader. Ja, het zal wel aan mij liggen. Ik begreep alvast één ding, collega: wanneer twee mensen dezelfde kwalificaties hebben en één ervan heeft een migratieachtergrond, dan zal men bewust kiezen voor de kandidaat met de migratieachtergrond. Dat is eigenlijk voor de man in de straat iets dat op weinig begrip kan rekenen. Wat ik wil zeggen, is dat men moet investeren onder andere in integratie, onder andere ook Nederlands als taal op de speelplaats stimuleren, zodanig dat die mensen hun weg in onze samenleving kunnen vinden. Een pamperebeleid, wat mij betreft, zorgt voor bitter weinig resultaten en het staat zelfs in de stukken die we kunnen bestuderen, vermeld. Het vorige actieplan is niet gelukt. Dus hoeveel actieplannen hebben we nog nodig om eigenlijk tot een resultaat te komen die jullie wensen? Het is duidelijk: er schort iets aan die actieplannen. Ik denk dat men ook een keer naar de achterliggende zaken moet gaan kijken. Trouwens, ja, als ik de fractieleider van Groen dan hoor, dan bewijst hij al onmiddellijk het dogmatisch denken van Groen, hé. En hieruit volgend deze meerderheid, hé. Ja, u kan ermee lachen, mijnheer de burgemeester, maar ja. Allez, ik promoot Gent ook graag in de buitenwereld, maar als Gent voorgesteld wordt als de leidende stad in de wereld, dat Gent zo geprofileerd wordt omwille van zijn gevoelsbeleid, eerlijk gezegd, dat is wel een beetje over de top. En ik onthoud alvast, collega's, dat zelfs Ben Weyts deze meerderheid als voorbeeld beschouwt om op vlak van onderwijs, sta me toe dat ik dat toch wel nog een keer ga dubbelchecken in Brussel, ik denk dat ik daar een ander verhaal ga horen. Maar goed, je gelooft maar in uw eigen dromen. Ik denk dat dat zo iets is dat bij Groen vaker voorkomt. Mijnheer Coddens, u minimaliseert de impact van de stijging van de belastingen en taksen en u gebruikt eigenlijk een boutade. Je begint daar te zeggen van ja, een boete, dat kan je vermijden. Ja, het is dus bijvoorbeeld oké dat er bij de takendiensten forse verhogingen komen, forse tariefstijgingen zijn. Dat is natuurlijk wat mij betreft een kromme redenering. Het is oké om tarieven te verhogen, omdat je het tarief kan vermijden. Ja, ik zal dan ook een boutade maken, hé. Een gezinnetje, je kunt ook stoppen met hun kinderen te laten sporten. Zo vermijd je eigenlijk de extra kosten. Dat is een even kromme redenering, maar dat is dan een Coddens-redenering. Dus, collega's, wat ... Ja, ja ... Nee, ik parafraseer, collega. Ik parafraseer, collega, de redenering die daarnet gevoerd werd. En ik ben blij dat je ziet dat dat inderdaad geen goede redenering is. Ik neem daar akte van. Dus, collega's, wat de woonzorgcentra betreft, stelt de schepen ook dat er wel nog geïnvesteerd wordt hierin. Ja, dat zou er natuurlijk nog aan mankeren. Maar dat is niet het punt dat gemaakt wordt, hé. Het punt is dat hoe bespaard wordt op de kap van de rusthuisbewoners, dat was het punt dat gemaakt wordt. Dat er uiteraard geïnvesteerd wordt, ja, liefst, ik denk dat dat altijd moet gebeuren en in de toekomst verder moet gebeuren. Schepen Watteeuw, die concludeert dan hij niet veel kritiek krijgt over zijn mobiliteitsplan, dat hij goed bezig is en dat blijkt dat alles in orde is. Nu, zelf heb ik, mijnheer de schepen, denk ik, toch wel grote bedenkingen en een vrees geplaatst bij de uitrol van uw wijkmobiliteitsplannen. Wat de grondige kritiek op de mobiliteitsplannen betreft, wacht ik alvast de beleidsnota af. Ik denk dat we dan daar zeker nog een boompje over gaan kunnen opzetten. Ja, schepen Decruynaere neemt de kritiek niet op de vzw Jong. Ja, dat is dan spijtig, hé. Het feit is dat de schepen zelf al heeft toegegeven dat het allemaal wat efficiënter kon naar aanleiding van de audit die is gebeurd. En mevrouw de schepen, dat is inderdaad een goede zelfkritiek. Dat is een feit. Maar wij als Vlaams Belang, wij blijven de beleidsuitvoering door vzw's op de korrel nemen. De schepen wijst erop dat ze zelf vragende partij was voor de doorlichting van vzw Jong. Wel, heel positief, en ik hoop dat u ook vragende partij zal zijn voor de voorlichting van de vele andere vzw'. En ik ben dan ook benieuwd

naar deze resultaten. Ten slotte, mijnheer de burgemeester, u besluit door te zeggen dat deze meerderheid problemen durft te benoemen. Ja, ik stel vast dat zij zich dan toch af en toe een beetje boos maakt als een partij als Vlaams Belang ook problemen benoemt, die voor deze meerderheid er geen zijn. U ziet het, collega's, het hangt er allemaal van af vanuit welk standpunt je de zaken bekijkt en benoemt.

De voorzitter: Dank u wel. Mijnheer De Meester.

De heer De Meester: Dank u wel, mevrouw de voorzitter. Ja, mevrouw Bracke, u hebt eigenlijk niet geantwoord op mijn vraag over het innovatieve, cocreatieve participatieparcours dat u met VOKA wilt lopen, maar ik heb er nog eventjes het bewuste citaat bijgehaald en u zegt letterlijk in de krant: "Na overleg met North Sea Port en organisaties als UNIZO en VOKA, zullen we de bedrijfsbelastingen hervormen." De Gentenaar, 9 november 2019. Dat zijn uw woorden. U hebt dat op de commissie bevestigd. U hebt dat hier niet tegengesproken. Dus ik veronderstel dat u mijn punt bevestigt. Wat die 20 miljoen betreft en dan de vergelijking met Zelzate: het is indrukwekkend, mevrouw Bracke, hoe dat uw medewerker, uw Zelzate-specialist Filip Watteeuw, dat vanmorgen uitgezocht heeft na de persconferentie. Ik had dat eigenlijk kunnen weten dat mijnheer Watteeuw hier met een rekensom ging afkomen. Ik ga dat narekenen en zo, hé. Maar, ja, het is ontroerend, de passie van mijnheer Watteeuw voor Zelzate. En ik denk, mijnheer Watteeuw, ik ga u een keer meepakken naar Zelzate, naar café 't Noorderlicht, en dan gaan wij daar een pint drinken met die lokale schepenen en dan denk ik dat een van uw grootste dromen in vervulling gaat. En u zegt, mevrouw Bracke, over die bedrijfsbelasting, ja, voor de PVDA is het nooit genoeg en voor de N-VA is het altijd veel te veel, dus wij zijn goed bezig. Maar dat is natuurlijk het typevoorbeeld van een drogredenering. Want waarom zou de middelmaat nu het beste zijn? Ben Weyts in het Vlaams parlement zou zeggen van: Weg met die zesjescultuur. Zes op tien is niet goed genoeg. Vlaanderen moet excelleren. Dus waarom zouden wij op vlak van bedrijfsbelasting niet het voortouw kunnen nemen, mevrouw Bracke? En u zegt, mevrouw Van Bossuyt, van ja, dan lopen alle bedrijven hier weg, maar laat het ons toch een beetje in verhouding zien. We spreken nu over 20 miljoen euro. 20 miljoen op een budget van deze stad van, afgerond, 1 miljard. 20 miljoen op een stijging, anderhalf miljoen wordt er nu bijgedaan op een stijging van het belastingbudget, heb ik gezegd, van 40 miljoen. En zet het misschien ook een keer af tegen de toegevoegde waarde die hier gecreëerd wordt, hé. Want Zelzate, met alle respect, dat is de parking van ArcelorMittal. De Gentse haven is goed voor een toegevoegde waarde van, mevrouw Bracke zal mij corrigeren, 8 miljard, 9 miljard euro. We spreken hier over een peulenschil. En het punt is, en mijn punt is, wij hebben dat geld nodig. Mijn ultieme doel is niet de benchmark met Zelzate, maar ik kijk naar de noden van deze stad. Wij hebben die 20 miljoen nodig om te investeren in bijkomend woonbeleid en in sociaal beleid, zo simpel is dat. En dat is voor mij de discussie. Ten tweede, mijnheer Coddens, die hier niet meer is ... Ah, sorry, excuseer! Mijnheer Coddens, u zat zeer diep weggezakt in uw stoel, maar u hebt gezegd – jawel, blijkbaar -, maar u hebt gezegd, wij investeren bijkomend in ouderenzorg. Dat is natuurlijk waar, hé. Maar dat is een typische truc van de foor. In het Vlaams parlement wordt dat ook altijd toegepast door begrotingsminister Diependaele. Als het over een besparing gaat, zegt hij altijd: Ja, maar daar investeren we ook. Dat is altijd waar. Dat is altijd waar. Maar die besparing is ook altijd waar, hé. Ik stel u nog een keer rechtstreeks de vraag: die 900.000 euro besparing in de rusthuizen, op die warme maaltijden en de keukens, en op de verhoging van de zorggraad, is die 900.000 euro besparing er nu? Ja of nee? Ja of nee? Geen antwoord, maar misschien krijg ik dat straks. Een derde puntje, en dan sluit ik af, mevrouw de voorzitter, over het woonbeleid. Neen, eerst nog efkes antwoorden op mevrouw Van Bossuyt, want ik wil dat

rechtzetten. Anders gaat dat een leiden, dat verhaal van daar in Antwerpen dat een op drie sociale huurders die onderzocht worden, op fraude betraapt worden. Ja, dat is natuurlijk fake news. Dat is fake news. Dat gaat niet over een soort steekproef, hé. Het gaat over een aantal zeer specifieke dossiers, die al aangemeld waren, waar dat al de rode vlaggen al uithingen. Als je natuurlijk in een sociale woning woont en er staan drie Mercedesen voor de deur, ja, dan weet je dat er misschien iets aan de hand is. En dan nog is er maar in een op drie gevallen fraude. Maar het voorstellen alsof dat een op drie sociale huurders fraudeert, dat is het soort stemmingmakerij waaraan we niet aan kunnen meedoen en ik vind dat onaanvaardbaar, hé. Maar ik wou eigenlijk antwoorden, mevrouw de schepen, nog op het punt van het recordbedrag dat we investeren in wonen. Dat is natuurlijk waar, het is natuurlijk een recordbedrag. Maar we waren ook echt keislecht bezig, hé, in de voorbije legislatuur. En het punt is, wij doen nu een grote inspanning. Wij doen nu een zeer grote inspanning, maar ik wil het debat over de verhoudingen met de reële noden in deze stad. En ik heb nooit gezegd, nooit, nergens, nooit, dat wij dit probleem op één legislatuur gingen oplossen. Dat is altijd hetzelfde, ik moet ook altijd hetzelfde zeggen: neen, wij hebben dat nooit, nergens gezegd. Wij hebben heel concreet voorgesteld, 500 bijkomende sociale woningen per jaar, dat is niet de wooncrisis in één klap oplossen, hé. En ik heb ook nooit beweerd, mevrouw de schepen, dat dit alleen door de stad kan opgelost worden. Altijd en overal, altijd opnieuw benadruk ik de verantwoordelijkheid van de Vlaamse regering. De vorige keer hebben we het hier gehad over de prijsverhoging in de sociale woningen. Ik heb toen gezegd: volgens mij heeft de stad ook een verantwoordelijkheid. Maar de hoofdverantwoordelijkheid ligt bij de Vlaamse regering. Ik heb toen gezegd, ik zal het in het Vlaams parlement zeggen, en ik heb dat gedaan, diezelfde week ben ik tussengekomen tegenover minister Diependaele om dat probleem aan te kaarten. En dus nee, mijn standpunt is niet dat de stad dit in één legislatuur kan oplossen, maar mijn punt is, en daar kunnen we het dan misschien morgen verder over hebben, ik vind dat de ambitie hoger moet, omdat de wooncrisis zodanig uitdeint, zo diep is, zoveel mensen treft, dat wij een bijkomende inspanning moeten doen. En ik wil niet dat alles in één klap, als bij toverslag opgelost is, ik heb twee concrete pistes gegeven: verhoging van de bedrijfsbelasting en dat geld investeren in wonen. We moeten ook eerst eufkes dat probleem van de rusthuizen van mijnheer Coddens oplossen. De rest naar wonen. En dan die 37 miljoen bij zogent mobiliseren. Twee zeer concrete voorstellen. Ik heb daar geen antwoord op gehad, maar misschien komt dat morgen.

De voorzitter: Dank u wel. Wenst er nog een schepen tussen te komen? Mag, hé. Neen, ik ga deze dus afsluiten, inderdaad, en morgen beginnen we aan de tabellen. Dank u wel.